

Polje

Leto XIII. — Štev. 52 V Ljubljani, 29. decembra 1957

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Prešern Igor — Rokopisov ne vračamo — Tisk Tiskarstva »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likovarjeva ul. 12, uprava: Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Cekovni račun uprave 60-KB-2-2-84 — Telefoni: uredništvo: 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 39-278) — uprava 21-281 — Celotna naročnina 400 din, polletna 200 din.

ODLIČNA IGRA DOMAČINOV

Jesenice, 29. dec. — Včeraj in danes so imeli na Jesenicah dve zanimivi hokejski tekmi, ki sta privabili veliko število gledalcev. V soboto se je predstavilo jeseniškemu občinstvu angleško moštvo Oxford, ki je moralo visoko poraženo zapustiti igrišče.

JESENICE : OXFORD 9:1
(1:0, 4:1, 4:0)

Jeseniško občinstvo je pred tekmo z angleškim moštvom imelo posebno doživetje. Generalni major, tov. Zeželj je kot zastopnik maršala Tita pozdravil jeseniško občinstvo in mu zaželel mnogo uspehov v novem letu. Številni gledalci so burno pozdravili visokega gosta in se mu zahvalili za čestitke.

Kmalu nato je začela tekma. Domačini so že v začetku prisilili goste v obrambo in diktirali silovit

tempo. Kazalo je, da bodo terensko premoč izrazili tudi v številkah, toda obramba gostov je neštete zrela položaje jeseniškega moštva uspešno razbijala. Sele proti koncu prve tretjine so domačini po Čebulju Borisu prišli v vodstvo.

V drugi tretjini so Jeseničani še naprej prevladovali in imeli tudi uspeh pri streljanju na gol. Kljub temu, da so imeli gostje v vratarju odlično moč, so jeseniški hokejisti kar štirikrat potresli mrežo. Uspešna strelca sta bila Valentar, ki je obenem najboljši igralec na terenu in trener Zdenek Blaha, ki sta oba dosegla po dva gola. Tudi gostje so večkrat nevarno napadli in njihov najbolj nevaren napadalec je preliščil obrambo domačinov in dosegel častni gol. V zadnji tretjini so bili Jeseničani v odločni premoči in niso dovolili gostom preiti iz obrambnega prostora. Rezultat teh

akcij so bili še 4 goli, ki sta jih dosegla spet Blaha in Valentar — vsak po dva.

Zmaga je sicer visoka, vendar gostje niso igrali tako slabo kot kaže rezultat. Domači so odlično zaigrali in imeli v Valentanju in Blahi odlična realizatorja. Občinstvo je burno pozdravilo uspeh jeseniškega moštva, pa tudi sam generalni major tov. Zeželj je pohvalil jeseniško moštvo in seveda predvsem zmago nad angleškimi študenti.

Uloga Polde

Nemška hokejska zveza je sklenila, da se Nemčija ne bo udeležila svetovnega prvenstva v hokeju na ledu.

Za hrvatske hokejiste premočni...

Slovenija : Hrvatska 7:1
(3:1, 1:0, 3:0)

Jesenice, 29. dec. Pred tisoč gledalci sta se danes popoldne pomerili hokejski reprezentanci Slovenije in Hrvatske. Dvoboj je tokrat pritegnil nekoliko manj gledalcev kot včeraj, toda ti so bili zelo zadovoljni nad igranje slovenske reprezentance. Pričakovati je bilo, da bo borba ostra, saj so Hrvatje na istem igrišču pred dvema letoma osvojili državno prvenstvo. Slovensko reprezentanco so sestavljali igralci Jesenic in Ljubljane, ki so že v začetku forsirali strahovit tempo. Hitre akcije Slovenije so popolnoma zbegale gostujoče moštvo in ga potisnile v obrambo. Lep rezultat ni izostal. V 6. minuti je Čebulj Boris dosegel vodstvo za Slovenijo. Za njim sta bila uspešna spet odlični Valentar in Bruu, ki sta povedla slovensko reprezentanco v vodstvo s 3:0. Malo pred koncem prve

tretjine je Jedžud izkoristil nesporazum domače obrambe in znižal na 3:1. V drugi tretjini so se Hrvatje uspešneje zoperstavljali slovenski reprezentanci, ki je imela v Klinarju in Valentanju najbolj nevarne napadalec. Bruu je šele pred koncem te tretjine uspelo potisniti puck v mrežo, ko je prevaril vratarja. V zadnjem delu igre so se eni kot drugi zelo prizadevali, da bi spremenili rezultat. Igra je postala še hitrejša in ostrejša, vendar Hrvatom ni uspelo zmanjšati rezultata, pač pa je slovenski reprezentanci šlo bolj izpod rok, saj so še trikrat potresli nasprotnikovo mrežo. Strelci so bili: Kristan, Prosenec in Janežič. Ta igra je pokazala, da so slovenski hokejisti za razred boljši od hrvatskih igralcev. Najboljši so bili: Valentar, Kristan, Klinar in Prosenec, medtem ko so se Janežič, Čuček in Volkar srčno borili, vendar ne tako uspešno, kakor zgoraj omenjenim igralcem.

Tov. BORIS KRAIGHER je sprejel najboljše slovenske športnike

Ljubljana, 29. dec. Včeraj popoldne je predsednik Izvršnega sveta LRS tov. Boris Kraigher sprejel okoli 50 najbolj znanih slovenskih športnikov, ki so letos na številnih tekmovanjih doma in v tujini dosegli odlične rezultate, državne rekorde in s svojimi zmagami večkrat lepo proslavili našo domovino. Sprejemu so prisostvovali tudi predsednik Komisije za telesno kulturo pri Izvršnem svetu LRS tovariš Milko Goršič, predsednik Zveze »Partizan« Slovenije tov. Mitja Ribičič, predsednik Športne zveze Slovenije tov. Leopold Krese in še mnogi telesnovzgojni delavci, kot ing. Bloudek, Drago Stepišnik, Stane Lavrič, Tomaž Savnik itd.

V imenu povabljenih športnikov se je predsednik tov. Kraigher najprej zahvalil za sprejem naš znanj državni rekorder in olimpijec Stanko Lorgjer, ki je tovarišu Kraigherju zaželel srečno novo leto. Zatem je predsednik Kraigher v krajšem nagovoru zbranim športnikom čestital k njihovim uspehom, ki so jih dosegli v letošnjem letu. Poudaril je, da ima telesna vzgoja v naši družbi velik pomen, saj razvija v mladem človeku celo vrsto vrlin, kakor požrtvovalnost, tovarištvo, skromnost. Zato naj bi športniki — je dejal tov. Kraigher — v prihodnjem letu dosegali še boljše in večje uspehe, ki naj bodo mladini in ostalim vzpodbuda za še intenzivnejše delo in nadaljnji razmah telesne kulture. Ob koncu svojega nagovora je tov. Kraigher obljubil, da bo izvršni svet skušal tudi v bodoče podpirati zdrave napore športnikov in telesnovzgojnih delavcev, tako da bo telesna kultura dobila pravo mesto v komunalnem sistemu, kjer so osnovna področja za skladen razvoj telesnovzgojne dejavnosti.

Potem se je tov. predsednik držal v prijetnem razgovoru z vsemi povabljenimi športniki, ki mu jih je vsakega posebej predstavil predsednik Športne zveze Slovenije tov. Krese. Ob zaključku sprejema je tov. Kraigher vsem navzočim še

enkrat voščil srečno novo leto in izrazil željo, da bi se z njimi v bodoče še večkrat srečal in pogovoril.

Po sprejemu pri tov. Kraigherju so vsi športniki in športni delavci odšli v hotel Bellevue, kjer sta jim predsednik »Partizana« Slovenije tov. Mitja Ribičič in predsednik Športne zveze Slovenije tov. Krese priredila kosilo. Med povabljenimi športniki je bila cela vrsta državnih in slovenskih prvakov in rekorderjev, kakor atlet Stanko Lorgjer,

kolesarja Bajc in Šebenik, drsalka Andrejeva, telovadec Cerar, plavlač Brinovec, strellec Jež, odbojkar Dolenc, plavalka Koncilja, kegljač Likovnik, smučarji Pavčič, Stele in Zupančičeva, atleti Vazič, Lešek, Stamejčičeva in Usenikova, namiznoteniški igralec Teran in še nekateri najbolj znani slovenski športniki.

Ob prijetnem pomenku, ki se je razvil pri kosilu, so se športniki pogovorili o marsičem, saj so se mnogi prvič videli. Ob koncu tega prijetnega sestanka, ki se je razvijal v toplem in tovariškem vzdušju, sta spregovorila tudi tov. Krese in Ribičič. Prvi je v svojem govoru poudaril, da bo SZS tudi prihodnje leto podpirala napore za dvig vrhunskih storitev, vendar morajo vsi rekordni uspehi sloneti na množični osnovi. Tov. Mitja Ribičič pa je dejal, da so danes pokopana vsa zmožna nazoranja, češ da sta množičnost in kvaliteta dva nezdružljiva in antagonistična poima. Množičnost in kvaliteta se lahko lepo dopolnjujeta, zlasti če se kvaliteta razvija iz množične osnove.

Kamenski prvi v Oberstdorfu

S skoki na 80 m skakalnici v Oberstdorfu se je danes pričela avstrijsko-nemška skakalna turneja, ki obsega skupno štiri tekmovanja. Pred 15.000 gledalci je danes nastopilo 60 skakalcev iz Sovjetske zveze, Poljske, CSR, Jugoslavije, Avstrije, Italije, Kanade, Švedske in obeh Nemčij. Ze v prvi seriji sta se postavila na čelo Rus Nikolaj Kamenski in plaiški junak Helmut Recknagel z najdaljšim skokom 74,5 m. V drugi seriji so bili skoki še daljši, ker je bila skakalnica že v senci. Sele zadnja dva skoka sta prinesla odločitev. Najprej je Kamenski v lepem slogu skočil 77 m, takoj za njim pa Recknagel pol metra manj, vendar v nekoliko slabšem slogu. Tako je s 4,5 točke razlike zmagel petindvajsetletni ruski skakalec, ki je po poklicu študent Visoke šole za telesno vzgojo v Moskvi. Lep uspeh sta dosegla Avstrijca Steinegger in Habersatter z delitvijo tretjega mesta. Med prvimi

petnajstimi tekmovalci ne najdemo nobenega skakalca iz Jugoslavije. Rezultati: 1. Kamenski (SZ) 27,5, 2. Recknagel (Vzh. Nemč) 22, 3. Steinegger in Habersatter (Avstr) 21,5, 5. Lesser (Vzh. Nemč) 21,5, 6. Bulik (CSR) 21,5, 7. Samov (SZ), 8. Bikov (SZ), 9. Leodolter (Avstr), 10. Mikaelsson (Švedska).

Nekaj rezultatov mednarodnih nogometnih tekem: Dinamo (Berlin) : Velež 2:1, Nürnberg : Gornik (Zabrze) 1:0, Reutlingen : Sturm 8:2, Schweinfurt : Csepel 2:1, Offenbach : Partizan (Bgd) 2:1, Aachen : MTK 3:1, Rotweiss : reprezentanca Sofije 2:3, Frankfurt : Csepel 1:4.

V odločilni tekmi v pokalu evropskih nogometnih prvakov je v Bologni Borussia iz Dortmundunda premagala CCA iz Bukarešte s 3:1 in se tako uvrstila v četrtfinale.

Bayern iz Münchena je z zmago z 1:0 nad Fortuno (Düsseldorf) osvojila letošnji nemški nogometni pokal.

V Izoli bodo dobili nov stadion

Te dni so imeli nogometaši Izole svoj redni občni zbor, ki so ga obiskali poleg velikega števila članstva tudi predstavniki političnih, družbenih in športnih organizacij. Občni zbor je ugotovil, da v nogometnem klubu ne vlada več mrtvilo in da so se razmere precej popravile. Precej so govorili o tesnejši povezavi s partizanskim društvom ter z ostalimi športnimi kolektivi, glavna točka razprave pa je bila gradnja novega športnega stadiona, ki bo obsegal igrišče za nogomet, atletske naprave, pa tudi igrišča za mali rokomet, košarko in odbojko.

Zastopniki ObLO so zborovalcem obljubili, da bodo začeli s pripravami novega igrišča takoj po novem letu, kar so navzoči živahno pozdravili. Nogometaši so še dokaj zadovoljivo nastopali, kar velja zlasti za mladince, deloma pa tudi za prvo moštvo; zlasti v pokalnem tekmovanju je prvo moštvo doseglo precej zmag in priborilo 4 pokale.

Ce bodo v resnici zagotovljena finančna sredstva in pa novi, potrebni športni objekt, potem kaže, da se bo življenje in delo pri NK Izola v resnici še bolj razmahnilo, kot se je doslej.

STONE KROPUŠEK:

Smela v leto 1958!

Letošnje leto je za vse nas izredno pomembno, ne le zaradi doseženih tekmovalnih rezultatov in cele vrste uspešnih telesnovzgojnih manifestacij, ampak in zlasti zato, ker so problemi telesne vzgoje v vsej širini postali bolj kot kdajkoli prej področje zanimanja vse po naše javnosti. I. SLOVENSKI FESTIVAL TELESNE KULTURE je po svoji zamisli in izvedbi mogočno manifestiral novo smer v razvoju telesne kulture. Množičnost, vsestranost in pestrost je bila osnovno vodilo vseh, ki so se združili ob tej telesnovzgojni manifestaciji z enim ciljem — vzgajati zdrav mladi rod. Na vprašanje, kako zastaviti telesnovzgojno dejavnost družtev in ostalih činiteljev, da bo kar najbolj v skladu z našimi splošnimi vzgojnimi načeli, je odgovorila IZREDNA SKUPŠČINA »PARTIZANA«, ki je dala bogate smernice, ne le za razvoj partizanske organizacije, marveč za razvoj telesne kulture v Sloveniji sploh.

Vsebinsko bogastvo skupščine »Partizana« Slovenije in mnogo smelih napotkov nas obvezuje, da v prihodnje storimo vse za razmah telesne kulture, predvsem med mladino, in da se tako še aktivneje vključimo v splošno družbeno prizadevanja za oblikovanje vsestransko razvite in bogate človekove osebnosti.

Telesne vzgoje torej ne moremo jemati kot nekaj posebnega in ločenega od splošnih vzgojnih prizadevanj. Upoštevati moramo, da je to neločljivi del splošne vzgoje, ki mora biti usmerjena tako, da bomo kar najbolj zadovoljevali potrebe po vsestranskem fizičnem razvoju, ki je povezan z oblikovanjem moralnih vrlin. Marsikje še vedno pogrešamo, da bi od skrbni za zdravo telesno rast zavestno razvijali v človeku duševno bogastvo in vse one lastnosti, ki so in morajo biti lastne človeku današnje družbe — tovarištvo, skromnost, marljivost, poštenje itd. (Nadaljevanje na 8. str.)

VELEBLAGOVNICA

vam nudi po najnižjih cenah,

Na-ma

LJUBLJANA (pred pošto)

veliko izbiro tekstilnega blaga za zimske športe, športno konfekcijo, sodohne gospodinjske aparate, modno blago, perilo, pohištvo, kolesa, bužuterijo itd.

Zo vsakega športnika, posebno pa še za

smučarje in planince, je nepogrešljiva

A kaj je prineslo nam leto preteklo...

JANUAR

Zapustil nas stari ožak je vse lani, prišlo novo leto je z novimi plani, razgibano vse je bilo naokoli, na snegu, na ledu, po hribi in doli.

So želje velike vsi športniki imeli, da uspešno bi letošnje leto začeli: rekordov in zmag vseposod naj bo polno pa športno občinstvo bo prav zadovoljno!

Tako se je lani osorej začelo, tako smo se z upi podali na delo. A kaj je prineslo nam leto preteklo? O tem je črnila že dosti izteklo.

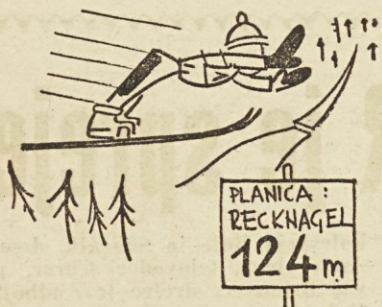
FEBRUAR

Od nekdanj želeli smo si latorike, le kakšne privzeli za to bi oblike? To so pokazali jeseniški junaki, postali državni hokejski prvaki.

»Partizan« v Velenju se prvi je zbudil in skupno pot dela Rudarju ponudil. Obiskal Connolly nas je v Ljubljani, olimpijsko zmago v kladivu on brani.

MAREC

Planica, Recknagel, rekordne dolžine — to slava ni mala in hitro ne mine, saj smučarji, sankarji — to so vam tiči, prav vsaka jih zima potlači — ne uniči.

Pa brcarji? Nočejo stati brez dela, za novi sistem se je borba razonela. Ločili od »težkih« ljudi smo še judo. Planinc pa med strelci ima spet pobudo.

APRIL

Začela se conska je liga — mejdunaj! Odred in Ljubljana iz forme sta zunaj. Se bolj držijo slovenski atleti, že v krosu se kažejo dobri obeti...

Kolesarji, ti so od sile žilavi, jih sneg in pa blato nikoli ne ustavi, od prvih zmag dalje v začetni sezoni roge kaže »Rog« in se nikdar ne ukloni.

M A J

Kako bi za šport kaj denarcev dobili, da prazne blagajne bi z njim napolnili, Ah! Sportna je alka rešitev res prava, saj 1, X, 2 — to športna je stava.

Zal nismo je bili prav dolgo veseli, smo bolj se vsi pri nogometu razgrel: atomsko tepeni odšli so Italijani, s 6:1 so v Zagrebu bili ugnani.

JUNIJ

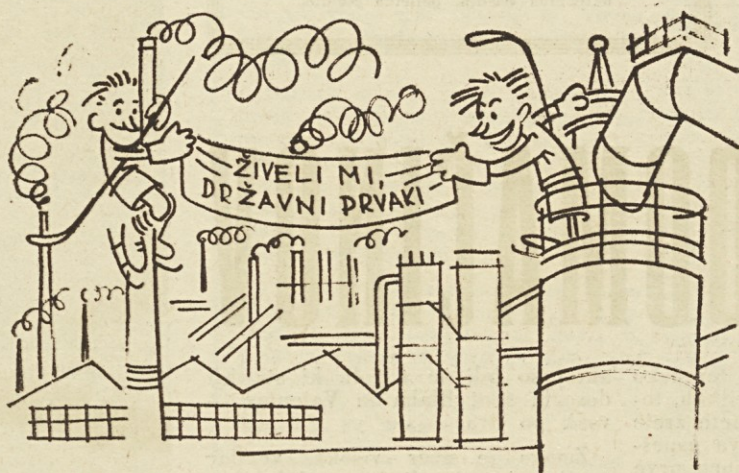
Bil festival praznik je naše mladine, telesna kultura je iz vse domovine se zbrala v Ljubljani na velikem pohodu, to krepka vzpodbuda je mlademu rodu!

In Lešek? On dvakrat rekord je podrl, na pal'co se dobro ob skoku oprl. Madžarski atleti poraz doživeli, Ljubljančani so jih premagali smeli.

LETO XIII

Štev. 52
Stran 2

Polet

JULIJ

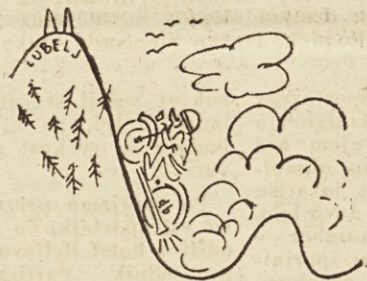
Kegljači so naši se dobro borili, podirali keglje, se niso uklonili, postali čez noč so svetovni prvaki, med njimi bili so Slovenci junaki!

Kolesarji tudi so uspeh doživeli, po Avstrije cestah so dobro se grel in Lorgar z rekordom je slaven postal, štirnajst-doa pretekel — na cilju obstal...

AVGUST

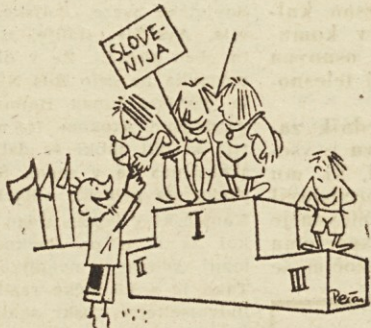
Ljubelj je razgibal dirkače motorne, vodili med sabo so borbe uporne, Prach z novim rekordom je vse presenetil — Odred pa z izpadom iz cone »zapretik«...

Se Brinovec mladi — plavalna je sila! Panoga ta športna zelo mu je mila, večkratni državni prvak on postal je, plavalni klub Triglav imel je spet slavoje.

SEPTEMBER

Smo nove smeri v »Partizanu« ubrali, da stari več nismo, naj bi dokazali. Mladina želi si pač nove ideje in peter prav svež s Kranjske gore zavel je.

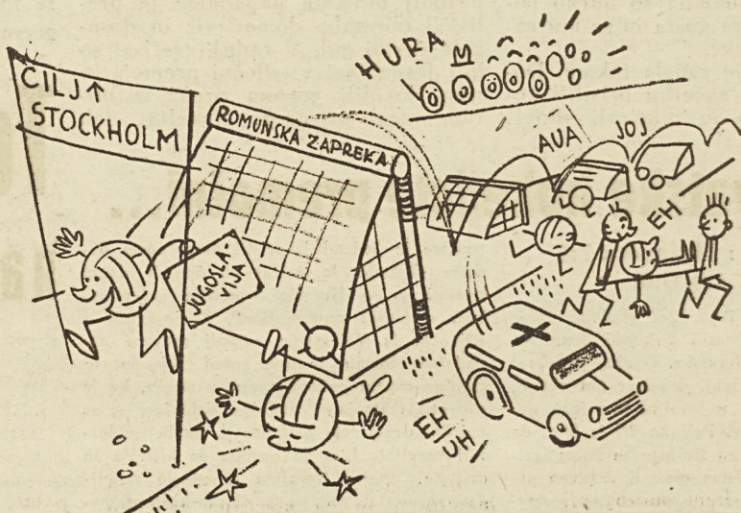
Atletinje so iz slovenske dežele naslove proakinj zavzele vesele: Odred je bil prvi, Kladivar pa drugi, naj brcarski bi jim sledili sodrugil!

OKTOBER

Olimpija v košarki — to vam je slavoje: Slovenec državni prvak zdaj postal je! In česa naj res bi bili bolj veseli, saj tisoči so se za košarko vneli.

So strelci ljubljanski premagali Brno, zadetke prav dobre imeli so v črno. Zbledela je slava odbojke Branika, ekipa se ženska iz lige umika.

DECEMBER

Kar čas zdaj zahteva, smo končno storili, na novo pot dela oditi sklenili. Prelom v »Partizanu« in novi zdaj časi obetajo mladim se v mestu, na vasi.

Pometli smo s starim, slabost pokopali in s športom zdaj družno si roke podali. Spet zdaj se obetajo svetli nam dnevi, morda tudi brcarjem v njihovi reviji?

Ko zdaj se poslaolja od nas staro leto, z željami, da novo bi bolje začeto bilo prav za vse, ki šport radi gojimo, se zmag in uspehov iz srca veselimo,

pozdrav naj velja prav vsej naši mladini v tovarnah, na vasi, pobsod v domovini: naj srečna bo pot Vam v novem letu oglasite tudi vi kdaj se v »Poletu«!

Vsem bralcem našega lista, vsem našim dopisnikom in sodelavcem, pripadnikom vseh telesnovzgojnih organizacij in vsem delovnim kolektivom želimo veliko uspehov, sreče in zadovoljstva

V NOVEM LETU 1958

Uredništvo in uprava »Poleta«

Avstrijci pravijo: „Zaupamo, zlatemu Toniju“

Badgastein je pripravljen — Manjkajo le še sneg in tekmovalci — Povsod zabeljene cene — Splošni optimizem med Avstrijci

Pravzaprav tudi avstrijski železnici ne zaupam več! Enourni zamudi Tauernexpressa so naši sosedje dodali še pol ure, kar je posebej jezilo mojega sopotnika iz Nemčije. Preklinjal je v gotici, predosem nemške carinske uradnike, saj je moral prav zaradi teh vzeti s seboj samo četrt litra jugoslovanske stare slivovke, ker so mu menda doslej že večkrat pobrali vse, kar je nosil tekočega v München. Možakarju bi celo prisodil, da ga rad »lucka«, saj je imel nos kar čedno obdelan z vinsko trtico. Tragika! Tudi sam sem jo nosil pol litrčka s seboj — za vsak slučaj — zato sem molčal kot grob. Saj veste, vožnja je dolga, usta se osušijo, pa je med ljudmi tudi »flaska« hitro prazna.

Badgastein! Sneži tudi v dolini. No, prav, če sem prijateljsko prišel sneg, ni vrag, da mi bodo dali kakšno posteljo. Nekaj obiskov, dva telefonska razgovora in že so me čakali na pragu. Dve ženski, en moški! Slednji mi je vzel »Elanove« dilce iz rok, jih strokovnjaško pogledal in rekel: »Lepe smuči.« Mlajša »mucka« je odnesla potovalno torbo, starejša pa me je odpeljala v sobo. Da ne bo

mu pravijo »svetski život« v svetovnoznane mestu s svetovno visokimi cenami. Seveda moraš biti za takšno življenje lepo raščen čez pas in denarnico!

In v tem čudnem mestu ni več mogoče dobiti najmanjšega kotička za bližnje svetovno prvenstvo.

Se nekaj malega za nežni spol. Inozemke, ki so že tukaj, nosijo letos rdeče hlače in belo kožuhovino. Najmanj mora biti mačji kožušček, zajčji so preproeni. Še boljši je kožuh belega medveda. Kapice kričeče barve, prav tako rokavice in tudi čevlji. Lasje, če le mogoče plavozeleni. Pri hlačah sem pozabil povedati tole: morajo se zgoraj tesno prilegati terenski obliki, spodaj prav tako. Rdečilo za ustnice samo rdeče barve! Drugačna oprema tukaj ne »pali«! To vam povem zato, da ne bo pozneje kakšnih pritožb: nismo bile poučene.

Moška moda je v stagnaciji. Čez dan se nosi šekast, zvečer črn »gvant«. Avtomobil je lahko tudi črn.

Vse se ozira v nebo

Tega je že tako malo videti v ozki kotlini, »okrašen« s tolikimi hoteli. Pa vseeno ljudje ne morejo razumeti, da v počitnicah, ki so se tam že začele, lahko ostane takšno letovišče brez najvažnejše prirodne privlačnosti — snega. Ta je namreč prenehal padati še isti večer. Zbudilo nas je ledenomrzlo jutro, brez oblačla. Ves gorski venec nad mestom se je bleščal v soncu, pokrit s tanko snežno odejo, ki se v dolini imenuje samo še slana. Kva čudna slika za decembrske dni, ki pred tako pomembnim in za meščane zelo koristnim dogodkom — svetovnim prvenstvom — še bolj stopnjuje nervozo. Zato se vsi neprestano ozirajo na vrhove z edino željo, da se kaj kmalu prikažejo oblaki, ki bi vrgli vsaj pol metrika snega. Morda se jim bo želja le izpolnila, čeprav vremenske napovedi ne obetajo nič bele mane. Sicer pa pustimo ugibanje meteorologom in stopimo nekaj korakov tja pod vznožje Graukogla, kjer bo...

...cilj vseh dirk!

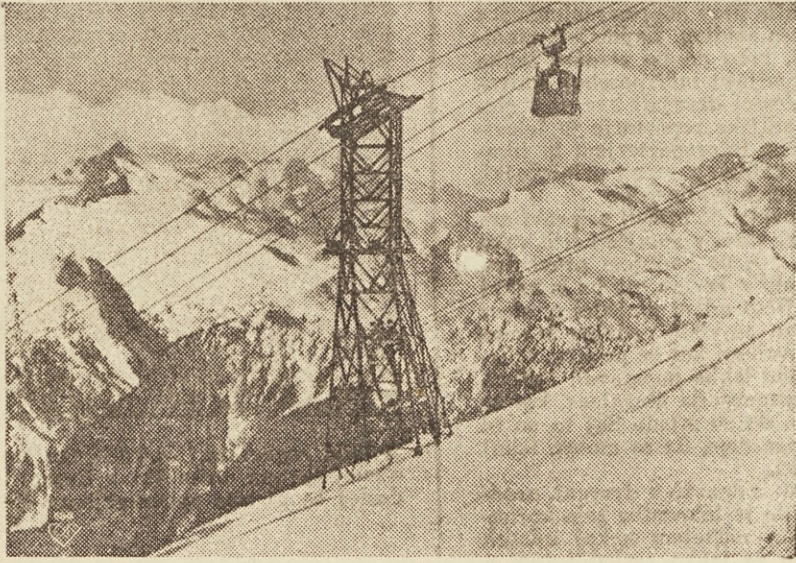
Menim, da bo v dneh velikega smučarskega cirkusa vsakomur prav

lahko najti tista dva kola pred hotelom Schillerhof, ki bosta postavljena zato, da bodo tekmovalci vedeli, kje je konec dirke, gledalci pa, kje bo najlepše dobiti avtograme vseh tistih, ki bodo privozili skozi ta dva kola. Tam bo torej cilj! In tam se zdaj gradi na veliko. Postavljajo paviljone, zidarji kljub mrazu dozidavajo prostore za postajo sedežnice, ki bo od tod popeljala vse tekmovalce na start. Delavci postavljajo zložljive tribune za visoke in najvišje goste, novinarske kabine, za pisane vse svetovnih športnih listov in stojnice za jedačo in pijačo, ki pa se jih bomo mi zaradi velike »gužve« in minimalnih finančnih sredstev verjetno izogibali. Pozabili niso niti na sanitarne naprave, od

proge je nazobčana, polna kotanj, manjših in večjih grbin, zasoljenih s primerno strmino, ki je predvsem za moške takoj od starta dokaj velika, se potem pod srednjo postajo žičnice spet močno povesi in pod »Heimalm« pride v zadnji valoviti del do cilja. Seveda pa težavna stopnja tega veleslaloma zavisi tudi od postavljenih vrat.

Smuk pa brez oddiha!

Vse drugače pa bo izgledala »dirka« na progi za smuk. V višini 1983 m bodo fantje sprožili električno merilno uro in se pognali na stezo, ki bo zahtevala poleg superiornega obvladanja smučarske tehnike obilo poguma in še več kondicije. Ne bo lahko zvoziti 3500 m dolgo progo z višinsko razliko 915 m brez padca, kajti proga je zares takšna, da tekmovalcu ne dovoli niti

V Avstriji ne primanjkuje žičnic in tudi v Badgasteinu se smučarjem ni treba truditi s hojo navkreber. Samo eno slabost ima ta žičnica: cena enkratni vožnji je precej zasoljena, vsaj za naše pojme. Kar 22 šilingov (okoli 500 din) je treba odšteti, če se hočeš popeljati do vrha

katerih pa bodo zaradi mraza v obratu verjetno samo tiste, na katere je moral sam avstrijski cesar Franc Jožef hoditi peš. Poleg strokovnjakov in visoko kvalificiranih delavcev, ki gradijo zadnje objekte za številne gledalce, je izredno delovna tudi »mularija«, ki si v vrhovih dreves gradi lesene in pletene opazovalnice. Seveda bodo takšne tribune samo za osebno uporabo nadobudnih fantečev, ki bodo imeli v gneči številnih gledalcev kar zavidanja vredno položaj. Uspel sem rezervirati eno teh košar na lepem drevesu z odličnim razgledom za dve škatljici »Morava«. Sploh se badgasteinjski mulci že spoznajo na naše prima cigarete in so mi sveto obljubili, da bodo opazovalnico skrbno stražili. Kupno-prodajno pogodbo imam že v žepu. Torej, na svidenje in srečno vi, tam spodaj!

V zadnji številki »Poleta« je redakcija najavila posebno vest, da si bom ogledal vse proge, jih presmučal navzdol in navzgor in jih tudi malo opisal.

Slednje bom res storil, ampak tisto s smučanjem, so bili samo načrti. Snega je bilo premalo. Do začetne postaje — sedežnice sem res prišel s smučmi na rami, v najboljši veri, da bom vsaj zgoraj del tekmovalnih prog lahko presmučal. Toda narava se je poigrala z menoj. Zato sem plohe izročil v varstvo nekemu »pallirju«, ki se je grel ob ognju in nadziral delavce. Možakar me je gledal z nezaupanjem, ko sem se nameril v breg. Gotovo si je mislil: »Tale je gotovo zmešan, ker rine peš v hrib.« Fant pač ni vedel, da pri nas hodimo v breg vedno peš.

Ko sem se po dobrih dveh urah le priplazil na vrh, sem si čisto na tihem dejal: »Pol reportaže sem že odslužil.« Torej k program.

Slalomišče kot travnik pred jaslicami...

Slalomišče bo ob žičnici, na terenu, ki je očiščen tako temeljito, da izgleda kakor travnik pred jaslicami, ki jih Avstrijci prav te dni pripravljajo za domačo katoliško zabavo iz mahu in pastirčkov. Namesto pastirčkov bodo prireditelji v to pomočje zasadili dve progi vrtic, jih lepo oštevilčili in dejali: »Los!« Po pomočje, kjer bo prva dirka, je res odlično, vprašanje je samo še, kako bo ata Menardi ali kdo drugi zasadil količke. Vsekakor bo treba mnogo rezervnih kolov.

Vse drugače sta prirejeni obe progi za veleslalom. Za moške in ženske sta speljani več ali manj po istem terenu s to razliko, da bodo moški začeli dirko 150 m višje. Ampak teren je tukaj dokaj težji. Površina

najmanjšega počitka. Teren je kotanjast, nagrbančen, z velikimi in manjšimi terenskimi valovi, ki se premnogokrat začno in končajo v zavojih. Tekmovalna proga je sicer skrbno očiščena vsakršnih štorov in skal, vendar je nevarnosti dovolj na vsakem zavoj. Čeprav je steza sama na nekaterih mestih malo ožja, bodo tudi široki izseki marsikoga zapeljali. Najnevarnejša mesta so v zgornjem delu (Himmelreich in Gruberschlag) in nekako v sredini v višini srednje postaje vzpenjače. Spodnji del je nekoliko lažji, vendar s tem še ni rečeno, da je lahek. Če upoštevamo, da bo tekmovalce imel do tu za seboj že 2 km dolgo pot, s približno 600 m višinske razlike, si lahko predstavljamo, da z brzino približno 80 km na uro ne bo lahko obstati na nogah in privoziti v cilj.

Vsekakor lahko trdim, da ta proga nima dela, na katerem bi si tekmovalce lahko »oddahnili«. Nasprotno! Od prvega do zadnjega metra bo odločala vsestranska sposobnost tekmovalca. Iz srca želim vsem, ki se bodo spustili z Graukogla v dolino, da bi imeli vsaj pol metra snega pod nogami. Če bo padlo manj snega, potem res ne želim videti tistih, ki jih bo proga pokopala. Sicer pa: dirka je vedno tombola! Za vse ni prostora na najvišji stopnici, čeprav vsak poizkuša stopiti nanjo. Če komu »spodrsne«, ga lepo odpeljejo, publika strmi, prvenstvo pa kljub temu uspe. In vedno je nekdo zmagovalec. V skrajnem primeru — prireditelj.

Ne bom več govoril o progah, na katerih bodo rekli tekmovalci zadnjo besedo prve dni februarja prihodnjega leta, ker si jih boste lahko osebno ogledali, ali pa doma ob radijskih sprejemnikih poslušali reportaže in vsaj deloma skušali dojeti veliko tekmovalno bitko, ki se bo tiste dni vodila na belih poljanah Badgasteina. Na toplem bo še bolj prijetno in poceni!

Majhna srečanja na snegu

Pravijo, da nisi bil v Badgasteinu, če se nisi z gondolo odpeljal na Stubnerkogel in z višine 2200 m pogledal navzdol. Res čudovit pogled na obširna smučišča in prav žal mi je bilo, da je ta »potegavščina« tako draga. Ena vožnja z gondolo na vrh stane 22 šilingov. In ker je samo na teh smučiščih snega dovolj za »dilcanje«, je razumljivo že zdaj velik promet ves dan do mraka. Kaj pisana družina smučarjev iz vseh koncev sveta se spušča v zavojih do srednje postaje te velike vzpenjače, pa spet na vrh. Zal si takšnega veseljca sam nisem mogel privoščiti,

zato sem se zadovoljil samo z dvema vožnjama. Pogovarjal sem se s smučarji — domačini, ki so mi pripovedovali, da se po dvajsetkrat na dan spustijo z vrha do srednje postaje in tako prevozijo 40 km na dan. Če bodo v počitnicah imeli lepo vreme, ni težko izračunati, da bodo prevozili par sto kilometrov, kar bo vsekakor mnogo več od tistih nekaj desetnih kilometrov, ki jih bodo presmučali naši reprezentanti pred svetovnim prvenstvom. Vsa jugoslovanska smučarska javnost pa bo pričakovala čudežev od naših fantov. Res ne vem, kdaj bomo začeli misliti resno.

Prijetno sem bil presenečen, ko sem se poslovil od smučarskega učitelja, ki je zelo pohvalil »Triglav« smuči in dejal, da takšnega izdelka ni pričakoval (naj samo naš Rudi, direktor Elana, zato ne zviša cene smučem na 20 sovov). Kot strokovna kolega sva se marsikaj pogovorila o šoli smučanja, ki je v Avstriji med poklicnimi učitelji preračunana na dober zaslužek, o sodobni tehniki in na kraju tudi o bližnjem svetovnem prvenstvu. Po njegovem mnenju (in to je mnenje se je nalezlo vseh Avstrijcev) so edini resni konkurenti za prvo mesto Avstrijci, ker najbolj poznajo tekmovalne proge in tudi sicer v alpskem smučanju predstavljajo vrh tekmovalne tehnike in uspehov. Objektivnosti njegovih argumentov se nisem upiral, saj sem prepričan, da bodo domačini res osvojili največ prvih mest. To so v preteklosti že nešteto dokazali na tekmovalnih v inozemstvu. Doma bodo prav gotovo še lažje uspeli.

Tega mnenja so tudi drugi. Od tistega, ki trga karte na vzpenjači do direktorja hotela, ki se na smučanje razume toliko, kakor havajski ribič. Tradiciji se pač ni mogoče izogniti.

Sailer spet zmagal, toda tokrat v filmu

Verjemite mi, da bi v tej reportaži bilo lahko še mnogo zanimivega, če bi...! Da, če bi bilo v Badgasteinu snega dovolj. Tam bi te dni trenirale vse reprezentance, ki hočejo res nekaj doseči. Tako bi ne manjkalo izjav, razgovorov in ocen o delu na treningu. Tako pa so se vsi preselili v Cervinjo, kjer »gulgijo«, da je veselje. Da je zato ta reportaža tudi malo bolj »zaguljena«, mi boste menda oprostili, če vam obljubim, da bom po končanem svetovnem prvenstvu povedal kaj več o zmagovalcih in drugih s te velike dirke v areni pogumnih.

Nekaj pa ne smem pozabiti. Sailer, ki je v Cortini pobral vse zlate medalje, je v Avstriji dobil ime »Zlati Toni«. Tudi v Badgasteinu bo tekmovalce številka 1. Toda, to je še v zraku. Vse se lahko zgodi in tudi olimpijski zmagovalec lahko — pade. Morda se je simpatični Toni zavaroval pred razočaranjem z največjo njegovo zmago v letošnjem letu. V filmu »Košček neba« je »Zlati Toni« nastopil in — zmagal. Uspeh je baje velik. Njegova igra je tako naravna, kakor je vse preprosto izgledalo zanj in za gledalce, ko je tudi v zadnji zapreki — smuku, prepričljivo uspel lani v Cortini. Pa ne samo igra. Fant ima menda tudi glas tako lepo zveneč, da se dekleta kar trgajo za gramofonske plošče z njegovima dvema pesmicama, od katerih ima ena naslov »Hodim pojoč skozi mesto«, druga pa »Vem več, kakor ti verjameš«. Tako se zdaj dekleta vsega sveta zaklepajo v svoje sobe in ob poslušanju gramofonskih plošč vse bolj občutijo njegovo bližino. Kdo bi uganil vse misli? »Vsako tele ima svoje veselje« pravi pregovor, res pa je, da gredo plošče kakor med v promet. Fant je torej uspel, ker je osvojil ženska srca. Kdor pa masovno osvoji toliko src, ta je zmagal na vsej črti. Ker samo eden ne more potolažiti vseh deklet, bodo skušali priti v prvi plan tudi drugi. V Badgasteinu bodo imeli vsi dovolj priložnosti, da si razdelijo prvenstvo, ki ga je že sicer zelo lahko osvojiti. Teže bo seveda osvojiti prvo mesto. Pa pustimo ugibanja in počakajmo še dober mesec. Takrat bomo vedeli vse. Medtem pa pričakajmo novo leto, ki naj nam prinese obilo snega, saj nam bo tako čakanje hitreje minilo.

NESREČNA TELEVIZIJA

Neko borbo in catch as catch canu so v ZDA prenašali tudi po televiziji. Gledalci so bili naprijetno presenečeni, ko se je na blazini nadomoma pojavil policaj, ki je kljub protestom prekinil borbo in nataknil lisiče enemu od obeh rokoborcev. Kaj se je zgodilo? Policist je gledal oddajo in spoznal v enem od rokoborcev znanega vlomilca, ki ga je policija zaman iskala pred mnogimi leti. Odhitel je v dvorano, kjer je bila borba in tako je vlomilec padel v roke zakona kot žrtev televizije.

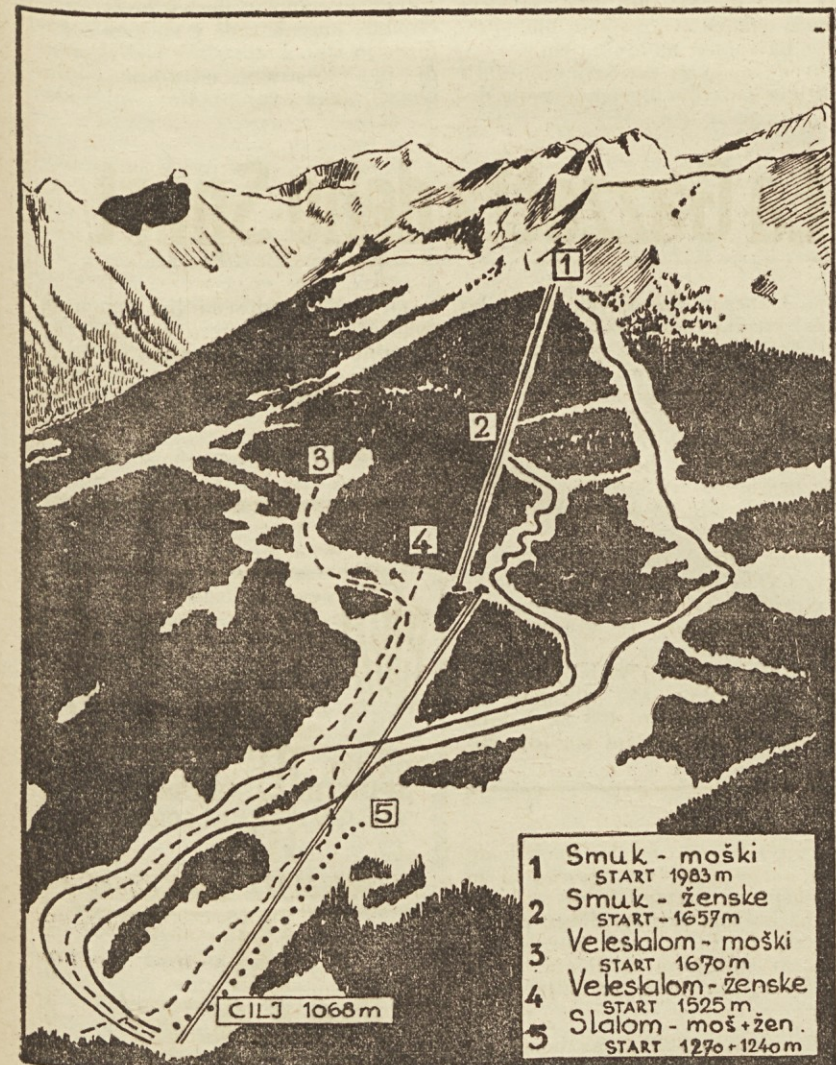
Piše Boris Kobal

pomote, — pokazala mi je sobol Malo me je stisnilo okrog denarnice, pa sem se domislil na pregovor: »Zrtve morajo biti« in se kar hitro pomiril.

Se isti večer sem si ogledal to svetovnoznano zdraviliško mesto in imel sem kaj videti! Čudno mesto, vam pravim. Samo dve cesti sta široki, vse druge pa ozke kot tista naša študentovska steza, ki pelje na ljubljanski grad. Steze navzdol, navzgor, polno ovinkov in lesenih ograj, da ne padeš čez »škarpo« in si kaj polomiš. Ob teh stezah pa prave palače, hoteli, sanatoriji in vile. Zidarji zidajo s polno paro, strežno osebje vlačijo in čisti preproge, skratka, »narod« dela s polno paro. Te dni se začne zimska sezona in prvi gostje — predvsem inozemci — bodo zasedli mize, pregrnjene s poškrbjenimi prtji in odprli — denarnice. Denar bo obkrožil blagajne in na koncu sezone obstal tam, kjer ga imajo že itak dovolj. Na vsakih vratih pa visi lepak: »Svetovno prvenstvo v alpskem smučanju, februarja v Badgasteinu«. To bi se reklo — spet bomo zaslužili!

»Svetski život« ...

Avtomobilčki razvažajo od trgovine do hotelov silno lepe reči, od jedače do pijače. Prvi gostje so že prispeli in kadar na večer takole pohajkuješ po tistih stezah, lahko vidiš skozi okna, ki so zaenkrat, menda zaradi reklame, še slabo zastrta, prve debeluharje, ki v družbi dekoltiranih punč odpirajo šampanjec in skozi polzastre oči škljijo na tiste prelepe terene pod belimi vratovi, okrašenimi z bisernimi ogrlicami. Te

- 1 Smuk - moški START 1983 m
- 2 Smuk - ženske START - 1657 m
- 3 Veleslalom - moški START 1670 m
- 4 Veleslalom - ženske START 1525 m
- 5 Slalom - moš + žen. START 1270 + 1240 m

Gornja skica nazorno kaže vse proge (slalom, veleslalom in smuk), kjer se bodo čez slaba 2 meseca borili najboljši alpski smučarji in smučarke za naslove svetovnih prvakov

Népsport

26 ekip za Budimpešto

Eno najvažnejših športnih tekmovanj v letu 1958 bo nedvomno IX. plavalno, skakalno in waterpolo prvenstvo Evrope v Budimpešti. Zamisel za evropsko prvenstvo se je porodila na Madžarskem in glavni iniciator je bil dr. Leó Donath. Prvo evropsko prvenstvo je bilo zato tudi v Budimpešti in sicer leta 1926.

Ozrmo se za trenutek na to tekmovanje. Med tekmovalci se je pojavil senzacionalni Sved Arne Borg, ki je prav čudežno samoval na vrhu plavalne elite. Borg je zmagal na 400 in 1500 m prosto, dočim je bil na 100 m drugi za Madžarom Baranyjem. Madžari so bili tedaj prvi v waterpolu, najuspešnejša država pa je bila Nemčija. Naslednja evropska prvenstva so potovala po Evropi takole: Bologna, Pariz, Magdeburg, London, Monte Carlo, Dunaj, Torino in sedaj zopet Budimpešta.

Doslej se je za prvenstvo prijavilo 26 držav in po začasnih prijavih bo najštevilnejšo ekipo poslala Sovjetska zveza. Tekmovanje bo na enem najlepših plavalnih stadionov v Evropi in sicer na otočku sredi Donave, Margit Sziget. Vse priprave za to tekmovanje so že v teku. Vse mesece do prvenstva je evropsko prvenstvo prva točka v delu madžarske plavalne zveze. Prvi evropski prvak na 100 m prosto, dr. Istvan Barany, je izjavil: »Prvenstvo želimo pripraviti tako, da nam ne bo ušla prav nobena malenkost.«

Vzporedno s pripravami preurejajo stadion. Kapaciteto stadiona bodo povečali približno za 1000, tako da bo stadion lahko sprejel 6000 do 6500 gledalcev. Pripravljajo tudi posebej oddvojen prostor za tekmovalce, ki so se doslej drenjali kar med gledalci, pa seveda tudi za novinarje, radijske reporterje in televizijske snemalce. Na samem stadionu bo fotoreporterjem in filmskim snemalcem na razpolago temna kabina z vsemi pripomočki, novinarji pa bodo imeli 10 posebnih telefonskih celic.

Seveda so se Madžari tudi s tekmovalci že pričeli pripravljati. V letu 1957 je madžarski plavalni šport zašel v manjšo krizo, tako da ni pričakovati podobnih uspehov kot na zadnjem prvenstvu v Torinu. Med tekmovalci, ki so nastopili v Torinu, jih bo le nekaj takih, ki bodo tudi tokrat na startu. Novi mladi plavalci se sicer že prerivajo v ospredje, vendar pa za najvišje podvige še niso zreli. Imamo pa seveda tudi nekaj plavalcev, kot na primer, Tumpéka, Magyarja in Börősevo, ki se bodo lahko potegovali tudi za najvišja mesta. Mlada 17 ali 18-letna generacija plavalcev, kot že rečeno, še ni zrela. Napaka ni v tem, da so mladi. Saj to ne bi smela biti pri plavalcih ovira. Toda opažamo, da so mnogo manj odporni kot so bili prejšnji tekmovalci.

Trenutno trenirajo plavalci dvakrat tedensko v dvorani, predvsem gimnastiko, kajti ugotovili smo, da je telovadba zelo koristna in je odlična dopolnilni šport. Naj naštejemo nekaj mladih plavalcev, katerih imena bomo morda že lahko zasledili tudi v kakšnem finalu evropskega prvenstva. To so: Imre Sarosi, Jenő Bako, Henrik Tecsoy, Viktor Boros in Istvan Jaki, ki se je nedavno vrnili s Kitajske.

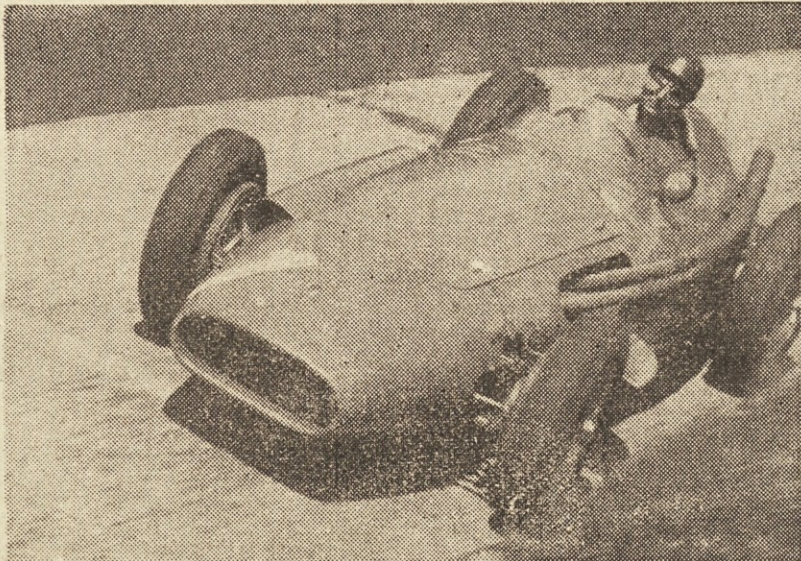
Naši waterpolisti so bili v Torinu prvi. Od tedaj pa se je že precej izpremenilo. Na velikem turnirju v Zagrebu je bila naša ekipa šele tretja za Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo. Priprave so vzeli zelo resno, saj vedo, da morajo na poti do prvega mesta odpraviti predvsem reprezentanci Sovjetske zveze in Jugoslavije. Poleg že dobro poznanih starejših igralcev, se uveljavljajo tudi številni mladi in nekateri od spodaj naštetih, bodo gotovo že nastopili v prvi ekipi. Tu imamo na primer člana Szolnoka, Brinzo in Pinterja, Rusorana iz Meteorja, Lepicsa iz Spartacusa, Kissa iz FTC, Kormanysosa iz Honvedja in še nekatere druge. Tudi waterpolisti zahajajo v telovadnico, razen tega pa jih je tudi še v vodi dovolj.

Tako plavalci kot waterpolisti bodo pred prvenstvom nastopili na številnih mednarodnih tekmovanjih. Waterpolo moštvo bo na primer sodelovalo na turnirju v Bruslju meseca maja, potem junija v Italiji, julija pa bodo igrali v Moskvi proti Sovjetski zvezi. Janos Varszegi

Športni novinarji z vseh

Leto 1958 bo polno velikih športnih dogodkov. V ospredju zanimanja bo seveda svetovno prvenstvo v nogometu, razen tega pa še cela vrsta elitnih prireditelj, tako n. pr. svetovna prvenstva v smučanju, hokeju na ledu in orodni telovadbi, evropska prvenstva v atletiki, plavanju, namiznem tenisu, veslanju itd. Vsem tem velikim dogodkom smo hoteli dati mesto v noveletni številki na prav poseben način: zaprosili smo več kot 20 znanih športnih listov in revij, naj nam napišejo kaj zanimivega o teh prirediteljih, pa tudi o svojih športnikih, ki se bodo teh prireditelj udeležili. Do danes smo dobili odgovore od več kot polovice listov, ki so rade volje izpolnili našo željo. To kaže, da je naš časopis v 15 letih izhajanja — čeprav doma tu in tam še nekoliko omalovaževan — postal znan in cenjen med športnimi novinarji daleč izven meja naše ožje domovine.

V današnji številki boste seveda največ brali o bližnjem svetovnem nogometnem prvenstvu, lahko pa boste čitali tudi prispevke športnih novinarjev o olimpiadi 1960 v Rimu, o evropskem prvenstvu v plavanju in namiznem tenisu, o kitajski atletinji Čeng Feng Jung, o nemških atletih, o avtomobilskem športu in še marsikaj zanimivega.

40-letni argentinski dirkač Juan Manuel Fangio že več let suvereno obvladuje vsa dirkališča v Evropi in drugod. Strokovnjaki pravijo, da doslej še ni bilo sposobnejšega človeka za avtomobilskim volanom kot je Fangio

V deželi bele žogice

Namizni tenis je eden najbolj priljubljenih športov v Romuniji. V tej panogi je Romunija dosegla največje mednarodne uspehe in Angelica Rozeanu je v svetu najbolj znani zastopnik romunskega športa. Nič manj kot šestkrat je osvojila naslov svetovne prvakinje v skupini posameznic, k temu pa je pridružila še 11 naslovov v moštveni konkurenci in ženskih ter mešanih dvojicah. Z belo žogico se je spoznala že v svojem devetem letu, to je l. 1929. In v naslednjih letih si je pridobila naslov najbolj dovršene igralkice namiznega tenisa v vsej zgodovini tega športa.

TISOCI IN TISOCI IGRALCEV

V zadnjih desetih letih je krenil namizni tenis v Romuniji z velikimi koraki naprej. Kamorkoli pride človek, povsod bo našel zelene mize in

AGERPRES

AGENCE ROUMAINE DE PRESSE
RUMANIAN NEWS AGENCY
BUCAREST

5, RUE DOBROGEANU - GHERA
STREET TEL. 4.51.30

okoli miz mnogo navdušenih ljudi, predvsem mladine, ki od jutra do mraka pošilja malo žogico preko mreže. Namizni tenis ne igrajo samo v mestih, ampak tudi na vasi, skoraj v vsaki tovarni, z eno besedo povsod. Vsa množična tekmovanja, ki vklju-

(Nadaljevanje na 5. strani)

In še izlet v olimpijski Rim

Od dneva, ko je Mednarodni olimpijski komite določil Rim za mesto XVII. olimpijskih iger leta 1960, je vsa energija italijanskega olimpijskega komiteja (CONI) usmerjena skoraj izključno v realizacijo te težke obveznosti. (CONI je v Italiji najvišji športni organ, torej ne samo odbor, ki skrbi za stvari v zvezi z olimpijskimi igrami, kot je to običaj drugod. Op. ur.)

Deset in deset telefonskih razgovorov se je križalo med Rimom in Parizom na dan določitev Rima za olimpijsko mesto 1960. Na eni strani

so bili italijanski zastopniki v Mednarodnem olimpijskem komiteju, na drugi strani pa doma ostali športni funkcionarji in pa predstavniki mesta Rima. Ko je bilo končno sklenjeno, da je Rim zmagal v običajnem tekmovanju mest za pridobitev organizacije olimpijskih iger, je župan »večnega mesta«, g. Rebecchini, dal izobesiti mestno zastavo na Campidoglio. Vedro, kozmopolitsko, pa tudi leno mesto, kot je Rim, je na nepričakovan način proslavljalo ta uspeh z različnimi proslavami, bakladami, zastavamj in razsvetljenimi javnimi poslopji. Videti je bilo, da je šlo za čast vsega mesta in ne samo mesta, ampak vse države. V teh dneh se je pokazalo, kakšno mesto zavzema danes v življenju narodov tudi šport, kajti podelitev organizacije olimpijskih iger so vsi, tudi tisti, ki sicer nimajo nobene zveze s športom, sprejeli z največjim navdušenjem.

Seveda bodo za ostvareitev olimpijskih iger potrebne ogromne vsote de-

za manjšo športno dvorano, 122 za pomožna atletska in druga igrišča Valco San Paolo, 178 za pomožno igrišče Farnesina, 62 za kompleks Acquacetosa, ki združuje igrišča za hokej, rugby, nogomet in 1 bazen, 20 za strelske objekte, 62 za jahalni center Tenuta Vivara ter 92 za bazen Foro Italico.

Mimogrede lahko povemo, da je imel CONI v letošnjem letu 7842 milijonov dohodkov (od tega le malo manj kot 7 milijard samo od Totocalcio in drugih oblik športne stave). Kot vidimo, bo torej potrebna le manjša državna oziroma občinska pomoč za olimpijske igre. Nikjer na svetu niso doslej organizirali olimpijskih iger s tako malo državne in drugih subvencij kot bo to v Rimu.

Mnogo truda pa so vložili organizatorji ne samo v doslej zgrajene objekte, ampak tudi v splošno organizacijo iger. Predsednik CONI, mladi in simpatični odvetnik Giulio Onesti, je s svojimi glavnimi sode-

Na Jordal Amfiju bo praznično

SPORTSMANDEN

Schwensensgt. 1, Oslo - Sentralbord 69 52 90 - Telegramadresse: Sportsmanden

Norges eneste fagavis for idrett og sport

V manj kot treh mesecih bodo najboljši svetovni igralci hokeja drsli preko ledu na Jordal Amfiju v Oslu, edini in seveda tudi najboljši hokejski areni na Norveškem. Od olimpijskih iger 1952 je le malo odličnih moštev gostovalo pri nas in naša prestolnica sedaj čaka na zvezde pucka in zakrivljene palice.

Nismo imeli vzroka, da bi vabili močne ekipe v Oslo, dokler je bila naša reprezentanca tako slaba, da se ni mogla meriti niti s Finsko. Naši ljudje so prav taki kot drugod. Zelijajo videti zmagati svoje moštvo. Prve vesti o tem, da bo Norveška organizirala svetovno prvenstvo, niso vzbudile prevelikega navdušenja. Toda ko smo začeli letošnjo sezono z dvojnimi srečanjem z lanskim prvacom Svedsko (prvo tekmo smo izgubili s 1:2, v drugi pa dosegli remi 4:4), se je občinstvo pričelo resneje zanimati za ta šport in diskusije o hokeju na ledu so na dnevnem redu. Ko so naši fantje v rdečih dresih reprezentance dosegli pomembni remi proti Svedski (bilo je to v Göteborgu), tedaj so ljudje pričeli množično izpraševati, kje lahko kupijo vstopnice za svetovno prvenstvo. No, in danes, ko imamo za seboj tudi že dve zmagi nad Vzhodno Nemčijo, že lahko rečemo, da bo vsak dan svetovnega prvenstva na igrišču 12.000

ljudi. To zanimanje občinstva je seveda dalo še večjega poleta našim hokejskim funkcionarjem, ki so se še resneje vrgli na čim boljše priprave turnirja za svetovno prvenstvo in pa našega izbranega moštva.

Naša hokejska zveza upa, da ne bo več kot 9 držav prišlo na prvenstvo. Pravzaprav čudno, toda, mnogo bolj ugodno bi bilo, če bi bilo le 9 moštev, ker bi potem lahko igrali vsak z vsakim takoj finalni del turnirja. Če pa jih bo več, moramo napraviti dve skupini in tudi kako boljše moštvo bo položilo orožje že pred finalom. Zaenkrat je povsem zagotovljena udeležba Kanade, Norveške, Svedske, CSR, ZDA in Sovjetske zveze. Računamo pa s tem, da bodo prišle tudi reprezentance Finske in Poljske, prav lahko pa se pojavijo tudi Vzhodna Nemčija, Romunija, Svica in druge države, ki pa bi že pokvarile organizatorjem njihove račune. Počakati moramo pač do zaključka prijav, potem pa bo vse jasno.

IZ SVEDSKE 5000 GLEDALCEV

Če bo manjkalo domačih gledalcev, potem bo Svedov vsekakor dovolj. Iz sosedne države bo prišlo namreč nič manj kot 5000 ljudi na tekme tega prvenstva. Svedski ljubitelji hokeja bi pač radi videli ponovitev lanskega uspeha v Moskvi, na drugi strani pa so že tudi ne glede na to zelo zainteresirani za hokej. Vstopnice so že v prodaji. Zaenkrat

sicer samo one, ki dovoljujejo vstop na vse tekme. Vstopnice za posamezna srečanja, ki jih bo približno 5000, pa bodo začeli prodajati šele, ko bo znan spored, ki je odvisen od števil sodelujočih držav. Za novinarje bo dobro poskrbljeno, saj dela poseben odbor že 6 mesecev. Pošilja material po vsem svetu in pričakuje več kot 120 novinarjev, fotografov in radio reporterjev iz vsega sveta. Vsem gostom bomo poskušali prikazati Oslo in Norveško sploh v najlepší luči.

KDO BO ZMAGAL?

Danes že poznamo odlične rezultate, ki so jih Rusi dosegli v Kanadi, Angliji in na Svedskem. To bi morda že zadostovalo, da postavimo njihovo reprezentanco za favorita. Toda zastopniki Kanade »Whitby Dunlops« imajo še precej tednov časa, da dajo svoji formi zadnjo popolnost. Mislim, da jim bo to uspelo in zato menim, da bodo zmagali. Potem se moramo spomniti še Čehov in Svedov. Čehi so letos sicer že premagali Svede, toda njihovo moštvo je »prelahko« in zdi se mi, da jih na najvažnejšem tekmovanju ne bodo odpravili. To pomeni četrto mesto za Svede in peto za Čeha. Vprašali boste, kaj pa je s tretjim? Tega sem rezerviral za ZDA. To mesto bi ustrezalo njihovi vrednosti, čeprav vemo, da so se letos pripravljali tako kot še nikoli doslej. Prav lahko se tudi zgodi, da nam bodo postregli z velikimi presenečenji. V Evropo bodo prišli zelo zgodaj in pred svetovnim prvenstvom bodo odigrali približno 35 tekem. Morda bodo prav tista ekipa, ki bo odločala o najvišjih mestih, pač odvisno od tega, kdo jih bo premagal in kdo ne.

Potem imamo tako imenovano slabo skupino in upam, da naši fantje ne bodo razočarali občinstva in da

La Gazzetta dello Sport

narja. Danes je težko reči, koliko bo značal končni račun, toda če primerjamo končne številke z zimskih olimpijskih iger v Cortini, ki so bile po svojem obsegu mnogo manjše kot bodo letne igre v Rimu, bomo lahko spoznali vsaj približno celotne stroške. V Cortini je bilo samo za objekte potrošeno več kot dve milijardi lir, za vse ostalo pa zopet skoraj milijardo in pol.

Za igre v Rimu pa so doslej že stekle iz CONI ogromne vsote in sicer: 156 milijonov za splošno organizacijo ter 5652 milijonov za gradnje. Ta ogromna številka se v podrobnosti deli nekako takole: 3399 milijonov za olimpijski stadion, 652 milijonov za kolesarsko dirkališče, 400 za palačo športov, 400 za plavalni stadion, 265

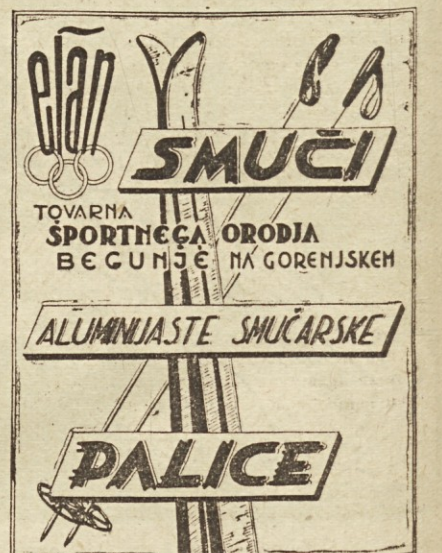
bodo zavzeli šesto mesto. Imeli bodo težko borbo, toda vsi upamo, da jo bodo uspešno prestali in da se bodo tudi najboljše ekipam dobro zoperstavljali. To bi namreč morala biti potrditve splošnega mišljenja, da je naš hokej na ledu na hitri poti navzgor.

Počakajmo nekoliko, pa bomo videli. Vse kar danes zanesljivo vemo je to, da bodo imeli ljubitelji hokeja na ledu 10 prazničnih dni na Jordal Amfiju.

Hakon Ringdal

lavci, s svojim dosedanjim delom že pokazal, da bodo igre organizirane res odlično. Lahko omenimo še, da je že odlična organizacija iger v Cortini zagotovilo, da bo tudi Rim odlično pripravljen.

(Nadaljevanje na 6. strani)

Krajev sveta pišejo za POLET

Preporod nemške atletike

Nemška atletika ima za seboj sezono, ki je bila tako polna uspehov in viškov, kot redko katera doslej. To ne velja le za reprezentančna srečanja, ampak tudi za napredek posameznih atletov. Imena kot Germar, Lauer, Janke, Lingenau — da omenimo le nekatere — so postala pojem po vsem atletskem svetu.

Začetek ni bil najboljši. V Madridu smo sicer premagali Španijo, potem pa je sledila »polomiada« s 103:117 točkami proti Poljski. Ta poraz ni vzbudil le ostre kritike glede priprav reprezentance, ampak je tudi pomenil nekoliko nepričakovan obrat. Zmagi v šestorboju v Bruslju so naši atleti pridružili poraz z eno točko proti Finski (glavno besedo so imeli pri tem sodniki), potem je prišel uspeh nad Švedo v Stockholmu in slednjič visoka zmaga nad Veliko Britanijo. Tu je bilo predvsem presenetljivo to, da smo bili boljši v tekih. To se je zgodilo prvič, odkar se srečujemo z Angleži. Za zaključek so

prišle visoke zmage nad CSR v Berlinu, nad Francijo in nazadnje še nad Madžarsko.

Oglejmo pa si raje nekaj posameznikov. Ravno v pravem trenutku, ko je začela zahajati zvezda dotlej najhitrejšega Evropejca — Heinza Füttererja —, smo dobili v Manfredu Germarju iz Kölna novo sprintersko zvezdo. 22-letni študent je potolkel vse rekorde na kratkih progah in tolkel svoje odlične čase tako stalno, kot se to dogaja le morda še v ZDA. Veste, kdaj je bil zadnjikrat poražen? Na olimpijskih igrah v Melbournu! Vsi štirje njegovi nemški rekordi (100 m, 200 m, 100 y, 220 y) so istočasno tudi evropski rekordi.

Nekako roko v roki z Germarjem je stopal po poti napredka tudi Martin Lauer. Je še dve leti mlajši od svojega prijatelja in v privatnem življenju velik ljubitelj glasbe ter odlični fotoamater. Začel je bolj kot deseterbojec. Letos pa se je povsem posvetil oviram in dosegel odlične čase. Menda je dovolj, če rečemo, da sta njegova rezultata 13,7 na 110 m in 22,9 na 200 m ovire ne le nemška, ampak tudi evropska rekorda. Nedvomno sta Germar in Lauer najmočnejši nemški orožji za evropsko prvenstvo v Stockholmu.

Če nadaljujemo z ogledom lestvic najboljših, bomo našli med novimi rekorderji še nekaj takih, ki jih je vredno omeniti v mednarodnem merilu. Tu je metalec krogle Hermann Lingenau (17,45 m). Talent je podedoval po očetu, ki je pred 25 leti dosegel 15,46 m. Od 14. leta vadi pod vodstvom očeta, ki si ob vsakem novem odličnem rezultatu svojega sina zadovoljno prižge de-

53,77 m). Nadaljnja dva rekorda smo zabeležili še v skoku v višino (Mathei 167 cm) in v peteroboju (Eiberle). Na 100 m je nekoliko presenetljivo, da mora Gisela Köhler iz vzhodnega Berlina deliti prvo mesto z mlado Brunni Hendrix. Obe sta letos tekli 11,7. O Hendrixovi še to: čudno bi bilo, če ne bi dobro tekla. Njena mati je bila nemška prvakinja na 800 m, tekla pa je večkrat tudi v reprezentančni štafeti 4 x 100 m. Njen najboljši rezultat je bil 12,0, kar je bilo pred mnogimi leti več kot odlično. Da tudi njen oče ni bil ravno počasen, pa naj govori le njegov rezultat na 100 m — 10,4! Potem se res ne smemo čuditi, če je tudi hčerka med najhitrejšimi na svetu.

Werner Kirchofer

Najvidnejša predstavica mlade kitajske atletike in sploh kitajskega športa je nedvomno Feng Ceng Jung, ki je letos dosegla svetovni rekord v skoku v višino z rezultatom 177 cm

V deželi bele žogice

(Nadaljevanje s 4. strani)

čujejo velike množice naših ljudi, imajo v sporedu tudi namizni tenis in prav ta množična tekmovalna so pred nekaj leti dala nove igralce, kot so na primer Harasztosi, Gantner in drugi, ki sodijo danes že med najboljše na svetu. Na dijaških tekmah pa smo odkrili Marijo Golopenta, ki obeta, da bo že v nekaj letih prekosila šampionko Rozeanujevo in njeno večno nasprotnico na domačih in inozemskih turnirjih, Ello Zeller.

Mimogrede naj omenim, da imamo v letošnji sezoni za seboj že moštvene prvenstvo, ki je pri moških pripadlo ekipi »Energia« iz Bukarešte, pri ženskah pa »Progresulu«, prav tako iz našega glavnega mesta, kar seveda ni presenetljivo, saj sestavljajo ekipo vse tri že prej omenjene najboljše igralke Romunije. Se zanimiv drobec s tega prvenstva: v moški konkurenci je na tem tekmovalju nastopila tudi mešana ekipa »Progresula« z igralcem Harasztosijem in igralkami Rozeanujevo in Zellerjevo in ta ekipa si je priborila celo peto mesto! To pomeni, da se naše najboljše igralke lahko merijo skoraj z vsemi moškimi tekmovalci.

CILJ — BUDIMPEŠTA

Naši igralci ne manjkajo na nobenem pomembnem mednarodnem tekmovalju. Na turnirju v Zagrebu sta Rozeanu in Zeller zmagali pri ženskih dvojicah, nekoliko kasneje pa sta Gantner in Zellerjeva odnesla prvo mesto pri mešanih dvojicah v Stockholmu. To so letošnja tekmovalna, ki so že za nami. Cilj vseh priprav pa je le eden — evropsko prvenstvo, ki bo marca 1958 v Budimpešti. Na tem velikem »sestanku« vse evropske elite bomo lahko pričeli zagriženim borbam v vseh disciplinah. Težko je postavljati favorite, toda zdi se mi, da nihče ne bo mogel odnesti naslov rdečelasemu Madžaru Bercziku. To se najbrž ne bo posrečilo niti Cehoma Andreadis in Stipeku, niti Madžaroma Sidu in Getvayu, niti Romunoma Gantnerju in Harasztosiju ali Jugoslovanoma Vojgrincu in Markoviću, ki sodijo med najnevarnejše nasprotnike mladega Madžara. Mimogrede naj še omenim, da je zapustil naš Vojgrinc ob svojem nastopu v Bukarešti odlični vtis na naše strokovnjake, predvsem zato, ker sodi v vrsto dokaj maloštevilnih, tako imenovanih kompletnih igralcev. Menda ne pretiravam, če trdim, da imajo naše igralke v ženski ekipi konkurenci največ možnosti za prvo mesto. Seveda ne smemo podcenjevati Madžark Koczianove in Mosonczijeve, ki se odklikuje predvsem z borbeno igro in težko branljivimi »felšami«. Med posameznicami bi pri vprašanju po favoritu glasoval za Angležinjo Ann Haydon, pri čemer seveda ne smemo pozabiti trdovratne škotske igralke Elliott. Jugoslovanke, predvsem Cović in Nikolić, so sicer napredovale, toda zastopnice Madžarske, Romunije in Anglije in tudi Bolgarije ne bodo mogle premagati. Nedvomno bodo borbe v glavnem mestu Madžarske najvažnejši kriterij za ocenjevanje igralcev pred svetovnim prvenstvom v Dortmundu.

NICOLAE MUNTEANU

belo cigaro. Razen evropskega rekorderja, Čeha Skoble, na našem kontinentu najbrž ni metalca, ki bi v bližnji prihodnosti lahko ogrožal Lingenaua. Potem srečamo Friedricha Jankeja iz vzhodnega Berlina, ki je daleč pred vsemi na dolgih progah. 26 let star — torej v najboljših letih za te proge — je bil letos edini Nemec, ki je premagal štirinajstminutno mejo na 5000 m in tudi na še enkrat daljši progi z 29:21,2 zaključil sezono na prvem mestu. Da je Herbert Schade s svojimi 35 leti na 10 km z odličnim časom še vedno drugi, je nedvomno nagrada za zelo resen trening in solidno življenje tega atleta, ki je že 10 let v naši eliti.

Met kladiva je bil dolga leta nemška domena in na olimpijskih igrah v Berlinu smo s Heinom in Blaskom dosegli celo dvojno zmago. V zadnjih letih pa smo povsem izgubili priključek, predvsem zato, ker smo ostali brez naraščaja. Sedaj pa imamo z Niebschom (61,76) in Ziermannom (60,71) zopet dva metalca, ki premagata vsaj mednarodno mejo 60 m. Tudi v kopju gremo zopet naprej. Heiner Will je dosegel točno 80 m, Klaus Frost iz Leipziga pa je bil še celo za 9 cm boljši.

Dolgo smo čakali na rekord v skoku v višino. Pa smo ga le pričakali. Student šole za telesno vzgojo v Leipzigu, Lein, je dosegel 204 centimetre. Behr iz Kiela pa je bil le za centimeter slabši. Tudi palica nas je razveselila. Manfred Preussger je »triplezal« do 4,52 m, kar je v Evropi zelo, zelo redek rezultat.

Če se še enkrat vrnemo k tekačem, se moramo spomniti predvsem Haasa iz Nürnberga, ki je že šest let najboljši Nemec na 400 m in teče vsako leto pod 47 sekund. Ta serija je bila po svoji dolžini doselej presežena le od čudežnega tekača iz Jamaice, Herberta McKenleya, ki je 7 let zaporedoma vsako leto premagoval 47 sekund. Tudi na 800 m smo zelo dobri, čeprav nismo še našli naslednika bivšemu svetovnemu rekorderju Rudolfu Harbigu, ki ima še vedno nemška rekorda na 400 in 800 m.

Ta pregled pa bi bil nepopoln, če ne bi vsaj na kratko omenili tudi žensk. Največji uspeh je bila prva zmaga nad angleškimi atletinjami. Z rezultati svetovnega formata sta postregli predvsem metalci Doris Müller iz Leipziga (disk 51,30 m) in Almut Brömmel iz Münchena (kopje

7cm čez lastno višino

»Ali je res mogoče, da bo dosegla svoj cilj — nov svetovni rekord?« Takole sem razmišljal, ko sem se pral domov od razgovora, ki sem ga imel z našo odlično skakalko v višino Ceng Feng Jung, septembra 1956. leta.

Res je, da je imela s svojimi 170 centimetri višine, dolgimi nogami in samo 55 kg, kar dobro postavo za skok v višino, toda od njenega tedanjega rezultata 161 cm do svetovnega rekorda je bil velik korak. Nič manj kot 5 cm bi morala preskočiti svojo lastno višino, da bi ledaj presegla svetovno znamko Angležinje Thelme Hopkins.

中國奧林匹克委員會
(中華全國體育協進會)

Toda, tu je bil drug razlog, ki me je vodil v dvome glede njenih načrtov. V razgovoru z njo sem zvedel, da trenira resno in sistematično šele leto in pol. Začela je že mnogo prej. Kot dijakinja s 13 leti je prvič skakala, toda do leta 1953 ni poznala treninga in temu primerni so bili seveda tudi rezultati. Tedaj je slišal za njo državni trener Huang Cien, spoznal je dolgočono, 16-letno srednješolko, ki je v najenostavnejšem slogu preskočila 136 cm. Naš državni rekord je bil tedaj samo za 4 cm boljši. Komaj pa je začela z resnim treningom pri Huang Cieniu, pa je bilo z atletiko konec. Zbolela je na artritisu in za dve leti je morala dati slovo kakršnemu koli športnemu udejstvanju. Šele pozimi leta 1955 se je lahko lotila svoje priljubljene zabave — skoka v višino. V mesecu maju prihodnjega leta je zamajala slog skakanja, pričela je skakati tako imenovani »osborne«.

No, in tako sem v trenutku, ko sem stopil čez domači prag, prišel do prepričanja, da je sicer Ceng Feng Jung odlična skakalka, da pa ne bo nikoli svetovna rekorderka. Dva meseca kasneje pa sem doživel precejšnje presenečenje. Bil je temačen deževen dan. Nikogar ni bilo na stadionu v Pekingu, razen deklice, ki je v severovzhodnem kotu igrišča skakalo v višino. Seveda me je zanimalo, kdo je to. In ko sem prišel bližje, sem videl, da je moja znanca Ceng Feng Jung. Letvica je bila na višini 162 cm. Trikrat je poskusila in trikrat ni uspela, predvsem zato, ker ji zalet ni šel. Toda niti malo ni izgubila volje, zopet in zopet je merila zalet in nazadnje ji je tudi uspelo preskočiti letvico. Mislim, da bo sedaj zadovoljna prenehala s treningom. Toda, hudo sem se zmotil. Privezala si je vrečico s kilogramom in pol peska na nogo in kakih stokrat z nogo zamihala. Trd trening, zares trd trening, sem si mislil. Povedala mi je, da dela to zato, da bi ojačila svoje noge.

V tem trenutku pa sem si začel misliti: kdo ve, toda, Ceng Feng Jung bo morda res delala čudeže. In res je prišlo tako. Na moskovskem festivalu ji ni šlo in 163 cm je

zadostovalo le za 4. mesto. Toda, kmalu na to je v Berlinu premagala 172 cm in se tako postavila na čelo letošnje lestvice najboljših na svetu. To je bilo 18. avgusta. Tedaj se je pričela utrjujejoča »dirka na daljavo« med skakalko, Rusinjo Čenčik in Romunko Balas. Ves svet je z zanimanjem spremljal ta troboj. Že dan po uspehu Ceng Feng Jungove v Berlinu je skočila Romunka 1 cm višje. Dne 12. septembra je Čenčikova dosegla 175 cm, potem pa je prišlo izenačenje svetovnega rekorda po Balasovi 13. oktobra. Naša skakalka pa je medtem s 175 cm izenačila rezultat Rusinje. Kdo bo

zmagal v tej dirki do konca sezone?

Pekinski časopisi so 18. novembra odgovorili na to vprašanje, ko so prinesli na prvi strani sliko Ceng Feng Jungove in zapisali v naslov »Ceng Feng Jung je podrla svetovni rekord v skoku v višino, ki ga je držala Američanka McDaniel.« Skakalkine sanje so postale stvarnost. To pa ni bil edini rekord, ki ga je dosegla. Med rekordne storitve lahko štejemo tudi njenih nič manj kot 8 skokov čez 170 cm v treh mesecih. Razen tega pa še dejstvo, da je za 7 cm preskočila svojo lastno višino. Nazadnje pa je bila tudi po dolgem času zopet azijski atlet, ki je dosegel svetovni rekord. Zadnjega je zabeležil še leta 1936 Japonec Tajima v troskoku.

Pohitel sem, da čestitam novi rekorderki in da jo vprašam, v čem je skriven njen uspeh.

»Smije se mi je odgovarjala: »Nobene skrivenosti ni. Velik del mojega uspeha dolgujem vsestranskemu treningu. Prej nisem mogla napraviti več kot eno skleco in nisem mogla preteči več kot 500 m. Sedaj mi 15 sklec ni nobena težava več. Moj rezultat v peteroboju je tudi državni rekord, pri čemer sem dosegla naslednje rezultate: 80 m ovire — 12,5, 200 m — 28,7, daljina 5,17, krogla 10,05 in višina 173 cm, kar je dalo 3985 točk.«

Zakaj sem tako hitro napredovala po tekmah v Moskvi? Predvsem zato, ker sem tam videla, da imam hudo napako v skoku, ker se v skoku nad letvico prezgodaj »zapiram«, kar je imelo čestokrat za posledico, da sem podirala letvico v zaključnem delu skoka in to predvsem z roko. Spremenila sem tudi svoj zalet, in sicer sem ga skrajšala z 9 na 7 korakov. Zato pa se sedaj zaletavam nekoliko hitreje.

Ne smem pozabiti še nekaj. Pisma, ki sem jih dobivala iz vseh delov naše dežele, so mi bila pelikanjska vzpodbuda pri treningu in na tekmovaljih.«

Ob koncu sem jo seveda povprašal, kaj namerava v prihodnje. »Precej načrtov imam. Predvsem reden študij na visoki šoli za telesno vzgojo v Pekingu, v atletiki pa bom spremenila slog skakanja. Prešla bom na »straddle« in upam, da bom v tem slogu dosegla še boljše rezultate. Zaenkrat na ta način ne skočim več kot 160 cm. Kljub temu pa sem si postavila za cilj rezultat med 180 in 182 cm.«

Ta zadnja izjava je več kot presenetljiva. Toda, po tem, kar sem videl, ne dvomim v to, da bo Ceng Feng Jung tudi to uspelo.

Wang Hou-Hung

Jugoslovani bodo resen in nevaren nasprotnik

Собемекун Цропм

Kot je znano, je nogometna reprezentanca Sovjetske zveze zaključila letošnjo sezono s tekmo s Poljaki v Leipzigu, ki ji je dala pravico udeležbe na prvenstvu na Švedskem. Naša ekipa je letos odigrala 8 tekem, od tega 5 kvalifikacijskih. Šestkrat so naši igralci odšli s terena kot zmagovalci, enkrat je bil rezultat neodločen, enkrat pa so bili poraženi. 24-krat so potresli mrežo nasprotnika, ruska obramba pa je dopustila 4 gole. To vendar ni slabo. Toda, če boste vprašali naše športno občinstvo in same nogometne, če so zadovoljni z rezultati, bodo odgovorili — da in ne. Da zato, ker so rezultati na splošno dobri, ne pa zato,

ker je skupaj z uspehi bilo tudi nekaj slabih, nezadovoljivih iger.

Takšna tekma je bila predvsem tekma s Finsko v Moskvi. Gledalci so pričakovali lahko zmago olimpijskih šampionov. Bili pa so razočarani. Finci, ki so sicer slabši v tehniki in hitrosti od naših, so že takoj v začetku zaprli igro in naši napadalcii zato niso našli zdravila. Zmagali so z minimalno prednostjo. Zakaj?

(Nadaljevanje na 6. strani)

Polet

LETO XIII.

Štev. 52
Stran 5

Želimo finale - Jugoslavija : Francija

Ze tri leta od znane tekme Francija : Jugoslavija v Lausanni Paul Nicolas in vsi francoski nogometaši nestrno pričakujejo, da bo udarila »švedska ura«, ki bi utegnila primesti povračilo za preteklost.

Svetovno prvenstvo 1954 je bilo nekakšen mejnik. Po tem tekmovanju so vsi odgovorni funkcionarji v francoskem nogometu poskušali izboljšati splošno stanje v tem sportu. Prišla je cela vrsta bolj ali manj srečnih potez, tako omejitve uvoza inozemskih igralcev, določitev stalnega državnega trenerja, zmanjšanje dohodkov profesionalnih igralcev itd.

Uspehi po tem niso izostali. Francoska ekipa je začela nizati uspehe in Hannover, Madrid ter Moskva so bila mesta najlepših uspehov.

Ta doba uspehov je bila tesno povezana z uspehi francoskega kluba številka 1 »Reimsa« in njegovih stebrov Jonqueta in Kope.

VZNEMIRLJIVE VESTI

Pred približno tremi meseci je Paul Nicolas, nekdanji sam francoski reprezentant, sedaj pa »šef reprezentance«, izjavil: »Moja ekipa za Svedsko je že tu. Najboljši možje kot Jonquet, Marcel, Penverne, Piantoni in Vincent bodo tvorili ogroditelj.« Toda, dogodki na igriščih so se obračali drugam. Razširila se je velika bojazen. Prav ti »možje ogroditelj« so bili v začetku sezone v katastrofalni formi in selekcionarji reprezentance so morali poskušati nove nade. V Wimbleyu pa so »stari« krvavo manjkali. Nove sile še niso uspeli nadomestiti nekdanjih asov.

»VSTAJENJE« REIMSA

Usoda francoske ekipe na Svedskem je v rokah, ali boljše rečeno v nogah, Reimsa, najboljšega francoskega kluba zadnjih pet let. Celotno moštvo in pa njegovi odlični posamezniki so hitro napredovali v formi in trenutno je že s precejšnjo prednostjo na čelu lestvice. Paul Nicolas je zadovoljen in upa, da bodo tako igrali tudi čez približno pol leta, ko bo treba igrati za državno reprezentanco.

KOPA IN BONIFACI

Bivši igralec Reimsa Kopa nam že 15 mesecev hudo manjka v reprezentanci. Zato je naša nogometna zveza že zaprosila špansko zvezo in pa njegov klub Real iz Madrida, da dovolijo postavitev Kope v francosko reprezentanco na svetovnem prvenstvu. Zaenkrat se pričakujemo odgovor. Prav tako bi nam zelo koristila pomoč Antoina Bonifacija, nekdanjega čudežnega otroka francoskega nogometa, ki igra trenutno v Italiji pri Torinu. Dva igralca takšne vrednosti bi bila res velikega pomena za našo reprezentanco.

DVA DELA PRIPRAV

Kako se bo torej pripravljala naša izbrana ekipa pred svetovnim prvenstvom? »Grand patron« Paul Nicolas je sestavil s tremi trenerji — Pibarotom, Batteuxom in Snello — program priprav, ki je razdeljen na dva dela. V prvem delu teh priprav bo šlo za psihično in fizično ter seveda tudi taktično pripravo igralcev. Lahko omenim, da so še manjša nesoglasja o načinu igre. Trener Pibarot zagovarja predvsem madžarsko metodo »vse za napad«. Drugi trenerji pa se mnogo manj navdušujejo za tako izrazito ofenzivno igro.

Drugi del priprav bi lahko imenovali predvsem praktični del, saj

ga bodo sestavljala predvsem srečanja z močnimi inozemskimi ekipami. Za zaključek priprav imamo na sporedu še mednarodno tekmo za zaenkrat še neznanim nasprotnikom. V poštev prihajajo CSR, Irska, Sev. Irska, Wales, Nizozemska ali Jugoslavija. Vse priprave bodo tekle neposredno do odhoda na Svedsko, to je do 20. ali 21. maja.

GIMO ALI HINDAAS?

Kje se bo utaborila naša ekipa na Svedskem? Paul Nicolas je že obiskal Svedsko in na kraju samem preštudiral položaj. Francozom je znani Gösta Ollander ponudil na razpolago svoj »športni paradiz« Volodalen. Zal pa te ponudbe naj-

brž ne bomo mogli sprejeti, ker nogometno igrišče v Volodalenu ne ustreza. Največ verjetnosti je, da se bo Paul Nicolas odločil za Gimo ali pa Hindaas kot »sedež« francoske reprezentance. Vsi upamo, da bo Gimo ali Hindaas bolj srečen za našo ekipo kot sta bila Divonne in Dully v Švici pred tremi leti.

PROČ OD JUGOSLAVIJE!

Ko se spominjamo Švice, se moramo seveda vedno spomniti tudi naše izločitve po jugoslovanskih nogometaših. Kaj pa lahko jugoslovanski nogomet pričakuje na Svedskem? Francoski nogometaši od novembra 1955, ko so uspeli po zaslugi čudežnega gola Piantonija v zadnji minuti igrati neodločeno z Jugoslavijo, niso imeli več stikov z jugoslovanskim nogometom. V Franciji pa vemo, da je tudi danes jugoslovansko reprezentanco težko premagati. Ona igra skoraj perfektno nogomet predvsem, če upoštevamo tu tehnično znanje, toda ima tudi hudo napako — neučinkovitost, ki jo, kot kaže, odpravljajo zlasti po zaslugi Miloša Milutinovića, enega najboljših nogometašev Evrope.

Odhod Vukasa v inozemstvo je bil seveda udarec, podobno kot za nas odhod Kope (oba sta bila soigralca v reprezentanci kontinenta). Toda prepričani smo, da bo Jugoslavija predstavila na Svedskem solidno in izenačeno reprezentanco, ki bo sposobna vznemiriti tudi največje favorite.

Želimo pa si, da se ne bi zopet spotaknili v osmini finala prav proti Jugoslovanom, kot se nam je to zgodilo leta 1954.

Za konec pa še posebno željo: želimo finalno tekmo Francija : Jugoslavija, ki bi bila v veselje vsemu svetu.

Jean Philippe Rethacker

Trgovsko podjetje Steklenina Ljubljana, Titova 16

s podružnico v
Stritarjavi ulici 6

priporoča
uvoženi porcelan
okrasne
porcelanske predmete
votlo steklo
razne servise
okvirje itd.

MAGNET CHARLES

Londonski list News Chronicle piše, da je pomenil odhod igralca Leedsa in reprezentance Walesa, Johna Charlesa, v Italijo, veliko izgubo v blagajnah angleških klubov, predvsem seveda Leedsa. Novinar Damkin je napravil statistiko, ki pove, da je imel Leeds na domačem igrišču v istem številu tekem (10) kot pred letom dni kar 159.884 gledalcev manj. Na tujem pa je pri istih nasprotnikih obisk padel za 65.098 oseb. En sam igralec je torej povzročil padec obiska za več kot 200 tisoč ljudi! Damkin je tudi izračunal, da je Leeds že izgubil 15.000 funtov od skupno 70.000, kolikor jih je dobil od Juventusa za Charlesa.

In še izlet v olimpijski Rim

(Nadaljevanje s 5. strani)

Večina objektov je že gotovih ali pa so v zaključni fazi gradnje. Od najpomembnejših objektov še niso gotovi le velika Palača športov, kolesarsko dirkališče in plavalni bazen, toda tudi vse to bo do leta 1959 končano. Tedaj bodo namreč v Rimu svetovne študentske igre, ki bodo za CONI nekakšna glavna preizkušnja za organizacijo iger.

Prostor za olimpijsko vas je bil izbran že nedavno. To vas bodo gradili v predelu Parioli, ki je v bližini olimpijskega centra Foro Italico, kjer je med drugim tudi veliki stadion, plavalni bazen, mala palača narodov, kompleks Acquacetosa ter možno igrišče Farnesina. Običajno ga

imenujemo severni center. Južni center pa ima veliko palačo športov, strelski poligon, kolesarsko dirkališče itd. Med tema olimpijskima središčema so dobre prometne zveze, čeprav so sicer s prometom v Rimu velike težave.

Kot že rečeno, je bil prostor za olimpijsko vas določen šele nedavno. Ta zamuda, za katero se je že zanimal tudi predsednik Mednarodnega olimpijskega komiteja Avery Brundage, je bila nekako nenamena povzročena in to zaradi tega, da bi preprečili špekulacije z zemljišči.

Za novinarje bo dobro preskrbljeno. Večina bo nastanjena v moderni zgradbi na Via Aurelia. Ta novinarski center je oddaljen 6 km od sre-

dišča mesta, 9 km od južnega olimpijskega centra, 7 km od severnega centra, 27 km od jezera Albano, kjer bodo tekme v veslanju ter 235 km od prostora, kjer bodo jadralne tekme. Kot je znano, namreč ta tekmovanja ne bodo v Rimu niti ne v bližini olimpijskega mesta, ampak v Neaplju. Furio Lettich

kandidati so dobili natančen načrt za priprave v zimskem času.

Sekcija za nogomet (najvišji organ v rangi nogometne zveze, Op. ured.) je načelno proti daljšim skupnim treningom, zato bo skupni trening pred odhodom na Svedsko trajal samo 3 tedne.

Lahko trdimo, da bodo moštva Anglije, Madžarske, Sovjetske zveze in Jugoslavije velika konkurenca nogometašem Brazilije, Argentine in Paragvaja. Vsaka prognoza pa bo lahko ovržena na zelenem polju v Stockholmu po katerem koli moštvu. Nekaj je jasno. Borba za častni naslov svetovnega prvaka in 11 zlatih medalj bo uporna in na tem prvenstvu bo zmagala največja izmed velikih ekip. J. Žiljajev.

Načrtne priprave v ČSR

Težke kvalifikacijske tekme za svetovno prvenstvo so za nami in sedaj se lahko popolnoma posvetimo pripravam. Vsake 4 leta so uprte oči ljubiteljev nogometa osega spela o kraj, kjer igrajo svetovno prvenstvo. Pri nas se še vedno spominjamo drugega svetovnega prvenstva, ki je bilo leta 1934 v Italiji in kjer se je naša reprezentanca uvrstila v finale in šele po podaljku s 1:2 izgubila proti Italiji zlati pokal Julesa Rimeta. Tedaj smo imeli odlično moštvo in ime slavnega oratarja Františka Planičke še danes pozna nesoot. Kasneje smo se udeležili še prvenstev 1938 in 1954, vendar brez posebne uspeha.

Naša pot v finale prvenstva 1958 ni bila pretežka, čeprav sta nam bili ekipi Vzhodne Nemčije in Walesa veliki neznanči, saj se v nogometaši teh držav nismo dotlej še nikoli srečali. Začeli smo slabo in v Cardiffu izgubili z 0:1. Vsa ostala srečanja pa so se, kot že veste, končala z zmago naše reprezentance in tako smo si zagotovili švedski oizum.

Prva etapa svetovnega prvenstva je torej za nami, sedaj pa se pričanja najtežje delo — dejanska priprava za svetovno prvenstvo. Lahko mi oerjamete, da imajo trenerji reprezentance dela čez glavo s pomočjo trenerjev ligaških klubov so napravili podroben načrt priprav in preglednih tekem ne bo manjkalo, čeprav je o načelu že znano moštvo, ki naj bi zastopalo našo državo na Svedskem. Na teh tekmah bodo imeli pri-

Der tschechoslowakische Sport

PRAHA II, POŘIČ 12
TSCHECOSLOWAKEI

ložnost, da se izkazejo in uvrstijo med kandidate predosem mladi igralci. V priprave za svetovno prvenstvo sodi tudi ekspedicija v Egipt, kjer bomo dali predvsem noim branilcem in krilom možnost, da se izkazejo. Po ornitih v domovino bo posebna komisija določila 40 igralcev, ki se bodo pripravljali najprej pod vodstvom svojih klubskih trenerjev v klubih. Kriterij za določitev o reprezentančni kader bo trenutna forma o državnem prvenstvu in stopnja igralčeve telesne pripravljenosti.

Naša reprezentanca je po dolgem iskanju našla osnovni kader igralcev in sistem igre, ki ustreza značaju Čeha. Povprečna starost naše reprezentance je zaenkrat 26 let. O sestavi izbrane ekipe lahko rečemo, da ima zanesljive oratarje in odlično ostro obrambo. Večen problem pa je sestava napadalne orste. Imamo sicer orsto tehnično odlično podkovanih napadalcev (Borovička, Pesek, Moravčík), toda osem po orsti manjka hiter in oster strel brez daljšega nmeščanja. Nedavno sem o tem govoril s Františkom Planičko, ki je potrdil moje mnenje, da bo treba v času posebnih priprav posvetiti predvsem napadalcem največ pozornosti in istočasno iskati tudi nove talente.

Ne bi želel dajati natančnejših prognoz o možnostih naše reprezentance na Svedskem. Naš uspeh bo o veliki meri odvisen od naše pripravljenosti. Vemo le to, da se bodo naši igralci z osmi slami borili, da bi častno zastopali ugled našega nogometa. Tudi oprasanje o favoritih je težko. Osebnost sem mnenja, da bodo Južnoamerikanci in Angleži zopet enkrat najtrši oreh za osakogar. Obema finalistoma svetovnega prvenstva o Solci ne pripisujem velikih možnosti na uspeh. Vsi smo bili osaj posredno priče precejšnjemu nazadovanju Madžarov in dobesedno katastrofalnim neuspehom reprezentance Vzhodne Nemčije.

Ob tej priložnosti želim jugoslovanski enastorici mnogo uspeha. Lahko trdim, da vaš predstavnik še vedno sodijo med najboljše o Evropi in da ne bodo potonili na Svedsko brez možnosti na uvrstitven v vzgornji doma-

Dr. Ctibor Rybar

Jugoslovani bodo resen in nevaren nasprotnik

(Nadaljevanje s 5. str.)

Predvsem zato, ker niso znali prilagoditi taktike novemu položaju. Napadali so pač tako, kot jim je bilo rečeno pred igro, ko še ni bila znana taktika Fincev. Tudi malo preveč samozavesti smo opazili. Prav zaradi tega se naša ekipa tudi ni v tolikšni meri trudila, kot bi bilo potrebno. Čisto nekaj drugega pa se je zgodilo na tujem terenu v Helsinkih, kjer smo nastopili v glavnem z istim moštvom. Naši so izbrali pravilno taktiko, zelo so se trudili in rezultat je bil nazadnje rekorden, 10:0.

Toda te poizrtvovalnosti, tega ognja zopet ni bilo v drugem srečanju s Poljaki. Po našem mnenju je predvsem to pripeljalo do poraza. Tretje srečanje je namreč spet pokazalo, da so naši dejansko boljši, samo če se dovolj potrudijo.

Po povratku iz Vzhodne Nemčije so reprezentanti nadaljevali v svojih klubih z igranjem državnega prvenstva, ki je bilo zaključeno šele 8. decembra. V decembru in januarju nogometaši I. lige ne bodo trenirali. V tem času bo večina skrbela za svojo kondicijo, predvsem z izletni na smučkah in drsanjem, nekateri pa bodo tudi igrali hokej.

V februarju in marcu bodo vsi nogometaši klubov I. in II. lige, s tem seveda vsi kandidati za reprezentanco trenirali v dvoranah in sicer

dvakrat tedensko po dve uri. Konec marca pa se bodo preselili na igrišča.

Letošnje državno prvenstvo se je končalo na jugu. Prav tako se bo prihodnje že aprila pričelo v južnem delu države. (V Sovjetski zvezi često ne igrajo kompletnih kol prvenstva in včasih je na sporedu tudi le po ena ali dve tekmi na teden. Op. ured.) Prva liga bo igrala prvenstvo do 7. maja in tedaj bodo imeli klubi odigranih 7 do 8 prvenstvenih tekem. Po uspehih v teh tekmah, deloma pa tudi po igri v letu 1957, bodo tedaj izbrali 25 do 30 kandidatov za reprezentanco. Do konca maja bodo kandidati na skupnem treningu in po tem treningu bodo določili osnovno sestavo reprezentance.

V okvir priprav sodijo tudi srečanja z inozemskimi reprezentancami, če bo takšna srečanja dovoljeval organizacijski komite svetovnega prvenstva.

Med kandidate za reprezentanco bodo mimo že znanih igralcev, ki so že večkrat zastopali barve Sovjetske zveze, uvrstili tudi mlade talentirane nogometaše iz moštev II. lige in pa nogometaše iz mladinske reprezentance. Da bi med temi mladimi izbrali najboljše, je bilo že novembra letos odigrano nekaj tekem med reprezentancami, ki so jih sestavljali nogometaši II. lige. Vsi morebitni

KUC daleč pred vsemi

Ko smo se pred mesecem dni obrnili na številne redakcije znanih evropskih športnih časopisov in revij za noveletne prispevke, smo se nekako mimogrede spomnili tudi na to, da bi lahko istočasno izvedli tudi majhno anketo. Rečeno, storjeno! Prosili smo inozemske redakcije, da nam dajo svoje mišljenje o petih najboljših športnikih v letu 1957. Odgovori so prihajali drug za drugim in danes vam lahko predstavimo najboljšega športnika na svetu za leto 1957, ki se piše tako, kot smo pričakovali, torej Vladimir Kuc. Večina redakcij je sodila, da so letošnji rezultati plavalnega ruskega dolgočprogaša, predvsem pa njegov nov svetovni rekord v teku na 3000 m, vredni več kot uspehi ostalih atletov, plavalcev, smučarjev, avtomobilistov in še vseh ostalih športnikov.

Končno razvrstitev v naši anketi smo napravili tako, da smo vsako prvo mesto ocenili s 5 točkami, drugo s 4 itd. Pa naj spre-govorijo številke:

1. Vladimir Kuc (SZ) — atletika	61 točk
2. Juan M. Fangio (Arg.) — avtomobilizem	29 točk
3. Bob Gutowski (ZDA) — atletika	23 točk
4. Alfredo Di Stefano (Sp.) — nogomet	10 točk
5. Stanislav Jungwirth (CSR) — atletika	9 točk
6. Manfred Germar (N) — atletika	9 točk
7. Jurij Stepanov (SZ) — atletika	7 točk
8. Roger Riviere (Fr.) — kolesarstvo	5 točk
9. Jacques Anquetil (Fr.) — kolesarstvo	5 točk
John Devitt (Avstral.) — planjanje	5 točk
Donald Campbell (VB) — motorni čolni	5 točk
Floyd Patterson (ZDA) — boks	5 točk
Ceng Feng Jung (Kit.) — atletika	5 točk

14. Van Steenbergen (Belg.) — kolesarstvo in Recknagel (VN) — smučanje	3, 16.
Fraser (Avstral.) — planjanje in Vorobjev (SZ) — dviganje uteži	2, 18.
Haan (Niz.) — planjanje, Rose (Avstral.) — planjanje in Crapp (Avstral.) — planjanje 1.	

- Posamezne redakcije so glasovale takole:
NEP SPORT — Budimpešta: 1. Jungwirth, 2. Kuc, 3. Fangio, 4. Anquetil, 5. Haan.	
SPORT ILLUSTRIERTE — Stuttgart: 1. Kuc, 2. Germar, 3. Fangio, 4. Anquetil, 5. Rose.	
L'EQUIPE — Pariz: 1. Kuc, 2. Gutowski, 3. Riviere, 4. Devitt, 5. Fangio.	
AGERPRES — Bukarešta: 1. Kuc, 2. Di Stefano, 3. Fangio, 4. Patterson, 5. Ceng Feng Jung.	
SPORTMAGAZIN — Nürnberg: 1. Kuc, 2. Fangio, 3. Van Steenbergen, 4. Di Stefano, 5. Germar.	
KURIER SPORTOWY — Poznan: 1. Fangio, 2. Kuc, 3. Patterson, 4. Di Stefano, 5. Crapp.	
DER TSCHECOSLOWAKISCHE SPORT — Praga: 1. Kuc, 2. Fangio, 3. Gutowski, 4. Di Stefano, 5. Anquetil.	
SPORTSMANDEN — Oslo: 1. Kuc, 2. Germar, 3. Gutowski, 4. Stepanov, 5. Fangio.	
WORLD SPORTS — London: 1. Campbell, 2. Gutowski, 3. Kuc, 4. Fraser, 5. Fangio.	
DEUTSCHES SPORT-ECHO — Berlin: 1. Kuc, 2. Jungwirth, 3. Recknagel, 4. Gutowski, 5. Ceng Feng Jung.	
SOVJETSKI SPORT — Moskva: 1. Kuc, 2. Stepanov, 3. Gutowski, 4. Vorobjev, 5. Ceng Feng Jung.	
GAZZETTA DELLO SPORT — Milano: 1. Kuc, 2. Gutowski, 3. Devitt, 4. Riviere, 5. Stepanov.	
POLET — Ljubljana: 1. Kuc, 2. Fangio, 3. Gutowski, 4. Ceng Feng Jung, 5. Riviere.	

Smelo v leto 1958!

(Nadaljevanje s 1. strani)

■ Osnovno, česar ne smemo izgubiti izpred oči, je skrb, da telesna vzgoja zame čim širše plasti naše mladine. To pa bomo dosegli, če bomo vsebino in oblike telesnovzgojnega dela v naših družinih kar najbolj približali potrebam, željam in razpoloženju mladine, če bo naša dejavnost tako vsestrana in pestra kot so široke želje in pestro razpoloženje onih, ki naj jim bo telesna vzgoja prvenstveno namenjena. V tej orientaciji nam prihodnje leto ne bo treba »prebijati ledu«, saj bo dovolj, če bomo smelo sledili izkušnjam številnih partizanskih, športnih in ostalih društev, ki jim je množičnost in vsestranost osnovno vodilo v njihovem delu.

Ce ugotovljamo, da v družbi korenini interes za telesno kulturo, potem je prav, da poleg nalog, ki jih imajo naša društva, postavljamo na svoje mesto obveznosti vseh tistih činiteljev, ki jim je družba poverila skrb za neposredno izvrševanje telesne vzgoje.

■ Največkrat govorimo o šoli in ugotavljamo, da bomo morali storiti še mnogo, da bo šola kot celota, začetni od osnovne navzgor, sistematično, odgovorno prilagojena potrebam in psihološki mladine ter času, izvrševala svojo funkcijo pri telesni krepitvi mladine. Danes šola ne stori dovolj, da bi mladini — zlasti delavski in kmečki — privzgojila smisel in občutek nujnosti za njeno udeleževanje v telesnovzgojnih organizacijah tudi po prenehanju šolanja. Vzroke za to večkrat ugotovljamo, vendar doslej ne bi mogli trditi, da smo na tem področju krenili naprej. Pomanjkanje učiteljev telesne vzgoje po šolah je eden osnovnih problemov, s katerimi se ukvarjamo. Zato nam je toliko bolj nerazumljiv ukrep Sveta za šolstvo o ukinitvi tečajev, v katerih so se doslej usposabljali učitelji osnovnih šol za poučevanje telesne vzgoje. Tudi izdatnejša pomoč sposobnih in postrvovalnih vaditeljev »Partizana« in športnih društev bo dobrodošla, da bo telesna vzgoja v šolah dobila tisto mesto, ki ji pripada.

■ Se eno, za razvoj telesne kulture zelo važno vprašanje, ki ga bomo v prihodnjem letu morali smejeje reševati. Sredstva in objekti, ki so namenjena za razvoj telesne

kulture, se morajo podrediti temu, da služijo ciljem vsestranosti in množičnosti telesne vzgoje. Telovadnici ali športni prostor kateregakoli društva naj ne bo last le društva samega, marveč naj postane družbena lastnina in naj bo na razpolago vsem, ki se žele telesno vzgajati. Tudi vsa denarna sredstva, ki so namenjena telesni kulturi, se naj porazdelijo tako, da bodo lahko služila podpiranju telesne vzgoje v celoti, brez kakršnekoli diskriminacije in klubskih navdihov. To zamisel moramo slej ko prej uresničiti, če hočemo podreti žično ograjo, ki čisto prav zaradi tega nastaja med posameznimi društvi. Podpreti in uresničiti moramo zahtevo, da se vsi telesno vzgojni objekti podružbijo in odprejo za vse, ki se žele udeleževati na kateremkoli področju telesne kulture.

■ Ne moremo mimo, da ne bi pripisali odgovorne vloge za razvoj telesne kulture vsem političnim in družbenim organom, predvsem pa ljudskim odborom, delavskim svetom in tistim organizacijam, ki zbirajo mladino. Dolžnost vseh teh organov — tudi zborov volilcev — naj bo v tem, da ob spoznavanju nujnosti, potrebe in koristnosti telesne vzgoje usvarjajo in zagotavljajo takšne in tiste pogoje — tako materialne in kadrovske kot politično-organizacijske — ki naj omogočajo čim širšemu krogu mladine in ostalim državljanom ukvarjati se s telesno aktivnostjo in jih k temu vzpodbujajo ter usmerjajo. Tematika s področja telesne vzgoje naj najde mesto tudi na sejah ljudskih odborov, delavskih svetov, upravnih odborov kmečkih združenj, šolskih odborov in političnih organizacij, pa tudi na zborih volilcev, saj so vprašanja telesne kulture najtesneje povezana z zdravjem in splošno vzgojo vseh naših ljudi.

■ Naši društveni delavci, ki v nelahkih pogojih posvečajo ves svoj prosti čas razvoju telesne kulture, bodo prav gotovo nosilci in organizatorji sistematičnega dela na tem področju ter pobudniki vseh ukrepov, ki bodo v prid širokemu razmahu in razvoju telesne kulture pri nas.

Cestitamo vsem telesnovzgojnim delavcem, športnikom in telovadcem z željo: smelo v leto 1958!

„Rekorder-dvoživka“

POKALNI ŽENSKI TURNIR V KOSARKI

5. januarja 1958 bo v Ljubljani v telovadnici »Partizane« — Ilirija pokalni ženski turnir v kosarki. Nastopile bodo naslednje ekipe: Ljubljana, Jesenice, Olimpija, Branik, Svoboda, Odred, Celje, Rudar in Triglav. Predtekmovalje bo v treh skupinah, zmagovalne ekipe skupin pa bodo igralce vsaka z vsako.

ZBOR SODNIKOV

12. januarja 1958 bo ob 10 uri v prostorih Sportne zveze Ljubljana, Likozarjeva ulica 9 skupščina odbojarskih sodnikov Slovenije. Za ljubljanske sodnike je udeležba obvezna.

PLENARNI SESTANEK NOGOMETNIH SODNIKOV

Podzveza nogometnih sodnikov Ljubljane obvešča vse svoje člane, naj se zanesljivo udeležijo plenarnega sestanka, ki bo v petek 3. januarja 1958 ob 19.30 uri v prostorih SZS v Likozarjevi ulici 9. Udeležba je strogo obvezna!

Naročajte se na „POLET“

Tomašević spet pri Odredu

V soboto so nogometaši Odreda po več letih doživeli lepo presečenec. Vodstvo tega kluba je namreč znova sklenilo pogodbo z znanim trenerjem Tomaševićem, da bo v bodoči sezoni opravljal trenerske posle pri ligaki moštvo, kar se bo pri kvalitetni igrarstvu vsakor precej poznalo. Spominjamo se namreč njegovega prave uspešnega dela, ko je bil Odred še v II. zvezni ligi in je po trenerjevih navodilih privzel zelo dober sistem nogometne igre. Če ga bodo igralci Odreda ubogali, potem bodo brez

Bilo je na nedavnem polfinalnem tekmovalju dvigalec uteži za pokal FLRJ v Ljubljani. O tem smo že poročali v prejšnji številki. Pa vendar se nekoliko povrnemo nazaj in se ustavimo ob novem rekorderju Zvonku Bežjaku. Lahko bi mu rekli, da je to »rekorder-dvoživka«, kajti ni mu dovolj, da je za blestel samo v atletiki pri metu kladiva, temveč se je močno zagrizel tudi pri dviganju uteži, kjer je dosegel hkrati dva nova državna rekorda.

Zanimiv je bil kratek razgovor z njim po tej priložnosti.

»Kako združujete obe panogi?« smo ga po barali.

»Brez dvoma mi je glavna panoga met kladiva, toda ko je v naši domovini bival olimpijski zmagovalce Connolly, mi je prijateljstvo svetloval, naj se krepko oprinem tudi dviganju uteži, ki izredno koristi pri metu kladiva. Sicer pa dvigam uteži že od svojega 16. leta dalje.«

»In kaj menite storiti v novem letu?«

»Brez dvoma sem pripravljen, da bi se ponovno spoprijel z rekordi v atletiki in dviganju uteži. V metu kladiva bom verjetno dosegel zaenkrat 67 m, v dviganju uteži pa nov državni rekord teže kategorije okrog 360 kg.«

Prav radi mu verjamemo, kajti ko smo si ogledovali njegovo zares atletsko razvito po-

stavo in videli tehnično znanje, smo bili prepričani, da bo ta mladi »dvostranski« borec v svojih prizadevanjih uspel.

TUDI CELJANI BI RADI IMELI UMETNO DRŠALIŠČE

Celje, 29. dec. Na skupščini HDK Celje so razpravljali o slabih pogojih dela na naravnem dršališču, ki zaradi slabih sezon ne daje možnosti napredka drsanju in hokeju. Zato se v Celju kaže želja vseh aktivnih športnikov, da bi s pristojnimi organi pričeli organizirati gradnjo umetnega dršališča. Za poletno obdobje pa še kotalkališče. V Celju je namreč že bogata tradicija v umetnem drsanju. Treba bo mladini priskočiti na pomoč in ji nuditi možnosti za udeleževanje v teh športnih panogah. Društvo ima 200 članov in je v zadnjih letih na tekmovalnih pokazalo lepe uspehe.

O KONFERENCI PLANINCEV

Celje, 29. dec. Včeraj je bila v Celju okrajna konferenca predstavnikov planinskih organizacij. Konferenci je predsedoval predsednik PD Celje Tine Oreš, ki je nakazal potrebo po okrajnem organu planinskih društev, da bi tako prišlo na tem področju do tesnejšega sodelovanja in reševanja različnih problemov. Celjski okraj ima 12 planinskih društev, ki štejejo 4000 članov. Zanimanje za planinstvo pa je veliko, saj je v letu 1957 obiskalo 5 postojank v tem okraju okrog 60.000 ljudi.

KUC

o svojih načrtih

Kot smo že poročali v zadnji številki, je Kuc zmagal z veliko prednostjo v anketi Agencije United Press, ki je izbrala najboljšega športnika 1957. Zanimivo je, kako je reagiral svetovni rekorder na to lepo priznanje.

»Prav priščno se zahvaljujem vsem športnim novinarjem, toda zdi se mi, da bi ta čast prej pripadala Stanislavu Jungwirthu. Če sem danes morda še na čelu, to ne bo več dolgo trajalo. Star sem trideset let, pravzaprav že star možak. Sedaj so na vrsti mlajši, da dosegajo svetovne rekorde.«

Po mnenju KUCA imajo največ možnosti za doseg njegovih rekordov njegov rojak Peter Bolotnikov in Anglež Gordon Pirie in Derek Ibbotson. Seveda ne misli Kuc kar brez borbe opustiti svojih nastopov. Redno trenira, deloma v dvoranah, deloma zunaj, s smučanjem pa se ukvarja kot dopolnilnim športom. Njegov cilj je seveda evropsko prvenstvo, pred katerim bo nastopil na številnih domačih in inozemskih tekmovaljih. Pravi, da bosta rekorda na 5 in 10 km v Stockholmu v nevarnosti in tudi čas 13:30.0 ga ne bi presenetil. Do olimpijskih iger 1960 še ne gleda naprej, saj so še tako daleč. Sodi pa, da so bile igre v Melbourne višek njegove kariere. Razen športa ima še en cilj. Želi priti v vojaško akademijo, saj bo potem ko bo zapustil atletiko, imel res dovolj časa za izpopolnitev v poklicu. Mimogrede naj še omenimo, da ima v Moskvi lepo stanovanje in pa avto, kar je v Sovjetski zvezi za privatnika menda že precejšen luksuz.

RECKNAGEL daleč pred vsemi

Prvo večje letošnje tekmovalje smučarskih skakalcev je bilo v vzhodnonemškem kraju Oberhof. Na domači skakalnici je bil daleč najuspešnejši planiški junak Helmut Recknagel, ki je s skokoma 72 in 70,5 m dosegel 224 točk. Drugi je bil Bolkart (ZN) 221,5, tretji pa Tsakadze (SZ) 210. Skupno je nastopilo 66 tekmovalcev iz vzhodne in Zahodne Nemčije, Sovjetske zveze, Poljske, CSR in Avstrije.

Na mednarodnem tekmovalju v skokih na olimpijski skakalnici v St. Moritzu je zmagal Švicar Däscher z 227 točkami in skokoma 68 in 68 m. Drugo mesto si je priboril Italijan Zandanel.

Italijanski smučarski tekači so imeli svoje prvo tekmovalje na Passo Rolle. Na 15 km dolgi progi je zmagal De Florian v času 54:11 pred De Dorigom 54:28, Fattorijem 54:33 in Canolijem 54:42.

Nogometna prvenstva evropskih držav

ITALIJA — XV. KOLO: Atalanta : Alessandria 1:1, Genoa : Torino 1:1, Juventus : Sampdoria preložena, Lanerossi : Bologna 3:2, Milan : Fiorentina 2:1, Napoli : Udinese 3:2, Roma : Internazionale 0:1, Spal : Lazio 3:0, Verona : Padova 1:1. Vrtni red: Juventus 21, Fiorentina 20, Napoli 19, Padova 19, Roma 18, Alessandria 17, Lanerossi 16, Internazionale 16, Verona 15, Bologna 14, Lazio 13, Torino 13, Spal 13, Sampdoria 12, Udinese 11, Milan 11, Genoa 9, Atalanta 9.

Mednarodna nogometna zveza je potrdila datuma za izločilni tekmi svetovnega prvenstva med Walesom in Izraelom. Prva bo 15. januarja v Tel Avivu, druga pa 5. februarja v Cardiffu.

VRHNIŠKI STRELCI OB OBRAČUNU

Vrhniška strelska družina je imela v petek svoj občni zbor, ki je pokazal, da so bili člani z odborom vred zelo aktivni zlasti v minulem letu. Organizirali so številna tekmovalja, sodelovali pa so tudi na pohodu ob žici okupirane Ljubljane in v tekmovalju za »zlato puščico«. ObLO in SZDL sta pokazala precejšnje razumevanje za težave strelcev, ki jih vrhniški strelci tudi imajo. Podprla sta jih finančno in moralno, strelci pa so se dogovorili, da bodo mnogo bolj intenzivno delali na tem, da bi vključili čim več mladincev. Pomanjkanje mladincev in žensk v strelski družini je namreč precejšnje. Želijo si tudi boljše strelišča in seveda zimskih prostorov za streljanje z zračno puško. Pripravili bodo precej tekmovalje, utrdili disciplino in izboljšali svoje delo. Za predsednika je bil izvoljen tov. Kranjc. T. K.

SPORTNIKI POZOR!

Novoletna športna oddaja Radia Ljubljana bo na sporedu v četrtek, 2. januarja 1958 ob 11.00.

70 minut za prijatelje športa!

Pred mikrofonom se bo vrstilo okrog 90 športnikov!

FRASERJEVA v dobri formi

Svetovna rekorderka v plavanju na 100 m prosto, Avstrelka Dawn Fraser, je že spet v zelo dobri formi. V Sydneyju je preplavala 100 m prosto v času 1:04.1, še boljše pa je njen rezultat na 55 y prosto 23.6. Oba rezultata je dosegla v 55 yard-skem bazenu.

Na plavalnem tekmovalju v Marsellu se je najbolj izkazal francoski plavalec hrbinoga sloga Christophe, ki je 100 m hrbtno preplaval v času 1:05.0.

Zadnje kolo jesenskega dela košarkarskega prvenstva Italije je dalo naslednje rezultate: Benelli : Varese 71:64, Cantu : Santipasta 72:59, StellaAzzurra : Pavia 64:56, Motomorini : Roma 64:42, Simmenthal : Virtus 66:58, Stock : Livorno 75:40, vrtni red: Simmenthal 22, Virtus 21, Cantu 19, Benelli 18, Santipasta 18, Motomorini 16, Varese 16, Stock 16, Stella Azzurra 15, Pavia 13, Roma 12, Livorno 12.

V Budimpešti sta se pomerili mladi telovadni reprezentanci Italije in Madžarske. Madžarska ekipa je zmagala z 274.75 : 265.55 točke. Med posamezniki je bil najuspešnejši Madžar Csanyi, ki je zbral 57.40 točke.

Prvenstvo Zahodne Nemčije v hokeju na ledu igrajo letos v dveh skupinah. V severni skupini je trenutno v vodstvu Mannheim s 14 točkami pred Krefelder EV 12, in Düsseldorfom 11, v južni pa vodi Riesserse s 16 pred Füssenom 16 in Bad Tölzom 12 točk.

Po povratku iz Pariza, kjer je igrala s Francijo, se je bolgarska nogometna reprezentanca ustavila še v Bruslju, kjer je premagala belgijski klub Anderlecht z 2:1.

Enotnost ne more naprej

O tem, da je smučarski klub Enotnost, večkratni državni prvak v hudi gmontni stiski, smo v našem listu že pisali. Pisali pa so prejšnji teden tudi dnevni listi, tako da je danes vsakomur jasno, da smučarji ljubljanske Enotnosti stojijo pred resnimi problemi. Ne bomo se spuščali v podrobnosti, vemo samo to, da je Enotnost svojo nalogo, ki ni

bila samo športna, ampak tudi vzgojna, vedno dobro opravljala. Če pogledamo mimo tega letošnji koledar tekmovalj, bomo ugotovili, da bo Enotnost opešala sredi poti, če ji merodajni krogi ne bodo priskočili na pomoč. Enotnost ima v programu vrsto mednarodnih tekmovalj. Ker ima klub številne državne reprezentante, bodo ti nastopili v okviru svojega kluba ali pa kot člani jugoslovanske smučarske reprezentance. Enotnost bo organizirala tudi tečaje za začetnike in za tiste, ki so že z uspehom opravili začetniški tečaj. Vse to, da ima tudi najboljše strokovnjake, torej smučarske učitelje, trenerje in instruktore, zato bodo ti tečaji prav gotovo uspešno zaključeni. In če sedaj pogledamo blagajno Enotnosti? Zastopnik kluba nam je zaupal, da Enotnost nima denarja, zato so tudi društveni funkcionarji v velikih skrbeh. Res je, da so Enotnosti merodajni forumi obljubili pomoč, toda če ta pomoč ne bo prišla pravočasno, bodo šli veliki načrti in upi po vodi.

4 leta obljub, kegljišča pa ni!

Kegljaši ZKK Ljubljana so imeli ob koncu tedna svoj redni letni občni zbor, ki sicer ni bil tako zadovoljivo obiskan, kot bi po številu članstva moral biti — klub šteje z vsemi krožki vred okrog 150 članov — in pa je tembolj ploden po svojem poteku in glede na sprejete sklepe za bodočo sezono. Predvsem so navzoči člani dokaj samokritično ugotovili pomanjkljivosti v dosedanjem delu, velika kritika pa je bila izrečena na račun dokaj nedelavnega klubskega odbora, ki ni izpolnil niti nekaterih osnovnih nalog, kot na primer ureditev registracij ter članskih izkaznic in podobno.

Zato štejejo tembolj članstvu v prid v preteklem letu dosegene uspehe, ki so plod postrvovalnosti tekmovalcev in njihove tovariške enotnosti. Moška ekipa je dosegla namreč svoj največji uspeh z osvojitvijo 2. mesta na državnem prvenstvu in z nekaj zmagami na različnih turnirjih ter prijateljskih dvobojih, med posamezniki pa se je znova najboljše uveljavil Likovnik, ki je sodeloval v državnih reprezentanci na svetovnem prvenstvu.

Vsi ti uspehi pa so bili doseženi pravzaprav na tujih tleh. Ljubljana namreč še sedaj nima lastnega kegljišča, kljub temu, da ima dokaj kvalitetni tekmovalni kader in precej članstva v krožkih Lokomotiva, Postaja-Ljubljana, Narodna banka in Prijatelj. Klub se mora seliti s kegljišča na kegljišče in šele letos so se razmere toliko uredile, da imajo prost termin za treniranje na kegljišču Gradisa, za kar je skupščina izrekla kolektivni Gradisa posebno zahvalo. Zlastno je, da se mora klub, ki ga uvrščamo med najboljše v Sloveniji, že od svoje ustanovitve potikati po tujih kegljiščih. Zato naj izrečeno vodstvu centralnega društva grajo, ker kegljačem že leta obljubljata ta prepotrebni objekt. Mnenja smo, da se z obljubami športni objekti ne daje graditi...

V sklepkih za bodočo leto zasledimo skrb za utrditev discipline, ki je bila med članstvom dokaj rahla, borbo za nadaljnjo kvaliteto in borbo za uresničitev velike želje — dograditev kegljišča. Zborovalec so prav zaradi tega izvolili tudi precej novih in, upajmo, delovalnih funkcionarjev v novi odbor, ki ga bo vodil kot predsednik tov. Blaznik.

Na beraški palici

Zolezničarski atletski kolektiv »Ljubljana« je v petek na obnem zboru obračunal z delom v minulem letu. Zaključni račun tega kluba za l. 1957 ni nič kaj razveseljuj, saj je članstvo moralo ugotoviti, da v zadnji sezoni ni napredovalo toliko kakor prejšnja leta. Vzrokov je seveda več, poglaviti pa je ta, da so maloštevilni prizadevni klubski voditelji morali posvetiti več pozornosti izredno slabi materialni osnovi, kakor pa splošni vzgoji mladih atletin in atletov. Zborovalec so se zato odločno zavzeli, da bi merodajni oblastinski forumi končno vendarle že morali zagotoviti telesni kulturi in hkrati tudi alle-

tiki pravo mesto in podpreti koristno delo športnih delavcev. Klub zaradi teh dnevnih skrbi ni utegnil storiti kaj več, kakor pa vzgajati samo peščico dobrih atletin in atletov. Pa še za te ni imel dovolj rekvizitov, opreme in drugih prepotrebni sredstev. Samo z izredno postrvovalnostjo je klubu v takih razmerah uspelo, da je v l. 1957 ostal še naprej v družbi najboljših jugoslovanskih moštev.

V novo klubsko vodstvo so zborovalci izvolili samo starece prizadevne športne delavce in aktivne tekmovalce s predsednikom dr. Hladetom na čelu.

Nagradni odrezek

PRIMEK IN IME:

TOČEN NASLOV:

1. nagrada — zapetna švicarska ura, vrednost	14.000 din
2. nagrada — košpletne smučali, vrednost	10.000 din
3. nagrada — usnjen kovček, vrednost	8.000 din
4. nagrada — čevlji po izbiri, vrednost	6.000 din
5. nagrada — usnjena aktovka, vrednost	4.000 din
6. do 15. nagrada — celoletna naročnina na »Polet«, skupaj	8.000 din

UPRAVNI ODBOR

ŠPORTNE ZVEZE SLOVENIJE

želi vsem članom športnih društev in klubov ter vsem pripadnikom ostalih telesnovzgojnih organizacij veliko uspehov, zmag in zadovoljstva

v novem letu 1958

„Jože, pazi da se ne polomiš“

Náš stalni smučarski reprezentant v skokih, Jože Langus, je že nekaj časa na Pokljuki na treningu. Toda, ker imajo v »Sport-hotelu« na Pokljuki telefon, smo ga takoj dobili k roki. Ko smo mu povedali za kaj gre, se je veselo nasmejal in rekel: »Hm, kaj naj vam rečem? Danes sem pošteno teledni. Prepričani so bili, da bo Joža vrgel za nekaj dni dilce v kot. Toda ne!«

»Ne, ne o smučarji, povejte nam kaj bolj zanimivega, saj s skakalnic vas vsi dobro poznamo.«

Nekaj trenutkov ni bilo slišati glasu onstran žice. Nato pa se je zaslislal odločen glas.

»Preden sem odšel od doma, mi je žena naročila: »Jože, pazi, da se ne polomiš!« Saj veste, poročen sem in če imaš 6 mesecev starega otroka, potem moraš že paziti na svoje kosti.«

»Torej ubogate ženo?«

»No, ja, skušam jo že ubogati in pazim, da se ne bom polomil. Še bolj pa moram paziti, da ga ne bom polomil na treningu.«

Prvi cilj - poklic

Pravzaprav smo se pošteno ušтели, ko smo menili, da si Simo Vazič v letu 1958 želi same take pomembne uspehe.

»Ne, nočem trdit, da hrepenim po zmagah. Že, že, čeprav od prihodu tekmovalne sezone pravzaprav ne pričakujem ničesar. Seveda bom še naprej redno treniral, toda prav nič si ne belim glave, če bom na tekmah zmagoval in rušil rekorde ali pa ne.«

»Ali zares nimaš nobene skrite želje?«

»Ne, živim od danes do jutri.«

»In Stockholm in evropsko atletsko prvenstvo?«

»No, to pa drži, Švedsko bi pa zelo rad videl. Toda Stockholm me za zdaj sploh ne skrbi, pač pa bolj moj poklic.«

Simo Vazič je finomehanik, doma v Raščanih pri Livnu, zdaj pa v Črnučah. Prav v teh dneh je začel spet hoditi v šolo. Iz Črnuč se 25-letni atlet celjskega Kladivarja redno vsak dan vozi s trojlebusom v Ljubljano, kjer obiskuje mojstrsko šolo kovinske stroke.

»Uspeh v šoli — to je pravzaprav moja edina želja ob novem letu!«

Šebenikovo razočaranje

Seveda poznate enega najboljših naših kolesarjev, Šebenika Marjana. Kdo ga ne bi poznal? Fant je odločen na dirkah, v svojih željah pa skromen. Toda, ko smo se obrnili nanj, naj nam pove kaj vselega, je zmajal z glavo in rekel:

»Razočaran sem!«

»Toda zakaj?«

»Prenehal bom s kolesarstvom.«

»Povsod me zafkrakajo, še najbolj pa carina.«

»Kaj pa se je zgodilo?«

»Marjan je najprej okleval z odgovorom, toda ko je videl, da se tokrat ne bo izmazal in bo moral odgovoriti, je prišel z besedo na dan.«

»Letos, ko sem bil na dirki »Okrog Avstrije«, sem s kolesom priložil tudi nekaj šilingov, kar je zadostovalo, da sem si kupil motorno kolo. Minilo je že dva meseca in pol, motornega kolesa pa ni od nikjer. Čakam še na neko potrdilo, kajti carina je neusmiljena in ne prizna narave, težko prigarane na kolesarski dirki. Počakal bom še nekaj časa, toda, če me bodo še naprej zafkrakovali ... zares ne vem, kaj bi storil!«

Slavica in Zündapp 200

Slavico Zupančič gotovo poznate kot odlično smučarko. Tega pa le ne veste, da je pravi mojster ne samo v svojem poklicu, ampak tudi v motoristiki. Res! Malokdo bi verjel, da vozi motorno kolo kot pravi motorni dirkač. Zavito v »bundo« in z motor-

nimi očali jo je res težko spoznati. Torej, pozimi smučji, poleti motor, vedno pa očala! Motor ji je največje razvedrilo po težkem delu v mizarški delavnici.

»Slavica, koliko časa pa že voziš motor?« smo jo vprašali. Našli smo jo v delavnici pri delu za »ponkom«.

»Ja, nekako toliko časa kot smučam. Pred 6 leti sem prvič sedla na motor?« smo jo vprašali. Našli smo pila svoje vozilo.«

Ker je tudi na motorju Zündapp 200 tako »divja« kot na smučeh, smo jo še vprašali, če je imela kakšne neprijetnosti na cesti. Odgovorila nam je v pristni gorenjščini:

»Preveč hudga se mi pa res še ni zgodilo. Pač, enkrat b'še pa kmalu na vrh Jelenovga klanca v Kranju zaletela u nek tovorni avtomobil. Z roko sem nakazava smer, kamor sm misliva zaviti. Takrat pa mu je hotu prehtet — seveda na križišču, kjer je prepevado. Le moja precejšnja prisebnost in smučarski refleksi sta me rešiva, da sm s tega zamoletanega položaja odnesva cevo kožo.«

Klinarjeva največja želja v letu 1958

Kar čez noč se je pojavil in danes je strah in trepet nasprotnih pratarjev. Klinar Lilo je znani napadalec jeseniških hokejistov. Spraševali smo ga oprek, vendar nam je odgovoril samo na tista vprašanja, ki zadevajo njegov priljubljeni hokej.

»Vesel sem, da smo se dokopali do tako lepega tehničnega znanja. Zahvala gre trenerju g. Blahi.«

»Ste zadovoljni s turnejami, ki vam jih pripravlja uprava kluba?«

»Sem in nisem. Po eni strani se mnogo naučimo, po drugi strani pa so takšne turneje zelo naporne, pa tudi tekem je na takšnih turnejah premalo.«

»In vaša največja želja?«

»Tudi letos osvojiti naslov državnega prvaka.«

„Obrali so me za zaslužek“

Kegljaški reprezentant Leon Grom iz Rakeke se navdušuje, kot smo že nekdanj pisali, tudi za druge športe. Najbolj vnet pa je seveda za podiranje kegljev in zato smo ga vprašali, naj nam pove kakšno zgodnico v zvezi s tem športom.

»Zanima vas, kako sem se vnel za kegljanje? To poteka še iz otroške dobe. Vsako leto sem odhajal na počitnice k stari mami na Lesce. Ko sem bil približno 15 let star, me je nekoč vzel moj stric na kegljišče rekoč, da lahko kaj zaslužim, če bom pomagal postavljati keglje. Bil sem tega zelo vesel in na kegljišču sem zares vneto zgrabil za to delo. Tam sta bila še dva druga postavljaja, nekoliko starejša in bolj nabrita pobalina, kot jaz. Pogrnuta sta, da se da lenariti in tako sem delal za oba skoraj vso noč. Ko pa bi moral dobiti ob koncu prislužene dinarje, sta ta dva postavljaja pobrala ves denar in jo odkurila, jaz pa sem se za ta moj prvi zaslužek obrisal pod nosom. In da je bila mera še bolj polna, sem jih dobil od stare mame po zadnji plati, poleg mene pa je stric slišal pridigo, ker sva se toliko časa zadrževala na kegljišču. Nekaj pa mi je od tega le ostalo: spoznal sem kegljaški šport in kasneje zanj dobil tudi veliko veselje.«

Študij in šport sta dve stvari

Miran Simič je odbojkar novega zveznega ligaša »Partizana« iz Novega mesta. Je tudi član republiške reprezentance in sploh eden najboljših igralcev odbojke v Sloveniji. Tako kot mnoge druge športnike-štolente, smo našli tudi njega v Ljubljani. Ker je vesten študent, smo ga vprašali o odnosu športnika do študija. Takole nam je odgovoril:

»Pravijo, da šport ne more ovirati študija. Jaz se s tem ne strinjam.«

»Toda zakaj ne?«

»Šport in študij sta dve različni stvari, ki vsaka zase zahtevata mnogo

časa in volje. Izbrati je treba kompromis, včasih tudi na škodo športu.«

»Torej vas šport ovira pri študiju?«

»Mene prav gotovo. Takrat, ko je treba vložiti največ moči za priprave in treninge, imam glavne izpitne roke. Zato tudi nisem pravočasno v takšni formi kot bi bil lahko, če bi treniral s podvojeno silo.«

strokovnjak Spic, ki sedaj tako uspešno vodi beograjski Radnički. Prav ta mi je obetal lepo nogometno kariero ...

»No, in kako si potem opustil nogometno igro?«, smo še hoteli vedeti.

»K sreči sem se preselil v Ljubljano in to je pomenilo konec moje nogometne kariere.«

Slovenski športniki pred novim letom

Leto 1957 je bilo za slovenski šport zelo uspešno, tako glede množičnega razmaha kakor tudi glede kvalitetnih uspehov. Slovenski športniki so letos v moštevih tekmovalnih osvojili celo vrsto državnih prvenstev — od smučanja, ženske atletike, drsanja, hokeja na ledu in skokov v podo, do košarke, kegljanja, kolesarstva, juda, doiganja uteži in hokeja na kotalkah. Pa tudi v tistih športih, kjer Slovenci ne igramo rano »pre« violine, smo se letos marsikje zelo uspešno uveljavili, kar velja zlasti za plavanje, namizni tenis, boks, vaterpolo, tenis in še vrsto drugih športov.

Običaj je, da vsako leto ob zaključku sezone spregovorijo nekateri najboljši športniki. Tudi letos smo se ravnali po tem običaju, le s to razliko, da smo se letos skušali v intervjujih in pripovedovanjih čim bolj izogniti športu. Zato letos 15 športnikov, ki smo jih izbrali v raznih krajih in v raznih športih, ne bo govorilo o svojih prognozah za leto 1958, pač pa več o drugih stvareh. Verjetno pa to ne bo nič manj zanimivo. Sicer pa, berite, kaj so povedali nekateri najboljši slovenski športniki pred novim letom, pa boste sami presodili ...

»In še vaše mnenje o novomeški ekipi? Se boste obdržali v zvezni ligi?«

»Kot vsi drugi, sem tudi jaz optimist. Imamo precej mladih igralcev in če bi imeli še telovadnico in trenerja in če ne bi bili vsi razkropljeni, bi nam mnogi zavidali. Upam na ugodnejšo razvrstitev na prvenstveni lestvici kot pred leti.«

Če bi imeli v Gorici športno dvorano ...

... bi bil naš državni reprezentant v hokeju na kotalkah, Lojze Pertot, nadose zadovoljen. Ker pa te dvorane zaenkrat še ni, nam je Lojze za to priložnost povedal o sebi tole:

»Delam v tovarni pohišstva, kjer imajo za šport veliko razumevanje. Želite morda nekaj podatkov iz moje športne izkaznice? Lahko vam ustrezem, sicer pa res ne vem, kaj naj vam povem. Star sem 29 let, še neporočen, hokej na kotalkah igram že 8 let. 7-krat sem oblekel majico z državnim grbom, sem kapetan in igralec Nove Gorice, ki je že trikrat osvojila naslov državnega prvaka.«

»Ste zadovoljni z rezultati drugih športnikov?«

»Sem! Se najraje pa bi videl, da bi v Gorici imeli dober športni kolektiv, kjer bi uživali igralci in gledalci.«

„Spic je trdil, da sem nadarjen nogometaš“

Borisa Kristančiča smo ujeli zadnji trenutek. Odpotoval je v Milano, kjer si bo temeljito ogledal vse novosti italijanske košarke. Toda za naše bralce je bil takoj voljan nekaj spregovoriti.

»Ce hočete od mene kaj posebnega, moram res zapreči spomin daleč nazaj. Nekateri stvari pa so mi še vedno živo pred očmi. Ce odštejem teke in »boks« v ringu in ulicah, torej športe, s katerimi se je amatersko ukvarjal bolj ali manj vsak mladenič, ostane nogomet kot šport, s katerim sem začel.«

»Torej, tudi ti!« smo ga smeje prekinili.

»Da, in to v Skopju! Na vsakem prostoru smo tolkli žogo iz cunj, sem in tja pa tudi pravo iz usnja. Mi bi lahko prišli do nje, če bi nabrali precej tisoč lesenih ostankov od vžigalic. Neko podjetje nam je žogo obljubilo za nagrado. Zbirali smo in zbirali po cestah in po kotih in porabili precej časa za to zbiranje, toda nikoli nismo zbrali dovolj tega »materiala«, vendar smo kljub temu dobili usnjeno žogo. Tako sem prišel do najmlajšega moštva v klubu, kjer so bili zbrani sami mladi in divji nogometaši. Naš trener je bil znani

Rad bi šel v diplomatsko šola

Državnega prvaka Mira Cerarja, 19-letnega ljubljanskega osmošolca, pozna ne samo ljubitelji vaj na orodju, marveč vsa slovenska športna javnost. Še pred leti je bil skromen mladiški državni prvak, letos pa je že najboljši orodni telovadec v državi, ki mu vsi prerokujejo še velik napredek.

Obiskal sem ga nedavno, po srečanju z Romunijo v Zagrebu.

Seveda je pogovor takoj nanesel na telovadbo. Miro je hitel pripovedovati, kako se bo pripravil za Moskvo, kjer bo prihodnje leto svetovno prvenstvo v orodni telovadbi. Povedal je, da bo začel vežbati nove vrvine, še težje od sedanjih, s katerimi bo »garniral« svoje vaje za Moskvo. Zlasti v prosti vaji in na bradlji bo imel več novih, težkih prvin, pa tudi na drogu in krogih. Potem je pogovor zavil v drugo smer.

»Kaj pa šola? Letos boš maturiral. Bo šlo?«

Miro je pokimal.

»In potem? Po maturi? Si se že kaj odločil? Te zanima morda tehnika? Medicina?«

Miro je zmajal z glavo. »Ne, tehnika me ne zanima. Nisem se še dokončno odločil. Morda bom študiral pravo.« Malo je pomislil, pa spet nadaljeval: »Rad bi šel na diplomatsko šolo.« Potem je nekoliko v zadregi obmolknil, kakor da ne ve, če se mu bodo želje uresničile.

Ni rojen pod srečno zvezdo

Kdo je v Mariboru med nogometaši najbolj priljubljen? Neumorna leva zveza Branika, popularni Brane Elzner. To pa je največ zaradi tega, ker je izvrsten napadalec v moštvu Branika, ima odlično kondicijo in zna zelo dobro sodelovati z ostalimi igralci v moštvu. Zato je v Mariboru postala za vsakega igralca, ki je po- žrtvovalen, zelo znana prislovica, da »vleče kakor Brane«.

Ta prikupni nogometaš, ki je zelo discipliniran, pa je tudi dober pedagog. V vajejskih šolah predava telesno vzgojo in tudi zemljepis. Vrh tega pa vodi še športno šolo Branika.

»Nisem rojen pod srečno zvezdo,« je dejal ob zadnjem razgovoru. »Posebno letos sem bil večkrat teže poškodovan, toda odnehati ne maram. Čeprav se nekajkrat po poškodbah nisem najbolje počutil, me je vendarle vlekel na nogometno igrišče, saj nisem mogel pustiti svojih

tovarišev na cedilu, zlasti kadar je šlo za točke. Upam, da se bom v bodoče le iznebil smole, ki me spremlja v nogometnem športu.«

Iz ringa na atletsko stezo

Ni izključeno, da bomo v doglednem času, morda že v spomladanski sezoni zasledili med slovenskimi tekači na dolgih progah ime Draga Strukarja. Ta vest bo vsakogar prav gotovo začudila, kajti Strukarja poznamo kot prvaka Slovenije med boksarji srednjetežke kategorije in kot zmagovalca v nešteti borbah v ringu. Toda ob zadnjem srečanju, ko smo ga vprašali o njegovih bodočih načrtih, je dejal takole:

»V svojih dosedanjih nastopih, ki jih imam že nad 100, sem dobil preveč trdih udarcev in zato nameravam zamenjati boksarke rokavice za sprinterice. Če sem znal prenehati težave boksarkega treninga in nastopov, menim, da bom zmogel tudi trening na tekalnišču. Pljuča, srce in vse ostalo imam zdravo, volje in veselja pa mi tudi ne manjka. Odločil sem se, da bom nastopal na 10.000 metrov.«

Boksu naklonjeno občinstvo, ki ga je Drago ob vsakem svojem nastopu navduševal, bo moralo torej prese- dlati na atletska tekmovanja. Možu je namreč postal ring premajhen, napete vrvi ga ovirajo, hoče na tekalnišče. Preden pa se bo poslovil od ringa, bo prav gotovo še koga »položil« na tla.

In kakšen je vzrok, da zapušča Strukar boksarji šport? O tem pravi sam tole:

»Moj najtežji nasprotnik v državi je Kelava. Nastopal sem tudi v težki kategoriji, kjer sem imel mnogo lažje delo. V srednje težki kategoriji pa so zbrani najtrši boksaarji, ki so tudi tehnično zelo dobri. V takšni družbi pa v ringu ni najprijetneje.«

BRINOVEC na snegu

Naš mladi rekorder v plavanju, 15-letni Vlado Brinovec, zelo rad tudi smuča. Vedno ga lahko vidimo na kranjskih smučiščih, na Joštu ali Smarjetni gorji.

Letos v januarju smo jo mahnili na Jesenice, od tam pa na Črni vrh, ker v Kranju ni bilo snega. Vlado ni imel svojih smučj. Takoj smo opazili, da v smučanju ni tako doma kot v vodi. Ko smo se spuščali po strmih smučiščih na Črnem vrhu in preizkušali svoje sposobnosti, tudi Vlado ni hotel zaostajati. Krepko se je pognal in takoj po startu kmalu izgubil v glavo vred v globok snež. Slišali smo samo nekaj godrnjanja in precej dolgo je trajalo, da je spet pokukal na plan.

»Fantje, ali nisem odlično zaplaval? Prav gotovo bolje kot poleti v kranjskem bazenu,« se je odrezal mladi Brinovec, čeprav ni bil preveč dobre volje, ker je bil še ves snežen. Smejali smo se mu na ves glas, on pa je nadaljeval:

»Kar režite se, poleti se bom pa jaz vam, ko boste vi gagalili po kranjskem bazenu. Potem bomo pa videli, kdo bo bolj smešen.«

Preden smo odšli s Črnega vrha pa je Vlado že kar lepo zarezoval smučine. Z zadovoljstvom je ugotovil, da je smučanje tudi lep šport.

Nešportni intervju

Znano slovensko atletinjo Drago Stamejčič ni bilo težko najti. Zavrteli smo številko podjetja »Intertrade« in kmalu je bila »zrtev« za novoletni razgovor pri telefonu. Takoj je bila pripravljena odgovarjati na vprašanja, toda s pripombo: »Da ne boš napisal kaj takega, da (Nadaljevanje na 13. str.)

LETO XIII

Polet

Štev. 52
Stran 9

O fiziognomiji športnikov

Ze takrat, ko so me prvič zavili v plenice, je oče dejal: »Paglavci bo takrat še malo očetov, ki bi bili pripravljivi svojemu up in nado vzbujajočemu sinu pripisati športno bodočnost, ki se danes zdi že vsakemu sama po sebi nezbežna.

In res ga nisem razočaral! Potem ko sem razbil nekaj oken, pretepel vse sosedove mulce in osnoval prvo nogometno moštvo, se je v meni razvil izreden smisel za telesno kulturo, ki se je v tistih časih kazala v spontanem hotenju po uveljavljanju.

Tisto nogometno moštvo je seveda razpadlo kot razpade sčasoma vsako, ki je bilo ustanovljeno samo iz ljubezni do športa. Potem smo se šli »ravnarje in žandarje«, vse dni presedel v krošnjah dreves in strateško napadali slabšega nasprotnika. Medtem smo rasti kot gobe v dežju in presedel na tenis. To je bilo v dobi Mitičev, Kukuljevičev in Punčičev. Ker so nekateri od teh dezertirali, smo se tudi mi oprijeli novega konjička — odbojke. Kopaljšče pri »Štiru« je postalo naš drugi dom. Gojili smo vse, kar si je kdo izmislil. Tudi ljubezni! Sicer pa, kdo ve, kakšna zgodovinska napaka je bila, da odgovorni pri fizikulturi niso tudi te panoge uvrstili v šport. Morda bi celo dosegli množičnost, za katero se danes tako strokovnjaško borimo. Skratka, povohali smo vsakega nekaj, ker pa smo po naravi bili še takrat dovtetni za vsako neumnost, smo si športnih skušenj nabrali toliko, da je postalo splošno znano pravilo: »Brez savskih športnikov ni kruha za nikogar!«

To so bili časi čistega amaterstva. Ker sem tudi sam nabjal žogo, hodil redno k telovadbi in se lotil vsake neumnosti iz čiste ljubezni do stvari, me je življenje marsikaj naučilo. Ker sem gojil vse, o meni niso pisali. Torej bom pisal jaz! O vseh tistih, ki danes predstavljajo elito našega športnega izživljanja, vsak dan razburjajo duhove tisočev navijačev in slovenski športni javnosti že trinajst let objubljajo silen razvoj in napredek.

Naj bo tole pisanje majhna psihološka študija o športnikih, ki bijejo danes odločilni boj za svoj obstanek. Včasih smo bili »stata-mata« ali »flet« za vse naše sosede. Danes nas »žagajo«, ker smo v svoji taktiki pristali na to, da nas ujamejo. Ko nam bodo dorasli, tedaj jim bomo neusmiljeno sedli za vrat.

Boj smo sprejeli kot možje! Začel se je pri...

...nogometnikih

Nogomet je edina panoga, v katero so se »zrinili« samo tisti, ki imajo obe nogi! Trdni kakor vol in hitri kot raketa, predvsem takrat, kadar je treba »nasaditi« nasprotnika. Postava ni važna! Nogometnik naj ima le dolge roke za odiranje in obračunavanje. Z glavo je takole: dobro je, če jo ima, ni pa nobene škode, če je nima. Praksa je to že nešteto dokazala! Mora pa imeti nogometnik junaško in trpežno srce. Ker je nogomet moška igra — kost na kost — je od srca vedno odvisno, kako se bori. So še druge lastnosti, ki naj bi jih imel nogometnik, ampak prijateljčki, kam pa bi prišli, če bi jih res imeli. Tehnika tudi ni tako važna, da bi bilo vredno o njej govoriti. Važna je borbenost. Prav tej lastnosti se moramo zahvaliti, da je nogomet najbolj priljubljena igra na svetu. Zato nekaj malega o borbenosti.

Igralec priteče na igrišče s stegnjenimi nogami, ker s tem dokaže določeno samozavest. Parkrat pritegne žogo v aut, skoči kar se da visoko trikrat od tal, nato pa se postavi na mesto, ki mu ga je določil trener. Trenutek pred začetkom tekme ostro pogleda najbližjega nasprotnika in pijune v prah ali travo. To pomeni, da je izvrzel zadnji atom treme. Potem gre v napad! Žoga je orientacijska točka in ji igralec sledi samo zato, da tekanje po igrišču ne izgleda preveč noro. Včasih jo tudi zadene. To je dobro! Se bolje je, če pri tem zadene tudi nasprotnika. V takšnih dvo bojih je zmagovalce vedno tisti, ki se obdrži na nogah. Idealna pa je priložnost za nogometnika takrat, kadar po najdaljši poti pripelje žogo pred gol. Zdaj jo lahko poda soigralcu ali pa strelja v vrata. Takšnih poštenkarjev, ki bi drugim dajali priložnost za doseg gola, seveda ni, zato se vsakdo odloči za strel. Spet sta samo dve »varianti«. Eina je strel v vrata, druga v aut. Največkrat se strelja v aut, ker je

sramežljivo povešajo oči. Temu pravimo — gol! Tega potrdi ali pa razveljavi sodnik, ki tudi leta po igrišču. Zaradi dostojanstva in slabe kondicije vedno po najkrajši poti. Sploh ta predstavnik pravice vse prevečkrat misli drugače, kakor igralec. Če je siten in vsaj malo pozna pravila, potem žvižga kakor premikač na tranzitni železniški postaji. Njegove odločitve so zakon za igralca. Ni pa izključeno, da ga igralec v mislih ozmerja v svojem materinem jeziku ali pa v srbohrvaščini. Več pravila ne dopuščajo! Lahko pa postane stvar še bolj zanimiva. Recimo, da se igralec sodniku »kulturno« približa in ga »opiči« na zobe! Če takšno solo-akcijo izpelje igralec brez pomoči soigralcev, potem po pravilniku predčasno odkoraka z igrišča. Na poti do slačilnice izvrže še kakšno mastno — tokrat na glas — na račun barab in oslov. To zavisi od reaganiranja slavne publike. Če je ta ostala hladna, ji izključeni pokaže jezik. S takšno športno gesto igralcu vedno odleže.

Zakomplicira pa se stvar takrat, če v obračun s sodnikom vskočijo ostali igralci in gledalci. Spregovorijo pesti in noge. Ker je napad najboljša obramba, žrtve niso važne! Treba je imeti le odprte oči in ločiti klubse barve. Po bitiki se z igrišča odkoraka v skupinah. Zadnji odkorakajo tisti, ki so se borili iz prepričanja.

Sicer pa takšnih obračunov ni veliko. Vsako nedeljo komaj dva primera.

Po tekmi se zmaga proslavi v gostilni. Poraz prav tako! Količina likvidirane pijače zavisi od višine zmage ali poraza. Od želodca in zdravja sploh ne.

Takšen je več ali manj nogometnik-športnik. Ne smete pozabiti, da je bilo amater. V zvezni ligi je drugače. V moštva teh se infiltrirajo samo tisti, ki so doštudirali do potankosti ves program provincialnega žogobranja. To so umetniki driblinga, ki »sfintirajo« vsakega mesarja. Povzpejo se med zvezde in denar jim kar sam leti v naročje. Jasno je, da spreminijo tudi način življenja. Zdaj so vedno poobesani, umiti in krojaško »doterani« po najnovejši modi. Gostiln se izogibajo, bicikla še povohajo ne! Življenje dobi pravo vrednost le še v baru, avtomobilu in objemu nevarno dekolitiranih muck. Divota, vam pravim. Samozavest se pokaže tudi na zelenem polju. Mnogo več igrajo z glavo in manj z nogami. Vsaka poteza je preštudirana. Igrajo po notah. Umetniki! In denarčki! Joj, kam bi z njimi! Zdaj je igralec na konju in to traja vse dotlej, dokler ne pride nova moč in z njo povelje: »Sjaši, sinko!«

Prve violine najboljših klubov igrajo tudi v izbranem orkestru, ki mu pravimo reprezentanca. Tam se igra samo znanstveno in virtuozno. To pa je že takšna znanost, da je mi navadni smrtniki sploh ne razumemo. Vemo samo to, da imajo naši virtuozni včasih razglašene strune. Ampak za oko igrajo vedno prima. In zato jim tudi marsikaj odpuščamo. Saj so po svoje veliki reveži. Toliko morajo garati za tistih par fičnkov. In kakšna odgovornost pred razburjeno publiko! Saj ni, da bi govorili! Redki so tisti, ki igrajo po pravilih in za zdravo zabavo. Zato jih nisem posebej omenjal. Saj ni vredno! Dosegli tako ali tako ne bodo veliko!

Košarkarji

Če si dolg kakor preklja in imaš dlani velike kakor pokrov od kmečkega stranišča, potem si rojen za košarkarja. Če teh vrlin nimaš, si tudi lahko košarkar. Nimaš pa bodočnosti! Namenjeno ti je samo garanje. Da je takšna garaška prihodnost kaj piškava, ve vsak tisti, kdor zaman čaka na čudež.

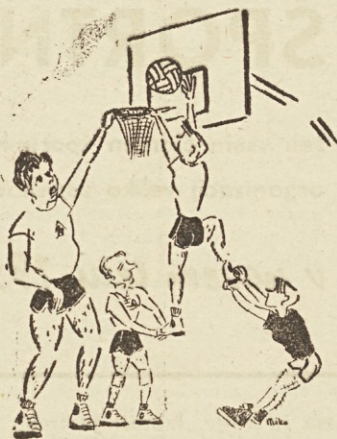
Teško je reči, kako začne kariero košarkar. Največkrat s pobiranjem žog. Pri tem lepo čaka, da zraste do dveh metrov visoko. Tedaj se pojavi čez noč. Na treningu meče v koš z bližine, ker od daleč nič ne zadene. Če vadi do nezavesti, potem dobi »zlato« rokco in meče brez »kosti«. Prve tekme gleda s klopi in samo ob začetku priteče na igrišče, da lahko v zboru zatuli »Trikrat zdravo!«

Ko prvič nastopi, mu navijači pripovedujejo: »Reva, kaj se pa siliš.« Ko nastopa že lep čas, navijači tulijo: »Nehaj, saj vidiš, da si slabo raščen!« Šele po več letih se navijači navdušijo: »Madona jih šnira!«

Na igrišču košarkar ne more »zabavati«. Neprestano lovi in meče žogo. Če je »klasa«, potem meče z vsake raz-

dalje enako dobro v koš. Če je dober, potem samo z bližine. Če je slab — v roke nasprotnika. Sicer pa glavno je, da v določenem roku odda žogo.

Dober košarkar je tisti, ki ima s osebnih napak in se umakne iz igre. Kajti, kdor ostane v igri do kraja, nič ne tvega. To je slabo. Včasih se zgodi, da je nasprotnik tako slab, da je tveganje odveč. Takrat udarijo košarkarji »ševov«.

To je strokovno zafrkavanje nasprotnika v okviru pravil!

Seveda pa košarkarji ne bi bili košarkarji, če bi ne imeli posebnih imen. Resnica je, da košarkarji ob rojstvu niso dobili tako nežno zvenečih imen, da bi jih lahko uporabljali pri svojem umetniškem delu. Natanko tako, kakor pri sedmi umetnosti — filmu! Ker že vsi košarkarji stremijo k zvezdam, sem prepričan, da se bodo v znamenju geofizične letine takoj pojavila imena kakor »Raketa«, »Projektil«, »Satelit« in »Lajka«, ki bodo resnično slavo naše košarke ponesla na najbližjo zvezdo!

Rokometiši

Za ta šport so se odločili vsi tisti, ki so prenežni za nogomet in preostri za košarko. Zato tudi tako malo govorimo in pišemo o tej panogi. Seveda to še ne pomeni, da rokometišev ni veliko. Pravim vam, da jih je več kot mislimo.

Rokometiši igrajo isti sistem kakor nogometiši, tehniko so pa ukradli košarkarjem. Pravzaprav je težko reči, kdo komu krađe blokade in menjave. Res pa je, sentimentalnosti ni nobene. Poznamo veliki in mali rokomet. Igralci so navadno isti, le da jih pri

malem rokometu vedno ostane nekaj »izven kombinacije«. Zogo mečejo v vrata ali aut. Veliki rokomet igrajo na nogometnem igrišču zato, ker je ceneje. V zameno posojajo rokometiši nogometnemu klubu svojega vratarja, ki je vedno bolj gibčen od nogometnega. Težje je igrati mali rokomet, ker je gol manjši. Tudi jo pri malem rokometu hitreje skupiš, kar pa je težko dokazati. Sploh je pri rokometu težko nekaj dokazati. Zato so vsi rokometiši melanholiki, vdan v svojo usodo in strašno nezaupljivi. Tega jih je naučila igra, v kateri nikdar ne veš kako in kdaj te bodo »vrgli na finto«. Teorijo obvladajo bolje od prakse. Tihi in skromni kakor so, vedno brez denarja, imajo še lepo prihodnost.

Odbojkarji

Menda je to igro pogruntal neki Američan, ki je hotel igralce obvarovati medsebojnega obračunavanja s tem, da je med obe polovici igrišča postavil visok zid. Nasprotniki se

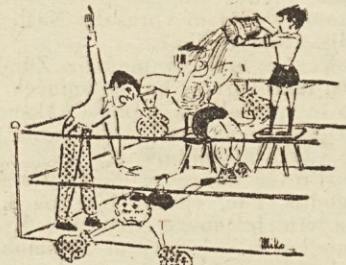
sploh niso videli! Saljivo, kajne? No, s časom so popustili in danes nam je ostala samo še mreža. Ampak zanimivo je to, da so se te igre oprijeli samo tisti, katerim je težko delo vedno smrdelo. Nič napora in nobene nevarnosti, da jo v moški igri skupiš! To je bilo geslo že prvih Sokolov, ki so jo prinesli v domovino. Vsa »reča« pa je v tem, da so se spremenila pravila in se tudi zdaj vedno spreminjajo. Daus igrajo odbojko sodobno. Vsi tolčejo z obema rokama največ 1 meter od mreže v nasprotnikovo polje. Servirajo vsi čez glavo in podajajo na centimeter točno. Skratka, zabeležili smo silen napredek, predvsem v naši ožji domovini. Prstna igra je čista kot Radenska voda. Samo zmagujejo naši odbojkarji težko. Pa to je razumljivo. Dolga leta smo druge učili, čas je že, da so se nekaj naučili. Slab je učitelj, ki ga učence ne prekosil. Stanje pa ni obupno! V zvezni ligi imamo stalnega predstavnika in enega, ki ga iz leta v leto menjavamo. Tako smo vedno na tekočem.

To je edini šport z žogo, pri katerem so pokazale celega človeka tudi naše ženske. Te so iz leta v leto boljše, čim starejše so. Spet dokaz, da v športu ne pomeni vse samo mladost. In vse imajo lepe drese. Svileni! Pri-

jateljčki, vpišite se v odbojkarske klube. Življenjska sreča zagotovljena brez inseratov v ljubljanskih dnevnikih!

Rokoborci

Pravzaprav je odprto vprašanje, koliko je deljenje in sprejemanje udarcev še šport. Pretepaajo se na različne načine: samo z rokami, z nogami in rokami, v zadnjem času pa se je izločila iz teh pretepaških panog posebna zvrst — z glavo v glavo. Zmaga tisti, ki ima bolj trdo butico. Pri nas še nimamo zveze za ta šport, prepričan pa sem, da bi imeli solidne tekmovalce. Osebo so mi najbolj všeč boksarji. Že zaradi igrišča. Okrog in okrog so vrvi, da slabši ne more pobegniti. Potem obvezno polivanje z vodo. Sploh so boksarji silno zanimivi s psihološke plati. Bolj ko jih dobivajo po zobeh, bolj se ponujajo in nastavlajo. Da pretepanje ne izgleda preveč mesarsko, delijo udarce v rokavicah. Boksar gleda vedno izpod čela in skače kot medved na žerjavici. Napada vedno čelno od spredaj in je v tem po-

gledu pošten. Kadar pade na tla, počiva do deset. Če borbo nadaljuje, pravimo da ima karakter. Če obleži in ga odnesejo, si je prihranil par klovnskih poklonov navdušenim gledalcem. Vsi boksarji se radi slikajo do pasu v tradicionalni boksarški preži in z napetimi mišicami. Pri tem gledajo kar se da lepo. Hranijo se zelo nestalno, ker prehrana zavisi od kategorije, v kateri se borijo.

Atleti

Klobuk dol! To so športniki brez madeža, razen če nastopajo v blatu. So najbolj skromni, najbolj disciplinirani in najbolj fair. Skratka vse naj... Trenirajo najbolj, vzorno in bi človek lahko mislil, da so neuničljivi. In kakšna blazna vztrajnost! Vse zaradi ljubeza zdravja.

Atletu je vsakodnevna hrana čisti zrak! Pije samo vodo in mleko. Od slaščic uživa samo lizike in torte.

Atleti živijo v zadrugi, ki ji pravimo atletski klub ali sekcija. Dobiček te zadruge potem delijo vsako leto enkrat na redni letni skupščini. Zadrudne rekvizite uporabljajo složno in vztrajno skrbijo za naraščaj. Zaslужijo malo, ker prodajajo samo brezplačne vstopnice. Zaslужiti pa tudi ne smejo, ker si kraljica športa ne sme mazati rok z grabežljivostjo.

Predstavniki tega kraljevskega športa trenirajo samo podnevi in na planem. Če pada dež, trening odpade. Pozimi spijo na zapečku, poleti pa naskakujejo in rušijo rekorde. Razen spanja vpišujejo

pozimi te rekorde v tabele, ki jim strokovno pravimo tudi »jakostne lestvice«. Tako imajo vedno dovolj dela. Največji garači so tekači. Če jih človek gleda, dobi občutek, da vedno pred nekom bežijo. Nikdar ne veš, kdo koga preganja. Ovinke režejo vedno v levo, razen pri krosu in maratonu.

V vojski se niso nikdar izkazali, ker ob prvem strelu zbežijo. Dobri vojaki so skakalci, ker na begu preskočijo vsako oviro. Metalci služijo pri bombaših in imajo še največ razbijaškega duha.

V ljubezni so zvesti predvsem samemu sebi, potem šele svoji kraljici. So pa vsi brez izjeme čisti amaterji in družbe sploh ne izkoriščajo. Od hazardnih iger poznajo samo tombolo in državno loterijo.

Smučarji

Pravijo, da je smučanje naš narodni šport. V sosednjih republikah celo naltolčujejo: »Slovenci su rođjeni na skijama!« Mi jim to seveda primerno vračamo na vseh državnih prvenstvih. Mi imamo najboljše smučarje, najboljšo in največjo skakalnico, tri zvezne kapetane in najmanj denarja! Smučič nam prinaša »Dedek Mraz«, sezono pa zaključimo s »Tetko Plundro«. Ker smo alpska dežela, imamo največ alpskih smučarjev, ker pa pozimi sneg sploh ne pade, skrbimo predvsem za teke. Skakalcev imamo malo, zato gradimo povsod nove skakalnice in tako skrbimo za množičnost. Skratka, v smučanju se ne damo! Čeprav predstavniki vseh treh panog uporabljajo smučič, so si po karakterju tako različni, da je vredno ogledati si vsakega posebej.

Alpski smučar se imenuje tako zato, ker živi v bližini Alp. Zaradi kamenja in skal ima smučič okovane. Uporablja tudi palice, s katerimi si pomaga pri hoji v breg in za zavoro pri vožnji navzdol. Opremo ima domačo, ker je dražja, zato tudi boljša. Če se kje le najde kakšen posameznik, ki ima na opremi napisano »Made in Inozemstvo«, potem se je do tega rekvizita dokopal samo z izigravanjem carinskih predpisov. Smuča samo navzdol, po ravnem in v breg posledno hodi!

Smučanje je pravzaprav širok pojem. V Zagrebu na primer smučajo na promenadi. V Kranjski gori so posebno priljubljeni tereni za smučanje v »Razorju«, »Eriki« in drugih hotelih. Najtežje se smuča na snegu. Posebno nerodno je, če neprestano riješ z glavo v sneg. Takšnim pravimo »plazilci« ali »sidraši«. Boljši se »vuščajo naravnost in padajo samo takrat, kadar je treba zaustaviti. Naprednejši se spuščajo v zavojih in padajo samo za zabavo. Najboljši se spuščajo med kol in predstavljajo spico našega smučanja. Svojo kariero zaključijo kot invalidi. Pokopala jih je brzina! So edini tekmovalci, ki za svoje klube lomijo tudi kosti. V zameno dobijo klubske puloverje. Alpsko smučanje nima bodočnosti, ker je snega vedno manj, vzpenjač pa vedno več.

Smučar-tekač. Vsi tisti, ki se nikakor ne morejo naučiti smučati, se vpišejo med tekače. Da dolajo največ, se najbolj trudijo in žrtvujejo dober del svojega časa in zdravja, to že vemo. Tako smo pred leti nekega — takrat perspektivnega — tekača naprosili, naj odnese pošto s Pokljuke na Gorjuše, da ne bo letal zastoj. Fant se je pognal kakor antilopa, v dveh urah je prinesel odgovor in nas lepo prosil, naj ga še enkrat pošljemo na Gorjuše. Bil je neuničljiv. Ki sreči je popustil! Tekalci pravijo, da tečejo za zabavo, ker je tek uživanje. Kako tudi ne? Toliko lepega doživi tekač na poti. Vozi se po zadnjici, jaha palice in preganja zajce. Tekmuje vestno in uživa, če na progi koga prehiti. Smrdi vse zimo po kilstru in ima roke žuljavne od mazanja. V osebnih izkaznicah ima v rubriki »posebni znaki« zapisano — tekač! Sicer pa so tekači fejsť fantje in uživajo simpatije tudi med dekleti.

(Konec prihodnjic)

UPRAVNI ODBOR

»PARTIZANA«
SLOVENIJE

ZVEZE ZA TELESNO VZGOJO

čestita vsem svojim društvom in članstvu
ter jim želi srečno in uspehov polno
Novo leto 1958

»PARTIZAN« SLOVENIJE
zveza za telesno vzgojo
LJUBLJANA

Vsem
delovnim
ljudem
Jugoslavije
želimo
mного
sreče
in uspehov
v novem
letu
1958

PLETENINA

Tovarna
trikotaznega
perila

Ljubljana, Zaloška cesta 14

izdeluje vse vrste bombažnega,
svilenega in sintetičnega triko perila

Športnike in športna društva
opozarjamo na naše priznane trenirke
za odrasle in otroke

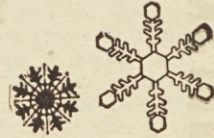
IZVOZNO PODJETJE

Slovenija vino

Ljubljana, Frankopanska 11

želi vsem svojim poslovnim prijateljem
mного uspehov in sreče

V NOVEM LETU 1958

Trgovsko podjetje na veliko

Panoniya

PTUJ

VSEM SVOJIM ODJEMALCEM
I DOBAVITELJEM
ŽELIMO USPEŠNO IN ZADOVOLJNO
NOVO LETO 1958

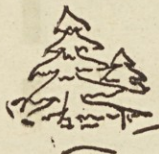

Avtoobnova

MEDLOG - CELJE

se priporoča cenjenim odjemalcem
in jim obenem želi

srečno novo leto 1958

Tekstilna barvarna in apcetuca

PTUJ

opravlja uslužnostna dela
kakor barvanje metrskega tekstilnega
blaga v vseh najmodernejših barvah
kot so indantreni, comprantini, žveplene barve itd.

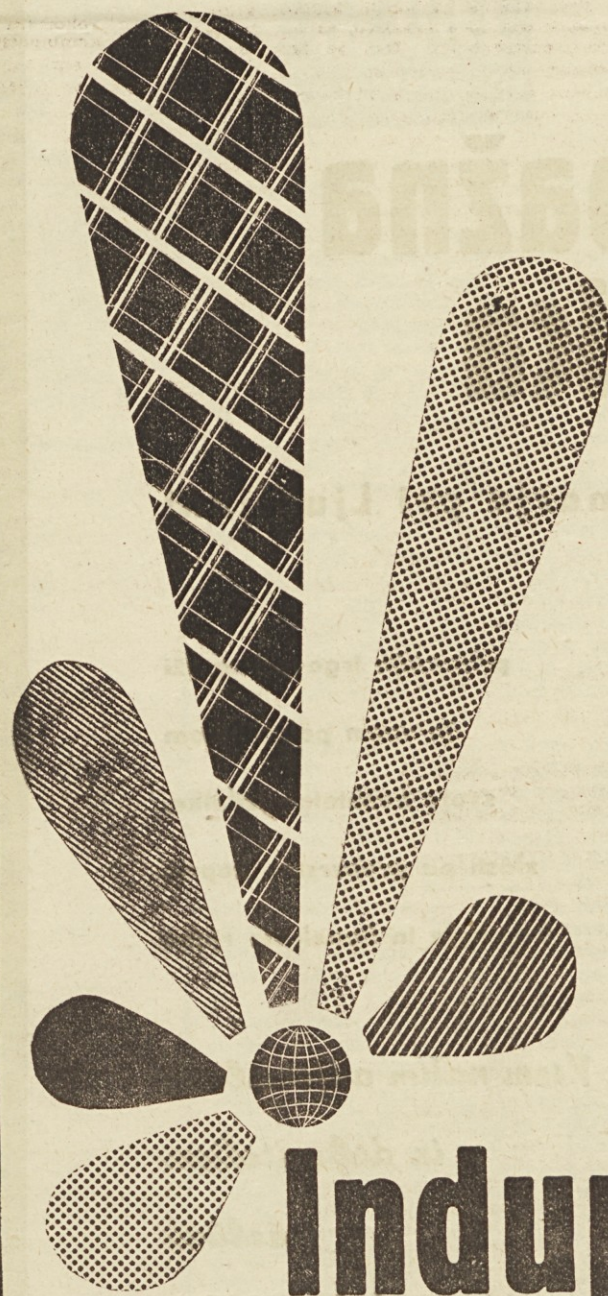
Priporočamo se cenjenim strankam

Lesno-industrijsko podjetje

MARIBOR

Ulica talcev 5, tel. 36-56

priporoča
svoje
visokokvalitetne
izdelke

Vsem
delovnim
kolektivom
Jugoslavije
želimo
v novem letu
1958
še mnogo
delovnih zmag
in uspehov

Obenem priporočamo
svoje priznane
in kvalitetne bombažne,
lanene in konopljene
tkanine za dom,
obrt in industrijo

Induplati

JARŠE, p. Domžale

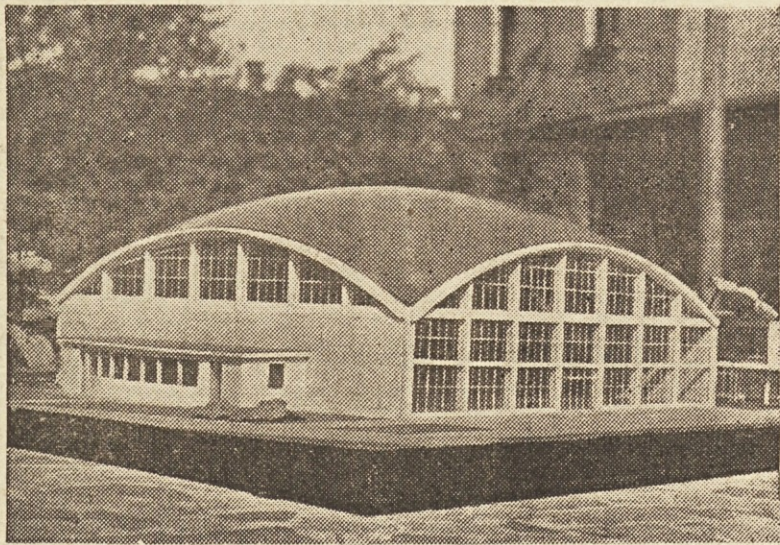

Gospodarsko razstavišče

Ljubljana
Titova cesta 50

*želi vsem
delovnim
kolektivom
Jugoslavije
in vsem svojim
poslovnim
prijateljem*
v NOVEM LETU
1958
*še veliko
delovnih zmag,
zadovoljstva
in uspehov*

Bombažna tkalnica

Vižmarje pri Ljubljani

priporoča trgovski mreži
in vsem potrošnikom
svoje kvalitetne izdelke,
zlasti pa prvovrsne kepre,
tropikale in flanelaste rjuhe

Vsem našim odjemalcem
in dobaviteljem
želimo
abila uspehov
v novem letu 1958

Tovarna umetnih brusov
MARIBOR

proizvaja umetne bruse z zaščitnim znakom

Umetni brusi so orodje, ki dobro služi le tedaj, če je pravilno izbrano in se uporablja v določeni namen. Priporočljivo je, da se pred nabavo posvetujete z dobaviteljem

Uvozno in trgovsko podjetje

LJUBLJANA
Prešernova c. 52a

Prodaja na veliko

motornih vozil vseh vrst,
nadomestnih delov
za motorna vozila,
dvokoles in njih
nadomestnih delov,
avtogum, splošnega in
električnega avtomateriala,
avtomobilskega orodja
in pribora
ter gradbenih strojev
domače proizvodnje

Vsem delovnim ljudem
naše domovine
želimo mnogo uspehov,
sreče in zadovoljstva
v NOVEM LETU 1958

Doživel sem italijanski nogomet

Poleg tega je bila Marjanovičeva prva naloga, da dvigne moralo Torina. Začel je namreč svoje delo, ko so že zasukali prvi list v nogometnem koledarju: bila je mimo že tretja nedelja in Torino je tičal na malo zavidljivem zadnjem mestu, družbo pa mu je delal Palermo in obadva sta milo gledala navzgor. Stara, do lanskega prvenstva nikdar zanikana statistika namreč trdi, da moštvi, ki sta na repu ob koncu jesenskega dela, trdno vztrajata na teh »slavorikah« do konca in si v novem nogometnem letu prezirljivo poiščeta novo družbo. Da bi tej tradiciji pokazali roge, so si igralci s trenerjem vred zavihali rokave in se krepko lotili posla: omagala je Tricistina, za njo Vicenza, potem Roma... nazadnje je Torino splaval iz motnih voda in do konca tekmovanja prispel z zadnjega mesta v vrtočlave višine, ob koncu prvenstva pa je delil peto do osmo mesto. Če pa vzamemo v pretres samo drugo polovico tekmovanja — statistika je vedno lepa reč — vidimo, da je bilo moštvo pravzaprav prvo v poletnem delu, saj je iz 17 tekem zbralo 22 točk.

Ligaško tekmovanje v Italiji je za igralce kaj naporno: 18 moštev, 34 tekem, nobenega oddiha med jesenskimi in spomladanskimi delom, le sem pa tam kakšna prosta nedelja zaradi mednarodnih tekem, pa še ta izpopolnjena s prijateljskimi srečanji, dolga potovanja, saj so športna društva raztresena po celem »skorinjcu«, predvsem pa ostra igra v prvenstvenih srečanjih. Nogometni

igralci v Italiji so profesionalci in ne varčujejo ne sami s seboj, ne z nasprotnikom; to najbolj okušajo igralci južno-ameriškega porekla in teh v italijanskih društvih ni malo: sijajni mojstri z žogo so, fizično pa šibkejši od domačinov in ni malokrat, da trda obramba poseže po najučinkovitejših sredstvih, da prežene nasprotnemu napadu vsako najmanjšo željo za približne pogovore.

Bistveni sestavni del nogometnih enajstoric je tudi občinstvo; ne tisto občinstvo, ki pride na tekmo, se čudi

Piše Mitja Skubic

lepi ali slabi igri, odobrava odlične poteze svojih kakor tudi tujih igralcev in nazadnje nagradi z aplavzom vse trpine; ne, ampak tisto občinstvo, ki vidi samo barve svojega kluba, ki odobrava prisojeno enajstretovko, če je v korist domačega moštva, in zmerja sodnika, da je prodan izdajalec, če gre odločitev v prid gostujočim. Navijači so sila, ki jo vsak klub tudi upošteva; ponavadi so tudi organizirani v društvo in jih predsednik društva upošteva tudi zato, ker nemalokdaj podpru majave finance. Odločilnega pomena pa so v mestih, ki imajo v prvi ligi po dva kluba; če v Florenci vsi »športno čuteči« navijajo za Fiorentino, če se v Ferrari tresejo za usodo Spala, če Napolitanci s svojim županom vred kot en mož drže za svoje

je pa v Rimu, Milanu, Torinu ali Genovi stvar drugačna. Človek bi mislil, da navijač Rome v mestnem derbyju Roma-Lazio sicer izgubi glas ob kričanju za svoje ljubljence, da bo pa naslednjo nedeljo, ko bo Lazio igral s kakim tretjim moštvom, vendar po svojih močeh (pljučnih) podprl enajstoro iz svojega mesta. Nič takega, nasprotno! Navijači Rome bodo zasedli svojo stran tribune samo zato, da bi videli, kakor jih bo Lazio dobil po grbi! Tako najde gostujoče moštvo zmerom zaslonbo v delu občinstva, če pride v mesto z nogometnimi dvojčki. »Ni važno, kako ga lomi državna reprezentanca,« mi je nekoč pojasnil mentaliteto navijačev star pripadnik Torina, »važno je, da je bil (toro, znak Torina) na lestvici zmeraj za dva klina višje od zebre (Juventus iz Torina ima namreč črno-bele drese), še najbolje pa je, da Juventus pošljemo v II. ligo.«

Pri teh mestih je zanimivo, da je večina ljudi vedno za društvo, ki nosi ime mesta. Tako ima v Torinu Torino 60% navdušenih športnikov za seboj, Juventus pa le 40%. V Genovi bo razmerje skoro isto v korist Genoe in na škodo Sampdorije. Milan ima še več pristašev in se mora Inter zadovoljiti s kakimi 30%. Največja premoč pa se kaže v Rimu, kjer navijači Rome »pogoltnjejo« tiste od Lazia s kožo in kostmi vred. Prestopi z ene strani na drugo niso mogoči: ljubljencec delavcev Fiata je Torino in naj njihov gospodar Angelli zmeče še toliko milijonov v blagajno Juventusa.

Ni verjetno, da bi se nogometna strast v Italiji kaj kmalu pogasila. Vsako nedeljo popoldne se zlijejo cele reke po cestah tja proti stadionom in spravljajo cestno-prometno službo na rob obupa; da so najbolj obiskani mestni derbyji, je gotovo: tista dva v Rimu in v Milanu privabita redno 70 do 90 tisoč obiskovalcev, pač po tem, kako je blagajniku naklonjeno vreme. Klub Torino ima dokaj majhen stadion: če stoji gledalci drug drugemu na glavah, gre noter do 30 tisoč ljudi. No, na lanskem derbyju so spravili na tribune in pod tribune, na streho in pod streho še pet tisoč oseb več, tako da jih je zunaj na cesti ostalo samo 8 tisoč in ti so preklinjali svojo usodo (mnogi seveda s vstopnicami v žepu!), ko so iz rjovenja »srečnih« ugotavljali, kako padajo goli v Juventusovo mrežo: ena, dva, tri, štiri...

(Dalje prihodnjič)

»NOGOMETNA« SIMFONIJA

Dunajska radijska oddajna postaja je dajala neko Wagnerjevo opero. Ko je utihnil tudi zadnji akord te opere, se je namesto ploskanja razleglo iz radijskih sprejemnikov glasno vpitje, žvižganje in nazadnje krik tisočev »gol, gol«. Radijski tehnik je namreč namesto magnetofonskega traku s ploskanjem zavrtel izreze z neke nogometne tekme.

Nešportni intervju

(Nadaljevanje z 9. str.)

se mi bo smejala cela Ljubljana. Nazadnje se je zadovoljila z ustno obljubo in prešli smo lahko na stvar. »Zanima me, kaj delaš v prostem času, ko nisi v službi niti na treningu?«

»Kot najbrž že veš, se zelo zanimam za film, tudi v gledališče često zaidem, razen tega precej berem in ne nazadnje obiskujem skoraj vsak večer višji administrativni tečaj.«

»Ko smo že pri filmu, pa nam povej kaj več o tej svoji zabavi številka 1.«

»Skoraj nobenega filma ne zamudim. Če me že vprašate po filmu, ki mi je bil doslej najbolj všeč, bi se odločila za dva, in sicer za »V vrtincu« in »Piknik!«

»Mnogi ljubitelji filma izpuščajo iz svojega sporeda naše domače filme. Kaj pa ti?«

»Tudi skoraj vse jugoslovanske filme sem videla in reči moram, da mi je bil doslej še najbolj všeč »V soboto zvečer«. Ko smo že pri kulturi lahko še povem, da je moja knjiga številka 1 »V vrtincu«, »Madame Butterfly« pa bi poslušala tudi ves dan.«

»In za konec v tem nešportnem intervjuju, še eno športno vprašanje. Če bi bila še enkrat na začetku svoje športne poti, ali bi se še enkrat odločila za atletiko?«

»Malo bi morda pomišljala in izbirala med smučanjem in atletiko, nazadnje pa bi se le odločila za slednjo. Vsekakor pa bi v tej drugi varianti vzela stvari bolj resno kot v prvi.«

Palica in tepež za strelske podvige

Znani strelski državni reprezentant Franc Planinc pa nam je za zanimivo številko povedal tole novoletno zgodbo iz svojega življenja:

»Bilo je pred 25 leti. Takrat sem bil star 11 let in kot vsi trboveljski fantalini, sem se tudi jaz navduševal za nogomet. Na neki tekmi med Trbovljami in Retjem — jaz sem navijal za prvo moštvo — je sodnik prisodil enajstretovko proti Trbovljam. Ker takrat še ni bilo ograje, se je precej gledalcev zdrenjalo okoli gola. Jezalo me je, da bi nasprotnik dosegel gol, potegnil sem fračo iz žepa in ustrelil. Kamen je zadel žogo ravno v trenutku, ko je nasprotnikov igralec streljal. Seveda je moj »strel« povzročil, da je šla žoga mimo vrat. Zato so kazen ponovili, jaz pa sem jo urno ucvrl stran, da ne bi bil tepen. To je bil moj prvi »center«. Povedati moram, da sem jo zaradi frače marsikdaj izkupil. Nekeč sem s fračo zbil kapo občinskemu policajcu, da pa sploh ne govorim o razbitih šipah pri sosedih in celo na šoli. Zaradi tega so me povsod topli: doma oče in mati kar v izmenah, v šoli učiteljica, pa še sosedje za nameček. Moje prvo udeleževanje v te vrste »strelskega« športu je bilo torej zvezano s precejšnjimi bridkostmi...«

TOVARNA VOLNENIH IN VIGOGNE IZDELKOV

MARIBOR

IZDELUJE:

- volnene tkanine iz česane preie
- volnene tkanine iz mikane preje
- bombažne tkanine
- volneno mikano prejo
- vigogne prejo — vatelin — vato

»MERKUR« GROSISTIČNO TRGOVSKO PODJETJE

LJUBLJANA

Trubarjeva ulica 1
(za domače blago)

Trubarjeva ulica 27
(za uvoženo blago)

nudi svojim odjemalcem veliko izbiro raznega blaga in sicer

- konfekcijo ♦ modno kratko blago ♦ galanterija
- kozmetične potrebščine ♦ gospodinjske stroje
- in potrebščine ter razne uvožene artikle
- po konkurenčnih cenah

Obiščite nas in se prepričajte!

Med možmi brzine...

Znana katastrofa v Le Mansu je sprožila v avtomobilizmu razvoj, ki je ponekod vodil do velikih nepopularnosti tega športa, ki je sicer zanimiv in važen za gospodarstvo. Ko so oktobra 1955 sporočili iz velike tvrdke Daimler Benz, da se ne bodo več udeleževali na športnem področju, je kazalo, da je to dokončni zaton avtomobilskega športa. Casopisje raznih držav se je z nestro-

kalnega športa v Nemčiji. Pokazal je, da so dirke tudi brez Mercedesa lahko neverjetno zanimive.

Angleži so s 3 zmagami svoje znamke Vanwall pričeli ogrožati italijansko premoč. Tudi druga angleška znamka BRM, ki je imela doslej malo uspeha, je prišla po zaslugi francoskega dirkača Jeana Behre do prvih uspehov. Kot kaže, so Angleži sposobni nastopiti dediščino Mercedes kot nasprotnik italijanskim avtomobilom. Ferrari v preteklem letu ni prepričal. Vzroke moramo iskati tako v strojih kot v dirkačih. V8-cilindrski Ferrari ni bil več tako močan kot leto dni prej. Collins, ki se je 1956 krepko boril s Fangiom, je padel v formi, manjkala pa sta tudi ponesrečeni Castellotti in seveda Fangio. Maserati je osvojil svetovno prvenstvo le zaradi Fangia. Če bi bil ta dirkač pri Ferrariju, bi bil končni izid najbrž drugačen.

Na avtomobilski šport je ugodno vplivalo tudi novo gorsko prvenstvo Evrope in pa nova formula 2 (avtomobili z manjšo kubaturo), kajti v teh dveh konkurencah nastopa mnogo več tovarn avtomobilov, ki se za najvišjo dirkalno skupino ne zanimajo.

Če pogledamo leto 1958 in avtomobilski šport, lahko najdemo nekaj ugodnih znakov. V kategoriji Grand Prix (formula 1) bodo nastopali Vanwall, BRM in Ferrari. Slednji bodo preizkusili nov V6-cilindrski avto, ki so ga razvili iz formule 2. S tem vozilom bo najbrž tudi Ferrari lahko zopet posegel v borbo. Pričakujemo lahko torej ostro borbo med Ferrarijem in Vanwallom za svetovno prvenstvo. Pozitiven je tudi sklep mednarodne zveze, ki predpisuje za dirke obvezno uporabo običajnega letalskega bencina brez primesi in pa omejitve kubature na 3 litre, kar je predvsem povzročilo odstop Maseratija. Njihovi avtomobili s tem bencinom namreč nimajo več večjih možnosti, zato so se umaknili. Pripravljajo nove modele, ki pa prihodnje leto najbrž še ne bodo dovolj preizkušeni. Zelo zanimivo bo tudi gorsko prvenstvo, na katerem lahko sodelujejo avtomobili do 1500 ccm. Tu bo prišlo do velike borbe med Porschejem in Borgwardom, morda pa se bodo pojavili še stroji znamke Osca in Lotus. Pravijo, da se celo Fangio zanima za te dirke, ki bi jih rad vozil na Porscheju.

Avtomobilski šport še ni ozdravljen. Najrazličnejše stvari bi morali še popraviti, da bi bilo vse v redu. Vsi ljubitelji tega športa, ki se je pojavil z dnem, ko se je na cesti predstavil voz brez konjske vprege, si seveda popolnega »ozdravljenja« zelo želijo.

Günther Molter

Ali ste že poravnali naročnino

Polet

LETO XIII.
Stev. 52
Stran 13

TOBAČNA TOVARNA

LJUBLJANA, TRŽAŠKA CESTA 2

želi vsem patrošnikom srečna nova leta 1958!

Priporočamo sledeče izdelke:

cigarete:

Emona, Bled, Tivoli, Ljubljana, Drina, Vardar
Morava, Planica, Sutjeska, Zeta, Ibar, Drava

cigare:

Havana, Trabuko, Brazilka, Karavanka,
Cigarilos, kratke domače

ostale tobačne izdelke:

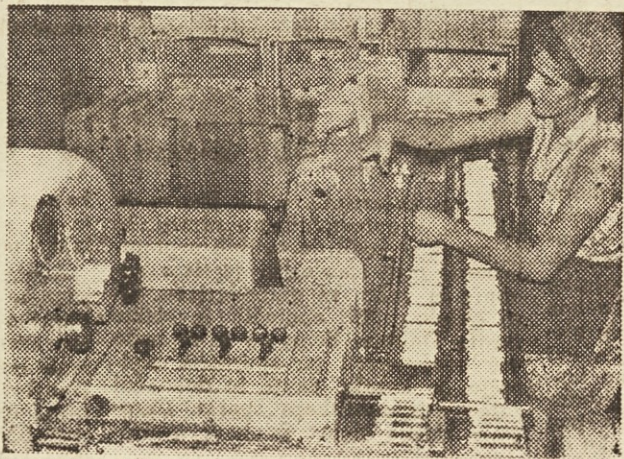
tobak za pipo ekstra, tobak za pipo navadni,
žvečilni tobak, nosljanec, kolekcije

Naše izdelke lahko kupite v vseh trafikah

Večja naročila sprejema Tobačna tovarna, Tržaška cesta 2

Telefon
22-365

Veletrgovsko podjetje

Potrošnik

CELJE, TOMŠIČEV TRG 3

*priporoča cenjenim odjemalcem
svoje kvalitetno špecerijsko ter kolonialno
blago in jim obenem želi*

*mного sreče in zadovoljstva
v novem letu 1958*

AGENCIJA SLOVENIJA

LJUBLJANA, KOTNIKOVA 16

*želi vsem delovnim kolektivom
Jugoslavije
mного uspehov in sreče
v novem letu 1958*

Tovarna tiskanega blaga

TISKANINA

KRANI

Telefoni:

centrala 173
komerciala 175

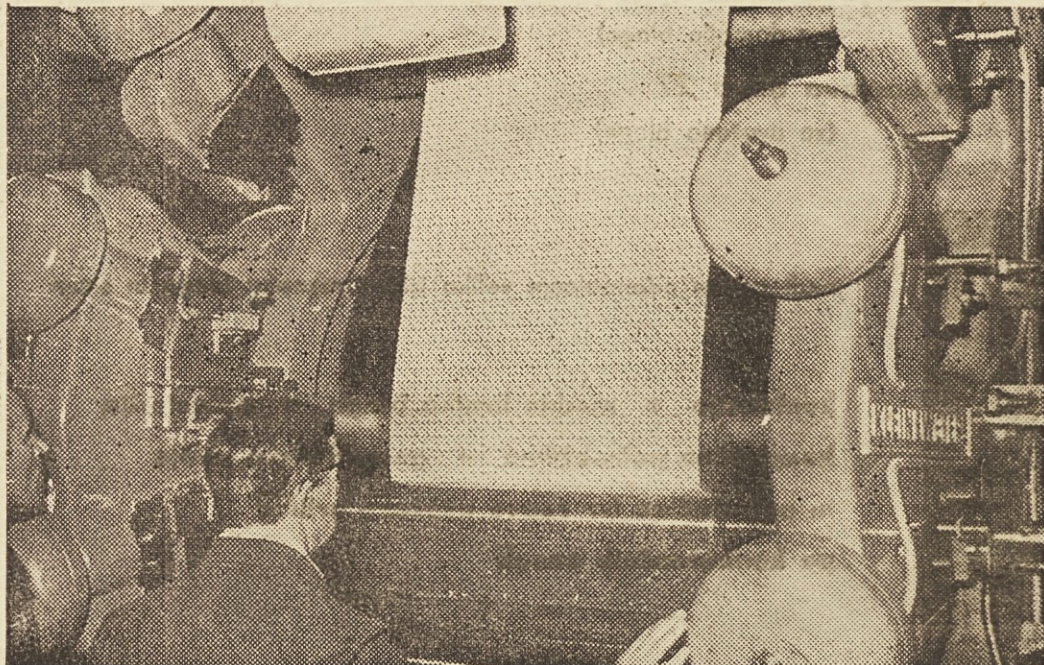
vam nudi

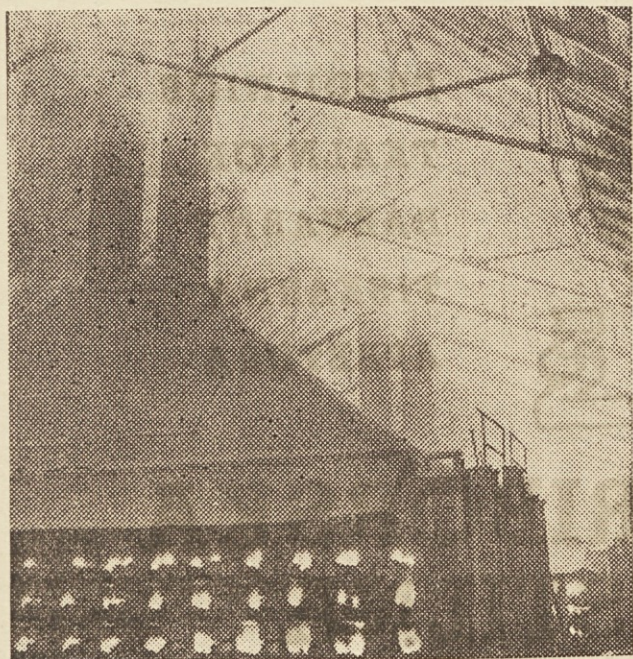
svoje priznane izdelke v bombažnih in
staničnih tiskanih tkaninah v vseh
modnih barvah in desenh

Naše tkanine so znane na domačem
in inozemskem tržišču kot najkvalitetnejše
po izdelavi in trajnosti

Naročila izvršujemo točno in solidno

*Kolektiv podjetja želi vsem delovnim
kolektivom in vsem delovnim ljudem
v novem letu 1958
obilo uspehov, sreče in zadovoljstva*

»CINKARNA«

METALURŠKO - KEMIČNA INDUSTRIJA

CELJE

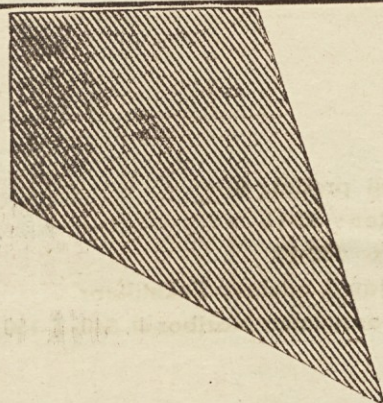

V valjarni uslužnostno valjajo tudi svinec, kositer in srebro

Vsem odjemalcem in dobaviteljem želimo srečno novo leto 1958

NAŠI PROIZVODI:

surovi cink - cinkov prah - rafinirani cink - fini cink - redestilirani cink - cinkova pločevina raznih dimenzij in formatov - cinkovi protektorji za kotle - cinkove pralnice valovite - avtotipijske plošče - off-set plošče - žveplena kislina - cinkovo belilo - kromov galun - natrijev hidrosulfid - natrijev surovi in čisti sulfid - cinksulfat - natrijev silikofluorid - barijev sulfid - zelena galica - litipon - ultramarin - svinčeni minij - svinčena glajenka čista - superfosfat - modra galica - metalit

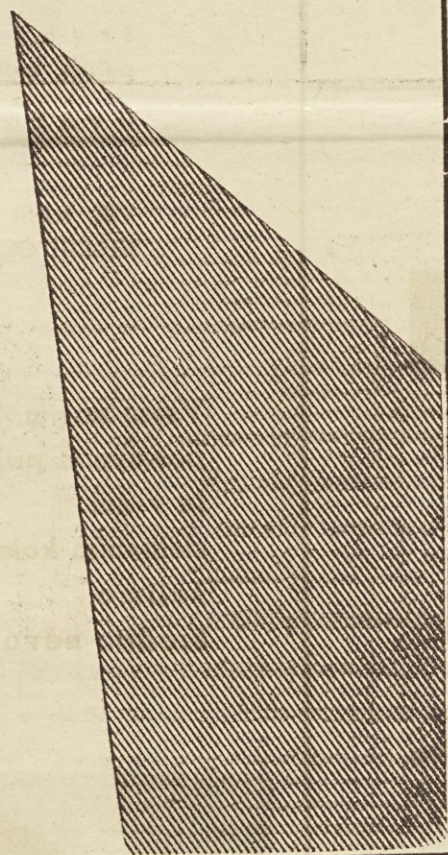
TEKSTILNA TOVARNA

»SUKNO«

Zapuže pri Begunjah

NA GORENJSKEM

izdeluje vse vrste tekstilnega volnenega blaga, predvsem pa visokokvalitetni loden in raznovrstne volnene odeje

VELEBLAGOVNICA

LJUDSKI MAGAZIN

CELJE, PREŠERNOVA ULICA 10

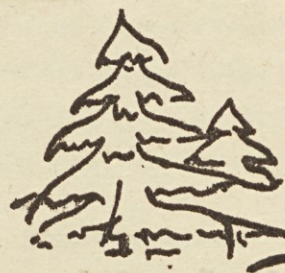
VAM NUDI NAJVEČJO IZBIRO TEKSTILNEGA BLAGA, KONFEKCIJE, PERILA, OBUTVE, GOSPODINJSKIH POTREBŠČIN, KOLES, MOTORNH KOLES, MODERNIH APARATOV ZA GOSPODINSTVO, BIŽUTERIJE ITD.

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM ŽELIMO OBILO USPEHOV V NOVEM LETU 1958

TRGOVSKO PODJETJE

MANUFAKTURA

Ljubljana, Trubarjeva c. 1/II

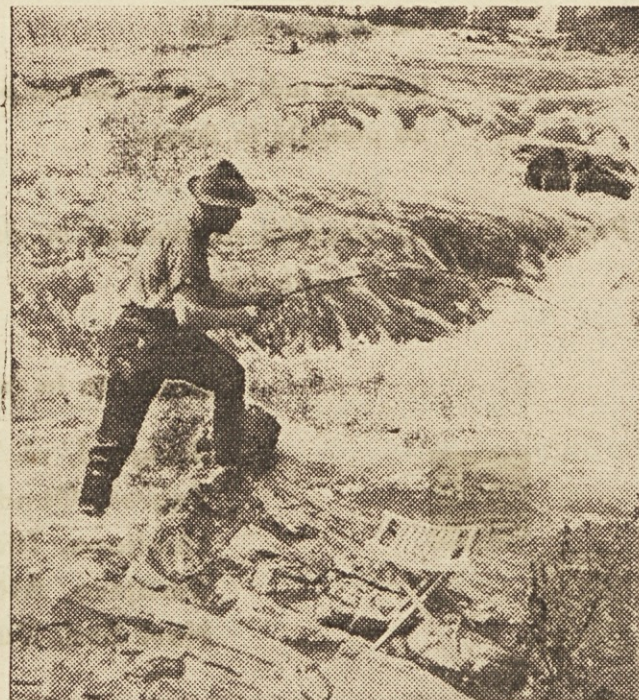

želi vsem delovnim kolektivom naše socialistične domovine mnogo uspehov in delovnih zmag v novem letu 1958

RIBARSTVO SLOVENIJE

LJUBLJANA, HRENOVA ULICA 11

Vsem delovnim ljudem želimo V NOVEM LETU 1958 obilo zadovoljstva, sreče in uspehov pri nadaljnji izgradnji naše socialistične domovine

TOVARNA PLETENIN

LJUBLJANA
EMONSKA 2

TELEFONI: 20-062, 21-409

NAŠI PRIZNANI IZDELKI IZ
NAJBOLJŠE VOLNE UŽIVAJO
POVSOD VELIK SLOVES!

'Svila'
MARIBOR

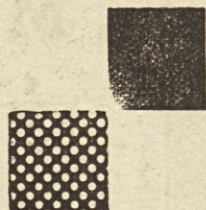
*Vsem našim odjemal-
cem in dobaviteljem
želimo v novem letu
1958 mnogo uspehov,
sreče in zadovoljstva*

Izdelujemo:

tafte, tiskano blago, podloge,
modne svilene tkanine,
jacquard-brekat, perlon itd.

**KRAPINSKA
TEKSTILNA
INDUSTRIJA
KRAPINA**

Proizvajati

volnene tkanine iz mikane in česane preje za

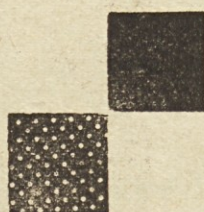
- ▶ moške zimske plašče
- ▶ ženske zimske plašče
- ▶ moške obleke
- ▶ ženske obleke

Izdeluje tudi volneno česano predivo
za pletenje in tkanje

Prepričajte se o bogatem asortimanu in visoki kvaliteti
vseh naših izdelkov!

Skladišča in predstavništva:

Beograd, ul. 7. julija 70/III
Zagreb, Gundulićeva ul. 34
Ljubljana, Titova c. 63
Sarajevo, Aščiluk št. 1
Novi Sad, Dunavska ul. 27

PREDILNICE
TKALNICE
BARVARNE
TISKARNA
APRETURA

**MARIBORSKA
TEKSTILNA
TOVARNA
MARIBOR**

Poštni predal: 9
Telefon: 40-11
Telex: 033-17
Brzjavni naslov: Tekstiltvor
NB podružnica Maribor št. 640-T-150

Proizvajati: bombažno prejo, sukance za šivanje
in vezanje, hlače, kote, bombažne in umetne svilene pod-
loge, flanele, popeline za srajce-pyjame, tiskanine iz bomba-
ža in stanične volne

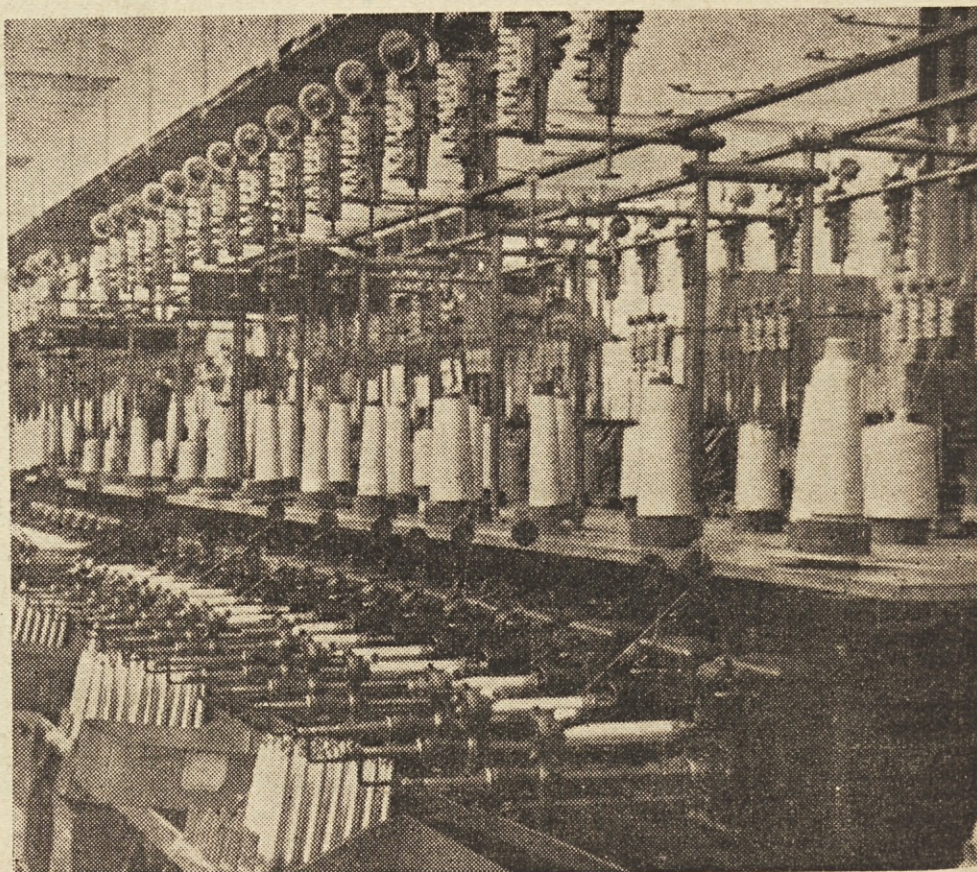
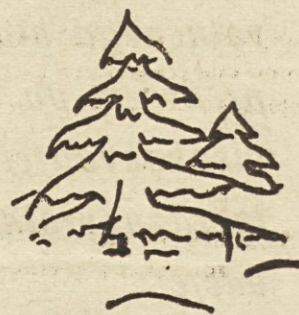
Vse naše tkanine iz stanične volne so apretirane proti
mečkanju in so opremljene s posebnimi zaščitnimi znaki,
ki jamčijo za obstojnost apreture tudi po večkratnem pranju

I z v a ž a : sukance za šivanje, kote, svilene serže, po-
peline, cefirje ter tiskanine za moško perilo in ženske obleke

U v a ž a : surovine, barve, kemikalije, utenzilije itd.

VSİ NAŠI IZDELKI SO ZNANI PO DOBRI KVALITETI IN
NIZKIH CENAH

Vsem našim
poslovnim prijateljem
in vsem
delovnim kolektivom
želimo
srečno novo leto 1958

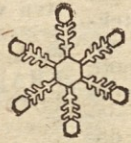

TEHNOMETAL

TRGOVINA S TEHNIČNO ŽELEZNINO IN KOVINSKIM BLAGOM
LJUBLJANA, TITOVA 24

Stalno na zalogi:

valjani in vlečeni proizvodi črne in barvaste metalurgije
plemenita jekla vseh vrst
kroglični ležaji
orodje in stroji za obdelavo lesa
orodje in stroji za obdelavo kovin
sanitarni in instalacijski material
tesnila
vijačno blago

Vsem našim odjemalcem in dobaviteljem
želimo obilo uspehov v novem letu 1958!

Bombažna predilnica in tkalnica TRŽIČ

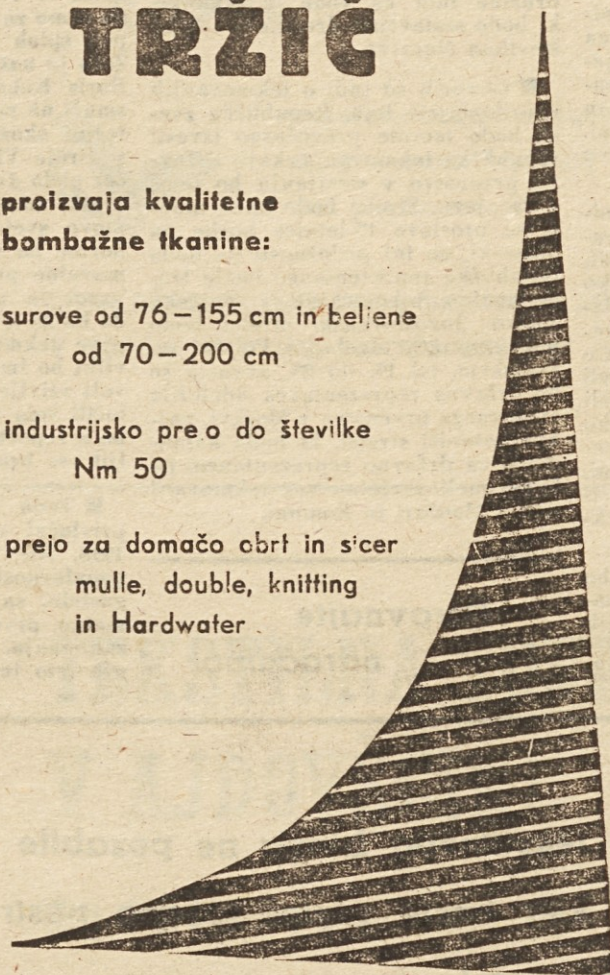
proizvaja kvalitetne
bombažne tkanine:

surove od 76 - 155 cm in beljene
od 70 - 200 cm

industrijsko preo do številke
Nm 50

prejo za domačo obrt in sicer
mulle, double, knitting
in Hardwater

Predilnica
Sukančarna
Tkalnica
Belilnica
Barvarna
Apretura

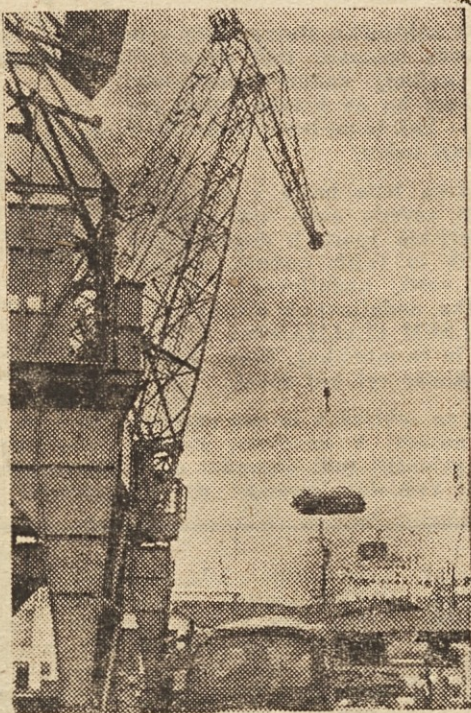
Vsem delovnim ljudem naše domovine želimo mnogo
sreče, zadovoljstva in uspehov v novem letu 1958!

LJUBLJANA, CANKARJEVA ULICA 5/II

- Prodaja naftne derivate preko svojih skladišč, bencinskih servisov in črpalk v vseh večjih mestih Slovenije
- Brezplačno daje strokovne nasvete za pravilno izbiro maziv za vse stroje in njihovo najbolj pravilno uporabo preko svoje tehnične službe
- Vsi, ki potrebujete proizvode naftnih derivatov, se obračajte na naše podjetje. Postreženi boste hitro in solidno!

"KOOPERATIVA"

IMPORT - EXPORT

LJUBLJANA, TITOVA C. 19

Telefoni - direktor: 21-053, 21-261, 20-143

Izvažamo:

mehak rezan les, trd rezan les,
gozdne sortimente in finalne
izdelke ter proizvode domače obrti

Uvažamo:

pluto in plutine proizvode

Trgovsko podjetje

»TEKSTIL - PROMET«
LJUBLJANA, TITOVA CESTA 63

priporoča potrošnikom bogato izbiro
tekstilnega blaga za zimo, kakor blago za
ženske in moške plašče, blago za moške
in ženske obleke, vse vrste konfekcije in
vse vrste blaga za zimske športe

Naši poslovalnici:
Titova 63, Stritarjeva 5

Trgovsko podjetje na debelo

„Steklo“

LJUBLJANA, TITOVA CESTA št. 18

zalaga trgovsko mrežo in potrošnike
z vsemi vrstami stekla in steklenih izdelkov

Vsem delavnim kolektivom želimo mnoga
uspehov v novem letu 1958

Več pozornosti zračnim puškam

Nedavnim plenam Strelske zveze Jugoslavije, ki je bil v Beogradu, je sprejel mnogo pomembnih sklepov v zvezi z bodočim delom v strelških organizacijah. Plenum je namreč ugotovil, da je dosedanja množični način vadbe z vojaškimi puškami precej nepriljuden, kajti municija za vojaške puške je zelo draga in zato naj bi jo v bodoče dodeljevali le najboljšim strelcem v republikah, ki bi imeli pravico vadbe in tekmovalja z vojaškimi puškami.

V zvezi s tem so sprejeli takšne sklepe:

■ Vsi novi člani strelske organizacije in tudi dosedanja strelci, razen najkvalitetnejših, naj bi se učili streljanja z zračno puško in, ko bodo dovolj izvežbanji ter bodo izpolnili predpisane norme, bodo streljali z malokaliberskimi puškami. Če bodo tudi s tem orožjem dosegli dobre rezultate, bodo lahko prešli na streljanje z vojaško puško. Tako vidimo, da bo več pozornosti posvečeno streljanju z zračnimi puškami. Jasno pa je, da bo treba temu primerno reorganizirati vadbo in tekmovalja.

■ Strelska zveza Jugoslavije se bo z republičkimi zvezami vred še naprej borila za množičnost v svojih organizacijah. Predvsem bo to delala v tesni povezavi s centri pred-

vojaške vzgoje ter na srednjih in drugih šolah, v sindikatih in na podeželju, kjer je zelo veliko mladine.

■ Da pa bi družine ne bile preveč obsežna telesa, bodo razdelili družine tudi na vode in oddelke, ki bodo sestavljali družine z večjim številom članstva.

■ Govorili so tudi o tekmovaljih v prihodnjem letu. Republiške zveze bodo morale pravočasno izvesti republiška tekmovalja, kajti državno prvenstvo v streljanju bo letos v Sarajevu. Strelci bodo imeli množične proslave 15-letnice borbe na Sutjeski, ob tej priložnosti pa bodo republiške reprezentance imele tradicionalno tekmovalje z vojaško puško. Jugoslovanski strelci bodo imeli povratni dvoboj s Poljaki na Poljskem, od 15. do 25. avgusta se bo državna reprezentanca udeležila svetovnega prvenstva v Moskvi, najkvalitetnejši strelci, ki bodo kandidirali za državno reprezentanco, pa bodo imeli verjetno več tekmovalj tudi z Madžari in Romuni.

Poravnajte naročnino!

15 nagrad - 50.000 dinarjev

(Nadaljevanje s 1. strani)

■ Kateri športni dogodek bo že v kratkem pritegnil pozornost vsega sveta? Nedvomno svetovno smučarsko prvenstvo v alpskih disciplinah, ki bo meseca februarja v Badgasteinu. Prav gotovo so vse vesti okoli te velike prireditve zanimive ne samo za ljubitelje smučanja, ampak sploh za vse ljubitelje športa. Zato je naš stalni sodelavec, tovariš Boris Kobal, prav te dni zavil tel smučič na rame in jo s hlaponom potegnil skozi karavanski predor tja v osrčje Visokih Tur, kjer se bodo čez pičla dva meseca borili najboljši alpski smučarji vsega sveta za naslove svetovnih prvakov. Naš reporter bo seveda prevozil vse tekmovalne proge v vseh smereh, navzgor in navzdol, upamo pa tudi, da bo že te dni v Badgasteinu srečal prve tekmovalce. V noveletni številki ho imel naš reporter Boris dovoli »življenjskega prostora« — določili smo mu kar celo stran — da bo z reportažo v polni meri zadovoljil vse bralce našega lista.

■ Toda Badgastein ne bo edini privlačni dogodek športne sezone 1958. Nič ne dvomimo, da bo po popularnosti Švedska zasenčila Badgastein, saj bo za svetovno nogometno prvenstvo prav gotovo več zanimanja. Razen tega bomo prihodnje leto imeli v mednarodnih are-

nah na sporedu še celo vrsto elitnih prireditev, tako evropsko prvenstvo v atletiki (Stockholm), plavanju (Budimpešta) in namiznem tenisu (Budimpešta), svetovno prvenstvo v hokeju (Oslo), orodni telovadbi (Moskva) itd. Tudi na te prireditve smo mislili in jih na svoj način vključili v noveletno številko. Toda tokrat smo posegli daleč izven meja naše ožje domovine. Naše uredništvo se je obrnilo na več kot 20 znanih športnih redakcij v vseh krajih sveta in jih zaprosilo za sodelovanje. Dobil smo že precej odgovorov in danes vam izdamo samo to, da bodo o vseh teh velikih prireditvah, predvsem pa seveda o svetovnem prvenstvu v nogometu, pisali tokrat sami priznani novinarji iz tujine. Pod naslovom »NOVINARJI IZ VSEH KRAJEV SVETA PIŠEJO ZA POLET« boste tokrat lahko čitali zanimive prispevke športnih novinarjev iz Francije, CSR, Nemčije, Poljske, ZDA, Romunije, Madžarske, Norveške itd., morda pa bo do novega leta prišlo celo pismo iz Kitajske ali Brazilije, saj smo tudi v teh daljnih deželah poiskali športne novinarje.

■ Istočasno, ko smo prosili tuje redakcije za prispevke, smo uredništva vseh listov tudi anketirali. Vprašali smo jih, naj nam naštejejo 5 najboljših športnikov na svetu v letu 1957. Tudi ta majhna anketa bo nedvomno zanimiva. Kot vidite na prvi strani, je poljski športni časopis »KURIER SPORTOWY« v svoji zadnji številki na prvi strani priobčil svoj odgovor na našo anketo. Skratka, prepričani smo, da bo vsak bralec našega lista z zanimanjem prebral vse članke, ki smo jih zbrali iz vseh koncev sveta.

■ Vse to, kar smo doslej omenjali, so v glavnem resne stvari. V noveletni številki pa smo poskrbeli tudi za zabavo. Znani športni humorist, ki se skriva pod imenom »bre Miko«, bo v članku »O FIZIONOMIJAH ŠPORTNIKOV« povedal marsikaj takšnega, da se ne boste mogli ubraniti smeha.

■ S tem pa repertoar naše noveletne številke še ni izčrpan. Pripravili smo vam tudi nagradno križanico, ki bo za nekaj uric zaposlila marljivo športnike. Da pa trud ne bo zaman, bomo trem reševalcem, ki bodo križanko pravilno rešili, z žrebom poklonili tri nagrade, in sicer:

1. nagrada 1500 din,
2. nagrada 1000 din,
3. nagrada 500 din.

■ Ob zaključku starega leta smo se seveda spomnili tudi nekaterih naših najbolj znanih športnikov. Vsak vam bo na kratko nekaj povedal — kaj, to pa boste lahko brali prihodnji teden.

■ Razen tega boste v noveletni številki seveda našli vsa poročila o nedeljskih športnih dogodkih na domačih in tujih terenih, mednarodne vesti, nadaljevanje našega podlistka, nadaljevanje članka »DŽIVEL SEM ITALIJANSKI NOGOMET« in še marsikaj. Torej, beriva za vsakogar več kot dovolj.

■ In za zaključek še ena razveseljiva novica! V noveletni številki bomo priobčili tudi nagradni odrezek, ki vam daje možnost, da pri-

dete do lepih, praktičnih nagrad. Vsak bralec »Poleta« bo na ta nagradni kupon napisal svoje ime, priimek ter točen naslov in bo odrezek oddal osebno v lokalu naše uprave (Pasaža nebotičnika, Cankarjeva 4) ali pa ga bo na isti naslov poslal v kuverti po pošti. Vse dospele nagradne odrezke bomo oštevilčili, nato pa bo posebna komisija izrezala 15 odrezkov. Za to priložnost smo določili 15 nagrad, katerih skupna vrednost znaša 50.000 din.

Nagrade so sledeče:

1. nagrada zapestna švicarska ura

vrednost	14.000 din
2. nagrada — kompletne smučič s palicami, vrednost	10.000 din
3. nagrada — usnjen kovček, vrednost	8.000 din
4. nagrada — čevlji po izbiri, vrednost	6.000 din
5. nagrada — usnjena aktovka, vrednost	4.000 din
6. do 15. nagrada — celoletna naročnina na »Polet«, skupna vrednost	8.000 din

Pred nakupom tekstilnega blaga ne pozabite obiskati naše podjetje, kjer boste vselej solidno postreženi in zadovoljni z nakupom!

Velika izbira nairaznovrstnejšega blaga za vse vrste zimskih športov

Trgovsko podjetje

»SVILA«

(bivši Urbanc)

Ljubljana, Trubarjeva 1

Od Maratona do Melbournea

Samo za nekaj sekund prvi

Olimpiada v Anversu leta 1920 je prinesla še en velik uspeh Hannesu Kolehmainen iz Finske. Potem ko je zrušil svetovne rekorde na 3000 in 5000 m ter na 25 km je Kolehmainen obogatel svojo športno kariero še z najlepšo zmago: v maratonskem teku. Gytsham, drugi na olimpiadi v Stockholmu leta 1912, je začel teči v zelo ostrem tempu. Hannes Kolehmainen je tekel v lahkotnem stilu in se je hitro otrešal svojega tekmeča. Vse je kazalo, da bo Finec zmagal v velikem slogu. Toda v zadnjem delu proge je Estonec Lossman hitro povečal tempo in se približeval Hannesu Kolehmainen. Toda bilo je prepozno. Hannes Kolehmainen je zmagal komaj za nekaj sekund pred Lossmanom. Proga je bila dolga 42.000 m.

1. Hannes Kolehmainen (Finska)	2:32:35,8 ure
2. Lossman (Estonija)	2:32:48,6 ure
3. Arri (Italija)	2:36:32,8 ure
4. Broos (Belgija)	2:39:25,8 ure
5. Toumikoski (Finska)	2:40:18,8 ure
6. Rose (Danska)	2:41:18,0 ure

Spet zmagava Fincev

Leta 1924 je na VII. olimpijskih igrah Finec Stenroos precej lahko osvojil naslov olimpijskega prvaka v maratonskem teku. S starta je krenilo 58 tekmovalcev. Vodil je Grk Cranis; želel je spet prinesiti zmago Grčiji in tako osvežit spomin na prvega zmagovalca v maratonu, Louisa. Na 7. km so bili v skupini: Cranis, Brooks, Kirin, El Quafi, Jansen in Manches. Zmagovalac iz leta 1920, Hannes Kolehmainen, in Estonec Lossman, sta bila daleč zadaj. Že po 21. km je pre-

vzel vodstvo Finec Stenroos in ga obdržal do cilja. Zmagal je z več kot 6 minutami prednosti pred drugoplasiranim Italijanom Bertinijem. Finec Stenroos je bil svetovni rekordar na 20 in 30 km. Proga je bila dolga 42.195 m.

1. Stenroos (Finska)	2:41:22,6 ure
2. Bertini (Italija)	2:47:19,6 ure
3. De Mar (ZDA)	2:48:14,0 ure
4. Halonen (Finska)	2:49:47,4 ure
5. Ferris (Velika Britanija)	2:52:26,0 ure
6. Plaza (Čile)	2:52:54,0 ure

El Quafi zmagovalec v Amsterdamu

El Quafi, francoski Alžirec, je najdalje obdržal svojo formo in spet nastopil na olimpiadi v Amsterdamu leta 1928. Startalo je 67 maratoncev, Japonec Yamada je začel prehitro in favoriti mu niso sledili. El Quafi in Tell sta tekla pametneje in sta bila pri 30 km šele na 20. mestu. Na obratu sta bila v vodstvu Japonca Yamada in Tsuda, toda 3 km pred ciljem sta zaostala in Alžirec je prišel v vodstvo. Komaj 40 korakov za njim je bil Čilence Plaza. Zmagal je El Quafi v času 2:32:57,0 ure. Plaza je bil drugi. V maratonskem teku v Amsterdamu je nastopil tudi Jugoslovian Dimitrije Stefanović. Zasedel je 53. mesto s časom 3:11:55,0 ure. Proga je bila dolga 42.195 km.

1. El Quafi (Francija)	2:32:57,0 ure
2. Plaza (Čile)	2:33:22,0 ure
3. Martelin (Finska)	2:35:02,0 ure
4. Yamada (Japonska)	2:35:29,0 ure
5. Ray (ZDA)	2:35:57,0 ure
6. Tsuda (Japonska)	2:36:19,0 ure

Nurmi diskvalificiran

Čudoviti in skrivnostni tekač iz finskih gozdov, Pavao Nurmi, je suvereno gospodaril na dolgih progah od leta 1920 do amsterdamske olimpiade 1928 leta. Zelja mlade fin-

ske dežele je bila, da njihov tekač in idol konča svojo tekmovalno kariero v maratonskem teku na olimpijskih igrah 1932. leta v Los Angelesu. Nihče ni dvomil v Nurmijev uspeh. Nihče ni mogel najti, niti slutiti nasprotnika finskemu tekaču. Stiri leta se je pripravil in potem, nekaj ur pred odhodom ladje, ko bi se moral s tovariši atleti vkrcati, je prispela senzacionalna brzovjavka Mednarodnega olimpijskega komiteja: »Nurmi se je pregrešil zoper amaterska pravila in mu je zato prepovedano sodelovanje na olimpijskih igrah stop Mednarodni olimpijski komitej.«

Med finskih športniki je zavladalo veliko razburjenje. Prepoved je prišla na prijavo nemškega olimpijskega komiteja in je zelo škodovala popularnosti Nemcev na Finskem, toda bila je nepreklicna in ladja je odplula brez Nurmija.

V maratonskem teku ga je zamenjal Virtanen. Argentinec Zabala, takratni svetovni rekordar v teku na 30 km, je vodil vse do 25 km, ko ga je prehitel Finec Virtanen; po treh kilometrih je imel že minuto naskoka. Pričakovali so, da bo Virtanen odlično zamenjal Nurmija in postal prvak. Pri 30 km pa je Finec popustil, ker ni treniral za tako dolge proge. Zabala — takrat je bil star komaj 22 let — je zmagal v odličnem finišu in v času olimpijskega rekorda (najboljšega časa) v 2 urah 31 minutah in 36 sekundah. Dvajset let pozneje, leta 1952, so bile olimpijske igre v Helsinkih. Takrat so proslavljali ene najlepših olimpijskih iger. Pred prepolnim stadionom, na katerem je sedelo okoli 100.000 gledalcev, pred predsednikom republike, pred celotnim mednarodnim olimpijskim komitejem, je nosil olimpijsko baklo takrat že ostareli športni idol Finske — Pavao Nurmi. To je bil revanš tistim, ki so Nurmiju odvzeli zadnjo zmago, simbolični protest proti odločitvi pred 20. leti. Proga je bila dolga 42.195 km.

1. Zabala (Argentina)	2:31:36,0 ure
2. Ferris (Velika Britanija)	2:31:55,0 ure
3. Toivonen (Finska)	2:32:12,0 ure
4. Mac Leon Wright (Vel. Britanija)	2:32:41,0 ure
5. Tsuda (Japonska)	2:35:42,0 ure
6. Kin (Japonska)	2:37:29,0 ure

VINO KOPER

IZVOZNO - UVOZNO PODJETJE

želi
vsem svojim odjemalcem
in dobaviteljem, vsem
delovnim kolektivom
Jugoslavije in vsem
delovnim ljudem naše
socialistične domovine
srečno in uspešno
novo leto
1958

KOPER

TELEFON 18 in 25

TRGOVSKO PODJETJE

z industrijskim blagom na veliko

»SLAVICA«

KOPER

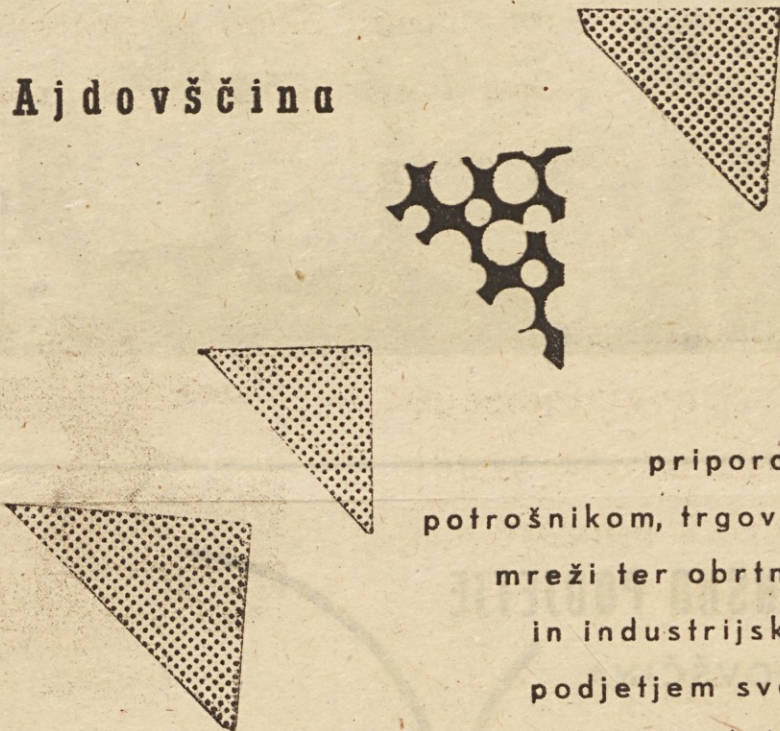

priporoča bogato zalogo industrijskega blaga,
zlasti uvoznih tekstilnih tkanin in gospodar-
skih predmetov

ISTOČASNO ŽELIMO VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM
V NOVEM LETU 1958 MNOGO USPEHA!

TEKSTILNA TOVARNA V AJDOVŠČINI

Ajdovščina

priporoča
potrošnikom, trgovski
mreži ter obrtnim
in industrijskim
podjetjem svoje
priznane izdelke,
ki slove po
odlični kvaliteti

Vsem delovnim ljudem naše domovine želimo
mного sreče, uspehov in zadovoljstva
V NOVEM LETU 1958

TOVARNA PERILA IN KONFEKCIJE

„Delta“ PTUJ

priporoča svoje kvali-
tetne izdelke, zlasti
vse vrste perila, de-
lovnih oblek in moških
športnih srajc

Vsem svojim
poslovnim prijateljem
želim o
v novem letu 1958
mного uspeha!

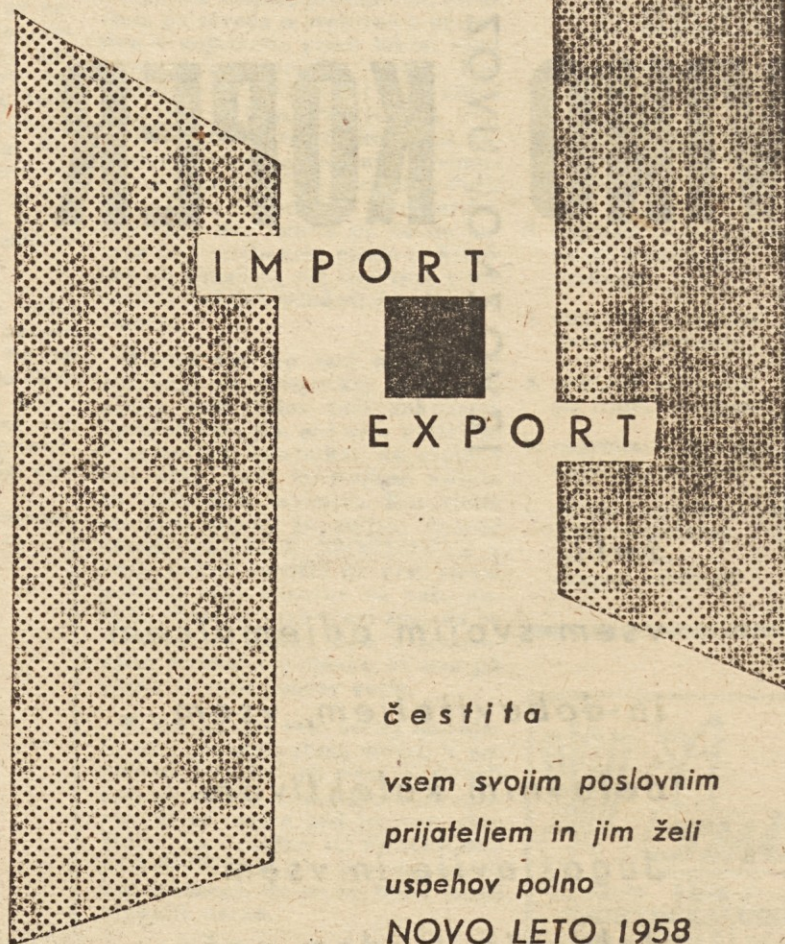
ELEKTROTEHNIČNO PODJETJE
»ELEKTROTEHNA«
 LJUBLJANA, PARMOVA ULICA 33

ž e l i

*vsem svojim odjemalcem, dobaviteljem
 in vsem delovnim ljudem mnogo uspehov
 in zadovoljstva v novem letu 1958*

SPLOŠNA
 TRGOVSKA
 KOPER

čestita

*vsem svojim poslovnim
 prijateljem in jim želi
 uspehov polno
 NOVO LETO 1958*

MLINSKO PODJETJE
 AJDOVŠČINA

*priporoča svoje
 kvalitetne mlevske
 izdelke*

*Istočasno želimo
 vsem svojim odjemal-
 cem in dobaviteljem
 srečno in uspešno
 novo leto 1958*

Tovarna volnenih izdelkov
MAJŠPERK

*priporoča svoje kvalitetne
 volnene izdelke, zlasti pri-
 znane kamgarne za moške
 in ženske obleke iz najfi-
 nejše uvožene volne*

V NOVEM LETU 1958

*želimo vsem delovnim kolektivom in vsem ljudem naše
 domovine še mnogo delovnih zmag, uspehov, sreče
 in zadovoljstva*

- Tkanina
- Železnina
- Mešano blago 1
- Drogerija
- Obutev
- Jestvine
- Tekstil
- Mešano blago 2

ž e l i
*vsem delovnim ljudem
 mnogo sreče
 in zadovoljstva
 v novem letu
 1958*

Trgovsko podjetje

»HUBELJ«
 AJDOVŠČINA